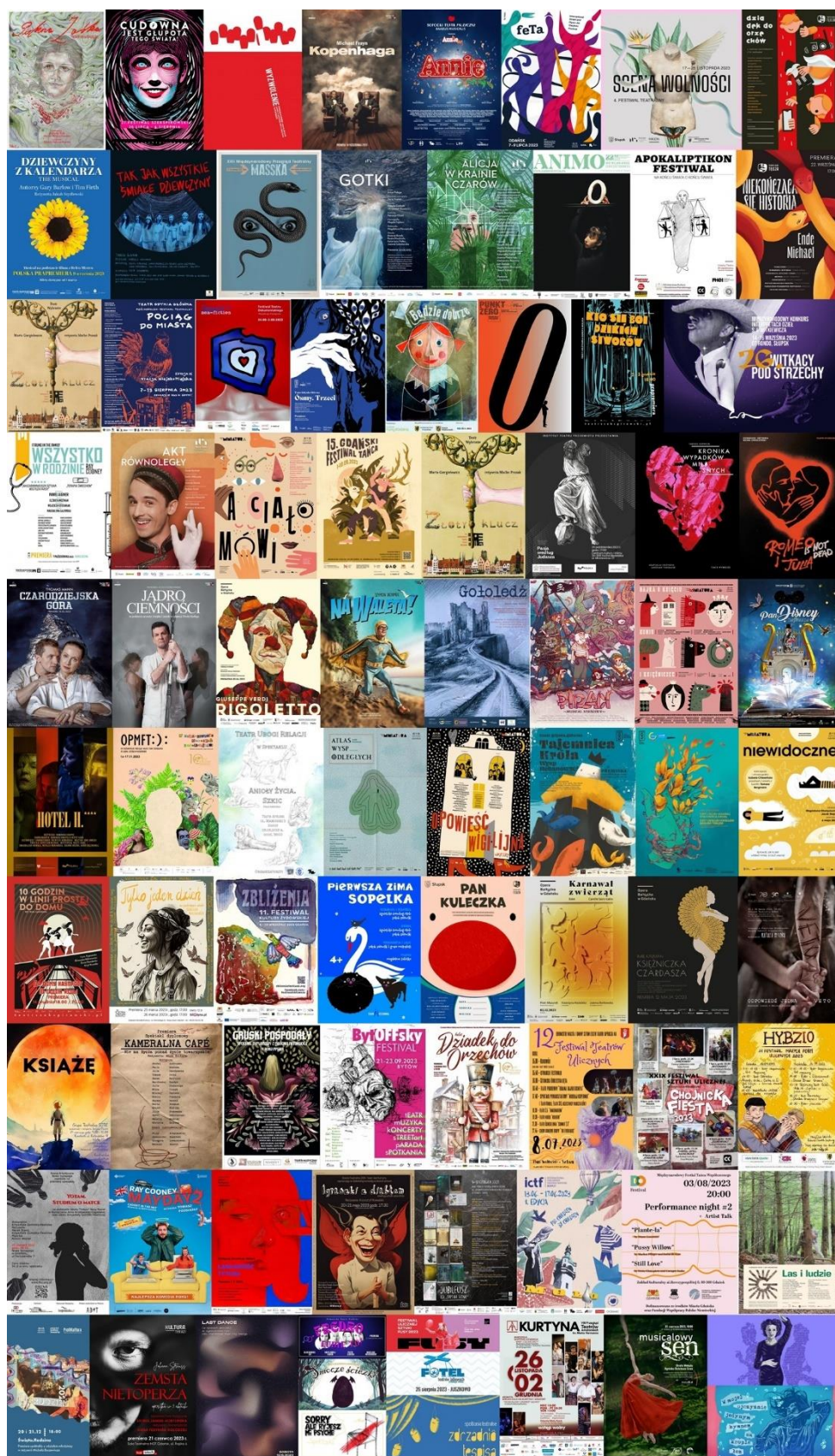

Życie teatralne na Pomorzu 2023

Spis treści

[Założenia raportu](#)

[Teatr w czasie wojny i nowego niepokoju](#)

[Rok 2023 w skrócie](#)

[Teatr publiczny/institutionalny](#)

- [Teatr Wybrzeże](#)
- [Teatr Muzyczny im. Danuty Baduszkowej w Gdyni](#)
- [Miejski Teatr Miniatura](#)
- [Opera Bałtycka](#)
- [Teatr Miejski w Gdyni im. W. Gombrowicza](#)
- [Nowy Teatr im. Witkacego w Słupsku](#)
- [Teatr Lalki Tęcza w Słupsku](#)
- [Gdański Teatr Szekspirowski](#)

[Teatr pozainstitutionalny/alternatywny](#)

[Teatr inkluzywny/Teatr dla życia](#)

[Teatr \(dla\) imigrantów](#)

[Teatr amatorski](#)

- [Teatr Gdynia Główna](#)
- [Teatr Komedii Valldal](#)
- [Teatr w Błokowisku](#)
- [Sopocki Teatr Tańca](#)
- [Hertz Haus](#)
- [Fundacja Piotra Jankowskiego](#)
- [Teatr Biuro Rzeczy Osobistych](#)
- [Teatr Barnaby](#)
- [Teatr Mostownia](#)
- [Teatr Razem](#)
- [Teatr Snów](#)
- [Teatr Ubogi Relacji](#)
- [Walny-Teatr](#)
- [Teatr 3.5](#)
- [Teatr Generacja](#)
- [Fundacja Pomysłodalia](#)

[Miejsca](#)

- [Ośrodek Teatralny Rondo w Słupsku](#)
- [Wejherowskie Centrum Kultury](#)
- [Zakład Kulturalny](#)
- [Gdański Archipelag Kultury](#)

[Festiwale](#)

[Sukcesy \(nagrody i splendory\)](#)

[Krytyka teatralna](#)

[Wydawnictwa](#)

[Personalia](#)

[Pożegnania](#)

[Dobre praktyki](#)

[Warte odnotowania](#)

[Rekomendacje](#)

Założenia raportu

Niniejszy raport stanowi najpełniejsze, na bieżąco uzupełniane podsumowanie życia teatralnego na Pomorzu obejmujące teatry instytucjonalne, aktywności pozainstytucjonalne i wyróżniające się zjawiska teatru amatorskiego. Zebrane informacje pochodzą z ankiet wypełnionych przez teatry instytucjonalne i zainteresowane zespoły pozainstytucjonalne. Informacje pozaankietowe są efektem monitoringu życia teatralnego w przestrzeni rzeczywistej oraz w internecie, który Fundacja Pomysłodajnia prowadzi od roku 2013.

Raport nie ocenia jakości artystycznej przedstawionych zjawisk, pozostawia to odbiorcom. Zainteresowani mogą zapoznać się z szerokim spectrum opinii krytyków i recenzentów, otwierając hotlinki premierowych spektakli, pod którymi kryją się adresy do opinii, materiały uzupełniające oraz playlisty. Te ostatnie, zamieszczane przez Fundację od lat, stanowią zapis wyjątkowej sytuacji, jaką jest pierwsza reakcja publiczności.

Teatr w czasie wojny i nowego niepokoju

To był drugi rok popandemiczny i wydawało się, że niepokój, jaki towarzyszył hekatombie naszych czasów, już nie wróci. Ostatnie tygodnie mijającego roku przypomniały jednak o pandemii, wróciły zachorowania, znowu były odwoływane spektakle. Niepokój zewnętrzny, związany z przebiegiem wojny w Ukrainie, wzmógł się po kolejnych komunikatach z frontu. Wybuchł konflikt zbrojny w Strefie Gazy, którego skutki dla świata nie są jeszcze znane, ale wiadomo, że spokój stał się jeszcze bardziej deficytowym towarem. Sytuacja polityczna w Polsce po długiej i wyniszczającej kampanii wyborczej przyniosła nowy porządek i nowe nadzieje, choć opór przegranych przyjął formy niespotykane w naszym kraju od kilkudziesięciu lat. W kulturze coraz częściej pojawia się sztuczna inteligencja, której wpływ na nasze życie jest coraz większy i to, co wiemy na pewno, to przekonanie, że wizje nie są optymistyczne. Nowych, groźnych i nieznanых zjawisk jest więcej, żyjemy w czasie przejściowym. W tej niezwykle złożonej i trudnej sytuacji funkcjonuje całe społeczeństwo, w tym i teatr na Pomorzu.

Teatr na Pomorzu poniósł kolejne straty. 27 listopada zmarł Paweł Huelle – pisarz, poeta, kierownik literacki Teatru Miejskiego im. Witolda Gombrowicza w Gdyni. 21 grudnia odszedł wybitny humanista i teatrolog, profesor Zbigniew Majchrowski. To dalszy ciąg czarnej serii ostatnich lat, która osłabia zaplecze intelektualne i mentorskie nie tylko pomorskiego teatru: w 2017 r. odszedł profesor Jan Ciechowicz, rok później tragicznie zmarła Joanna Puzyna-Chojka, a w 2021 r. covid zabrał profesora Jerzego Limona. Tak dużej straty nie da się szybko zrekompensować, być może nawet nigdy.

Niepokój na Pomorzu pogłębiają sygnały ze środowiska teatru pozainstytucjonalnego. Po 25 latach funkcjonowania zakończył działalność Sopocki Teatr Tańca, Joanna Czajkowska i Jacek Krawczyk wyczerpali możliwości funkcjonowania bez szans ich poprawy i realnej pomocy. Natalia Murawska, liderka Stowarzyszenia Córy Kultury, prawdopodobnie już w maju 2024 r. zakończy działalność Zakładu Kulturalnego, bo nie ma alternatywnego rozwiązania dla siedziby tego najciekawszego, nowego zjawiska w kulturze pozainstytucjonalnej ostatnich lat (m.in. aktywność zespołu Hertz Haus). Rozczarowanie wzbudził brak festiwalu Windowisko i okoliczności temu towarzyszące w sytuacji, gdy były na to środki, w tym dość pokaźny budżet na nagrody, co jest rzadkością na rynku tzw. festiwali

offowych. Kryzys ekonomiczny nie sprzyja adekwatnemu w stosunku do kosztów zwiększaniu budżetów kultury, co wydaje się zrozumiałe w sytuacji wszystkich potrzeb społecznych, wśród których kultura musi przyjąć ze zrozumieniem swoje miejsce.

Mimo tak wielkiej sumy zjawisk niepokojących teatr na Pomorzu funkcjonuje na wielu poziomach, a suma pozytywnych informacji dochodzących z wielu miejsc daje nadzieję na rozwój.

Rok 2023 w skrócie: wydarzenia i trendy

Wydarzeniem roku było oddanie do użycia Dużej Sceny Teatru Wybrzeże. Nowoczesna scenotechnika imponuje wielością możliwości, jakie otwiera przed inscenizatorami, którzy, mając do dyspozycji jeden z najlepszych zespołów artystycznych w Polsce, stoją przed szansą stworzenia rzeczy niezwykłych.

Bezprecedensowym wydarzeniem był Baltic Opera Festival, który stał się ponadregionalnym świętem opery. „Latający Holender” wystawiony w Operze Leśnej przyciągnął do Sopotu tysiące miłośników opery nie tylko z całej Polski. Po zmianach politycznych przyszłość festiwalu jest jednak niepewna.

Długie starania Teatru Lalki „Tęcza” o poprawę finansów przyniosły sukces. „Umowa o współprowadzeniu Teatru Lalki Tęcza w Słupsku przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz Miast Słupsk obowiązuje do 31 grudnia 2025 r., z możliwością jej przedłużenia. Przez czas jej obowiązywania Teatr pozostaje w rejestrze instytucji kultury prowadzonym przez Miasto. Zgodnie z umową, Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego będzie przekazywać Teatrowi Lalki „Tęcza” w Słupsku dotację podmiotową w wysokości nie mniejszej niż 500 000 zł rocznie. Teatr Lalki „Tęcza” w Słupsku będzie trzecią instytucją współprowadzoną przez MKiDN w woj. pomorskim, obok Opery Bałtyckiej i Teatru Wybrzeże z Gdańska” (za stroną Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego).

Trwa nieprzerwane pasmo sukcesów musicalu „1989”. Dzieło wyprodukowane przez Gdański Teatr Szekspirowski i Teatr im. Juliusza Słowackiego zbiera wspaniałe recenzje, zdobywa nagrody i staje się wielką atrakcją festiwali. GTS był także koproducentem spektaklu „Billy’s Joy” brukselskiej formacji Needcompany. Najważniejszy festiwal teatralny na Pomorzu, jakim jest Festiwal Szekspirowski, przyniósł, pośród wielu innych, dwa nowe trendy, które mogą rezonować. Pierwszy to koncepcja kuratorska: w tym roku kuratorem festiwalu był zespół złożony z chętnych do tego działania pracowników GTS-u. To najdalej idąca w swej demokratyzacji procesu oceny koncepcja w kraju (częściowo, na mniejszą skalę wprowadził ją wcześniej toruński festiwal Kontakt). Na drugim biegunie plasuje się koncepcja międzynarodowego już festiwalu Witkacy pod strzechy: w Słupsku mamy od 2010 r. stałego jurora honorowego (Maciej Witkiewicz) i jurora ekscentrycznego, co roku innego, choć najczęściej proponowanego przez Instytut Witkacego.

Drugi trend, już natury artystycznej, to wyeksponowanie teatru inkluzywnego, o czym szerzej w osobnej części Raportu. Efektem zaproszenia do konkursu głównego Festiwalu Szekspirowskiego spektakli z udziałem osób z niepełnosprawnością było nowe zainteresowanie tym funkcjonującym w Polsce już kilkadziesiąt lat teatrem, a zwycięstwo spektaklu „Romeo i Julia” Teatru im. Juliusza Słowackiego w Krakowie było wydarzeniem bez precedensu.

Wiele dzieje się poza teatrem instytucjonalnym zarówno w centrum, jak i regionie. Na niespotykany poziom wzniosła produkcje teatru dla dzieci Jagoda Kościk, dyrektorka Sopotkiego Teatru

Muzycznego Baabus Musicalis. Po zeszłorocznej „Rodzinie Addamsów” na scenie Teatru Atelier dziecięcy teatr zagrał „Annie” („Annie Jr.”) musical na licencji prosto z West Endu, z którym sopocki zespół wyjedzie w przyszłym roku do USA. Oprócz spektakularnych produkcji Baabus Musicalis zorganizował już po raz czwarty International Children’s Theatre Festival Sopot – Międzynarodowy Festiwal Teatrów Dziecięcych ICTF SOPOT w Sopocie.

Adam Walny na dobre osiadł na Kaszubach. Przeniósł się z Podlasia do kolonii Dziegieł w powiecie chojnickim, znacznie zwiększając jej liczebność (w roku 2008 liczyła 21 dusz). Wraz z rodziną przeniósł na Kaszuby swoją energię, kreatywność i wyjątkowość. 19 sierpnia nastąpiło otwarcie nowej siedziby w ramach festiwalu Apokaliptikon. Walny był już w Brusach-Jagliach, do których ma tylko 20 kilometrów. Już się „zaraził” Chełmowskim, kto wie – może coś z tej inspiracji powstanie. Z trwałą obecnością Walnego na Kaszubach wiążą się niemałe nadzieje.

Teatr instytucjonalny

Jako idea teatr publiczny sytuuje się w dwóch porządkach – życia społecznego rozumianego jako forma spotkania oraz sztuki traktowanej jako rodzaj misji. Teatr oferuje życiu publicznemu wyjątkowe forum, gdzie odbywa się wymiana poglądów, wiedzy i emocji, gdzie toczy się debata, kształtuje się wspólnota, ujawniają się różnice i konfrontują przekonania. W zamian życie publiczne oferuje teatrowi rodzaj służby, wzywa teatr do współodpowiedzialności za kształt świadomości społecznej, jakości demokracji i poziom dyskusji. Z tego powiązania teatru i życia publicznego wynika rozumienie sztuki teatralnej jako misji, w ramach której przeżycia estetyczne, perswazja ideowa, walory edukacyjne i emocjonalna ekspresja służą wspólnemu myśleniu, odczuwaniu i debatowaniu o istotnych sprawach jednostek i zbiorowości ku pożytkowi wzajemnemu (fragm. za: Encyklopedią Teatru Polskiego).

[Sprawozdanie roczne z wykonania planów finansowych samorządowych instytucji kultury za 2021 r.](#)

[Sprawozdanie z wykonania planów finansowych samorządowych instytucji kultury w I półroczu 2022 roku](#)

[Sprawozdanie roczne z wykonania planów finansowych samorządowych instytucji kultury za 2022 rok \(informacja zbiorcza i informacje jednostkowe\)](#)

Poniżej usystematyzowane dane za 2023 r. pozyskane przede wszystkim od teatrów do dnia publikacji raportu w internecie (31.12.2023); część danych finansowych i frekwencyjnych za 2023 zostanie wpisana po przesłaniu ich przez teatry.

Teatr Wybrzeże

Dyrektor naczelny i artystyczny: Adam Orzechowski (od 2006 r.)

Zastępca dyrektora/Główna księgowa: Grażyna Florek (od 2023 r.)

Zastępca dyrektora/Kierownik literacki: Radosław Paczocha (od 2021 r.)

Sceny:

Duża Scena (po przebudowie oficjalnie otwarta 6 października 2023 r.), ul. Św. Ducha 2 – 351 miejsc
Czarna Sala, ul. Św. Ducha 2 – 80 miejsc

Scena Malarnia, ul. Teatralna 2 – widownia mobilna do ok. 100 miejsc

Scena Stara Apteka, ul. Teatralna 2 – 136 miejsc

Scena Kameralna, ul. Bohaterów Monte Cassino 30, Sopot – widownia mobilna do ok. 145 miejsc

Scena Letnia Pruszcz Gdański, Międzynarodowy Park Kulturowy Faktoria, ul. Zastawna – 900 miejsc

Misja Teatru: tworzenie i upowszechnianie kultury

Liczba premier z tytułami: 6, „[Punkt zero](#)” reż. Adam Orzechowski, „[Kronika wypadków miłosnych](#)” reż. Jarosław Tumidajski, „[Złoty klucz](#)” reż. Maćko Prusak, „[Piękna Zośka](#)” reż. Marcin Wierchowski, „[Romeo i Julia is not dead](#)” reż. Michał Siegoczyński, „[Wyzwolenie](#)” reż. Jan Kłata

Liczba pokazów własnych: 410

Liczba pokazów impresaryjnych: brak danych

Liczba pokazów własnych poza siedzibą: brak danych

Liczba wydarzeń edukacyjnych: 204

Modernizacja Dużej Sceny

Prace związane z przebudową Dużej Sceny realizował Warsztat Architektury z Sopotu, Pracownia Autorska Krzysztofa Kozłowskiego. Modernizację budynku Dużej Sceny rozpoczęto w lipcu 2020 roku. Inwestycja obejmowała kompleksową przebudowę sceny, widowni, foyer oraz zaplecza

artystycznego. Zmieniły się podziemia, czyli wszystkie pomieszczenia techniczne: wentylatornia, magazyny. Duża część została odzyskana poprzez odkopanie przestrzeni pod budynkiem. W obiekcie wymieniono wszystkie instalacje, a także poprawiono parametry izolacyjne. Na scenie jest tzw. obrotówka oraz osiem zapadni. Cała inwestycja została sfinansowana przez samorząd województwa pomorskiego (dotacja 30,5 mln zł i 25 mln zł w formie pożyczki na 15 lat z PFR) oraz samorząd Gdańska (10 mln zł).

Inne:

Nowe logo (autor projektu: Wojciech Janicki)

TEATR
WYBRZEŻE

Nowa wygląd strony www

Premierze spektaklu „Kronika wypadków miłosnych” towarzyszyła wystawa plakatów studentów Pracowni Plakatu prof. Lecha Majewskiego Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie.

Premierze spektaklu „Złoty klucz” Marty Giergielewicz w reżyserii Maćko Prusaka towarzyszyła wystawa prac ukraińskiej ilustratorki Olgi Grebennik, autorki plakatu do spektaklu „Złoty klucz”.

Prapremierze spektaklu „Piękna Zośka” towarzyszyła wystawa, na której prezentujemy „nie wystawiane dotąd prace krakowskiego malarza Piotra Stachiewicza, autorstwa Marka Tyndy”. Prace powstały w trakcie przygotowań do spektaklu „Piękna Zośka”.

Prapremierze spektaklu „Romeo i Julia is not dead” towarzyszyła wystawa plakatów studentów Pracowni Projektowania dla Kultury Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku.

Udział w festiwalach i konkursach (nazwy, nagrody):

„Trojanki” w reż. Jana Klaty wzięły udział w 31. Międzynarodowym Festiwalu Teatralnym Divadlo na Nowej Scenie Nowego Teatru w Pilźnie oraz w 10. Międzynarodowej Olimpiadzie Teatralnej. Przedstawienie zostało zaprezentowane na Scenie Teatru Narodowego w Budapeszcie.

Spektakl „Romeo i Julia is not dead” w reż. Michała Siegoczyńskiego wziął udział w 27. edycji Festiwalu Szekspirowskiego.

„Sceny z egzekucji” w reż. Adama Orzechowskiego wzięły udział w 63. Kaliskich Spotkań Teatralnych.

Spektakl „Czego nie widać” w reż. Jana Klaty wziął udział w 29. edycji Międzynarodowego Festiwalu Sztuk Przyjemnych i Nieprzyjemnych w Łodzi.

Nagrody i wyróżnienia:

Dyrektor Teatru Wybrzeże Adam Orzechowski otrzymał najwyższe wyróżnienie Samorządu Województwa Pomorskiego - Statuetkę Gryfa Pomorskiego - za „zaangażowanie w tworzenie samorządu na Pomorzu i za wspólną wyteżoną pracę dla dobra wspólnego i rozwoju regionu”, a także

Nagrodę Prezydenta Miasta Gdańska w Dziedzinie Kultury „w uznaniu wieloletniego oddania na rzecz rozwoju teatru - dobra zespołu, jakości warunków jego pracy i komfortu publiczności”.

Zarząd Sekcji Krytyków Teatralnych ZASP przyznał Nagrodę im. Andrzeja Nardellego za najlepszy debiut aktorski w sezonie 2022/2023 w teatrach dramatycznych – Karolinie Kowalskiej – za rolę Celiny Mickiewiczowej w spektaklu „Koło Sprawy Bożej” w reżyserii Radka Stępnia, zagrane na deskach Teatru Wybrzeże.

„Piękna Zośka” w reż. Marcina Wierchowskiego bierze udział w 30. Ogólnopolskim Konkursie na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej.

Plakat do spektaklu „Wyzwolenie” (autor: Szymon Szymankiewicz) oraz dwa plakaty Justyny Czerniakowskiej („Kim jest Pan Schmitt?”, „Punkt zero”) zakwalifikowały się do 28. Biennale Plakatu Polskiego Katowice 2023.

Fundacja Szansa Dla Niewidomych przyznała w ramach konkursu IDOL II miejsce dla Teatru Wybrzeże w kategorii Instytucja otwarta dla niewidomych oraz wyróżnienie dla Weroniki Łucyk w kategorii Idol środowiska.

Marzena Nieczuja Urbańska, Adam Orzechowski, Piotr Chys, Piotr Łukawski, Agnieszka Poroszevska, Mariusz Kramek i Krzysztof Puzio otrzymali nagrody okolicznościowe z okazji jubileuszu 15-lecia Sceny Letniej Teatru Wybrzeże w Pruszczu Gdańskim.

Robert Ciszewski otrzymał wyróżnienie aktorskie w 29. Ogólnopolskim Konkursie na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej za rolę Seweryna Goszczyńskiego w spektaklu „Koło Sprawy Bożej” Konrada Hetela w reżyserii Radka Stępnia.

plakat do spektaklu „Punkt zero” zaprojektowany przez Justynę Czerniakowską został finalistą European Design Awards EDAWARDS.

Joanna Kreft-Baka (35 lat pracy twórczej), Monika Chomicka-Szymaniak (25 lat pracy twórczej) i Jerzy Gorzko (45 lat pracy twórczej) zostali uhonorowani Nagrodami Prezydenta Miasta Gdańska w Dziedzinie Kultury z okazji jubileuszu pracy twórczej.

Dorota Kolak została laureatką tytułu Pomorzanina/Pomorzanki Roku 2022. Nagroda jest przyznawana przez portal „Zawsze Pomorze” osobom szczególnie zasłużonym dla województwa pomorskiego, które swoją działalnością, zaangażowaniem, pasją w minionym roku rozstawiły Pomorze w kraju i zagranicą oraz są wzorem do naśladowania.

Nagroda Teatralna Marszałka Województwa Pomorskiego za 2022 rok trafiła do Grzegorza Gzyła „za brawurową, świetnie przemyślaną i poprowadzoną kreację weneckiego doży Urgentino w spektaklu „Sceny z egzekucji” Howarda Barkera w reżyserii Adama Orzechowskiego w Teatrze Wybrzeże”. Nagrodą Teatralną Marszałka Województwa Pomorskiego im. prof. Jana Ciechowicza za 2022 rok uhonorowano Pawła Pogorzałka „za zróżnicowaną, błyskotliwą i precyzyjnie poprowadzoną aktorską kreację Juliusza Słowackiego w spektaklu „Koło Sprawy Bożej” Konrada Hetela w reżyserii Radka Stępnia w Teatrze Wybrzeże”.

Teatr w internecie

[Strona teatru](#)

[YouTube](#) – 573 subskrybentów

[VOD](#) – 198 widzów

[Facebook](#) – 28 tys. obserwujących
[Twitter](#) – 1 941 obserwujących
[Instagram](#) – 4 504 obserwujących

Liczba widzów w roku 2023 (fizycznie na spektaklach): 68 000
Procentowo liczba widzów w roku 2023: 100 proc.
Przychody w roku 2023 (ogółem): brak danych
Sprzedaż własna za 2023 rok: brak danych
Przedsięwzięcia / przedstawienia własne: brak danych
Przedsięwzięcia / przedstawienia gościnne: brak danych
Działalność edukacyjna: brak danych
Ogółem wpływy: brak danych
Otrzymane granty: brak danych

Teatr Muzyczny im. Danuty Baduszkowej w Gdyni

Dyrektor: Igor Michalski (od 2014 r.)
Zastępca dyrektora: Bogdan Gasik
Sceny – pl. Grunwaldzki 1:
Duża Scena – 1 070 miejsc
Nowa Scena – do 360 miejsc
Scena Kameralna – 147 miejsc

Misja Teatru: Celem Teatru jest tworzenie, prezentacja i upowszechnianie kultury teatralnej. Do podstawowych zadań Teatru należy aktywny udział w życiu kulturalnym miasta, województwa i kraju poprzez realizację i prezentację najwyższej jakości widowisk teatralno-muzycznych, opartych na najbardziej wartościowych działach literackich i muzycznych oraz zaspokajanie społecznych potrzeb uczestnictwa w kulturze.

Liczba premier z tytułami: 5, „[Gruski pospodały](#)” PPSWA reż. Piotr Biedroń, „[Pan Disney zaprasza](#)” reż. Bernard Szyk, „[Dziewczyny z kalendarza](#)” reż. Jakub Szydłowski, „[Wszystko w rodzinie](#)” reż. Paweł Aigner, „[Kameralna Cafe](#)” PPSWA reż. Anna Kociarz

Koncerty: „Herbert zaśpiewany” (premiera gdyńska, Projekt Inicjatyw Aktorskich – PIA), „Koncert sylwestrowy Rewia 00’ & British Part 2”, „Przepraszam kochanie, ale to twoja вина” (PIA) reż. Marek Sadowski, „Żadnego ślubu przed seksem” (PIA) reż. Marek Sadowski

Projekt edukacyjny (interaktywne show edukacyjne): „Eduś i Polka na tropie muzyki” reż. Marek Sadowski

Liczba pokazów własnych: 291

Liczba pokazów impresaryjnych: 78

Liczba pokazów własnych poza siedzibą: 1

Udział w festiwalach i konkursach (nazwy, nagrody): Spektakl „Sztafeta pokoleń” w reż. Marka Sadowskiego, z udziałem Andrzeja Śledzia i Filipa Bielińskiego został zaproszony na drugą edycję festiwalu CZAS NA TEATR organizowanego przez Teatr Muzyczny w Poznaniu.

Inne:

Nowe logo

Wraz z początkiem 2023 roku ruszyła oficjalna aplikacja musicalu „Mistrz i Małgorzata”. Jest to pierwsza w Polsce aplikacja dedykowana konkretnemu musicalowi. Znajdują się w niej utwory ze spektaklu (z podziałem na wybranych aktorów), garść informacji o spektaklu, obsada i kalendarium. Warto mieć aplikację, ponieważ muzyka z „Mistrza i Małgorzaty” autorstwa Janusza Stokłosa nie będzie prezentowana w żadnych platformach streamingowych. Aplikacja jest dostępna w Google Play i AppStore.

23 czerwca w Business Class Marina w Gdyni odbyła się medialna prezentacja obsady „Dziewczyn z kalendarza”. Dziennikarze mieli okazję zobaczyć główne bohaterki nadchodzącego musicalu w akcji - został zaprezentowany pierwszy utwór wrześniowej prapremiery. Nieprzerwanie staramy się także przekładać kontekst spektaklu na rzeczywistość - na wydarzeniu była obecna Fundacja DKMS szerząca wiedzę o dawstwie szpiku kostnego, a także Olga i Kasia - biorczyni i dawczyni, które podzieliły się z obecnymi swoimi historiami.

9 września Teatr Muzyczny w Gdyni prapremierą „Dziewczyn z kalendarza” rozpoczął nowy sezon artystyczny. Musicalowa adaptacja filmu z Helen Mirren została bardzo ciepło odebrana przez widownię. Trzygodzinny spektakl był prawdziwym rollercoasterem emocji, podczas którego wzruszenie przerywał gromki śmiech – fabuła jest bowiem słodko-gorzka opowieścią o miłości, przyjaźni, lecz także stracie i dotyczącej każdego z nas – starości. Jednym z głównych wątków fabuły jest walka Johna z podstępną chorobą – białaczką. Po odejściu kochającego męża Annie pogrąża się w żałobie. Chris, najlepsza przyjaciółka kobiety, w podzięce za starania szpitala postanawia zrobić charytatywny kalendarz. W kalendarzu znaleźć się mają zdjęcia kobiet z miejscowego Instytutu, na których oddają się one swoim zwyczajowym czynnościom.... nago. Dwie dekady temu był to prawdziwy szok. Prapremierę uświetniło wielu znamienitych gości. Nie sposób nie wymienić przy tym przedstawicieli Fundacji DKMS, którzy przyczynili się do przeniesienia fabuły spektaklu na rzeczywistość – podczas wydarzenia rejestrowano potencjalnych dawców szpiku oraz udzielano wszelkich informacji odnośnie dawstwa komórek macierzystych.

7 października na Nowej Scenie odbyła się premiera farsy Raya Cooneya pt. „Wszystko w rodzinie”. Reżyserem spektaklu był Paweł Aigner. 31 grudnia na Dużej Scenie odbędzie się prapremiera Koncertu Sylwestrowego pn. Rewia 00' & British Part 2 w reżyserii Bernarda Szycy.

Nagrody i wyróżnienia:

Z okazji Międzynarodowego Dnia Teatru prezydent Gdyni wręczył nagrody:
Bogdanowi Gasikowi, zastępcy dyrektora Teatru Muzycznego – za wszechstronną działalność na rzecz Teatru Muzycznego im. Danuty Baduszkowej w Gdyni,
Jarogniewowi Dąbrowskiemu, muzykowi z orkiestry Teatru Muzycznego – za wieloletnie doświadczenie w pracy muzyka, dbałość o instrumenty i inicjowanie dbałości wśród zespołu orkiestralnego i wkład w koordynację pracy zespołu,
Juliannie Polakowskiej z zespołu baletowego Teatru Muzycznego – za perfekcję w każdym aspekcie ruchu scenicznego, dbałość o estetykę i prezencję występów scenicznych,

Teatr w internecie:

[Strona teatru](#)

[YouTube](#) – 6,12 tys. subskrybentów

[Facebook](#) – 50 tys. obserwujących

[Instagram](#) – 12,9 tys. obserwujących

Liczba widzów w roku 2023: brak danych

Procentowo liczba widzów w roku 2023: brak danych

Przychody w roku 2023 (ogółem): brak danych

Przychody z tytułu dotacji – brak danych

Przychody własne – brak danych

Miejski Teatr Miniatura

Dyrektor naczelny i artystyczny: Michał Derlatka (od 2019 r.)

Sceny – al. Grunwaldzka 16

Duża Scena – 300 miejsc

Scena Kameralna – 100 miejsc

Sala Prób – 100 miejsc

Misja Teatru: Naszą misją jest tworzenie wyjątkowych, pobudzających wyobraźnię oraz rozwijających wrażliwość i mądrość, doświadczeń teatralnych. Chcemy być w żywym kontakcie z miejscem i czasem, w którym działamy, szukając tematów ważnych dla lokalnej społeczności, ale także dotyczących uniwersum.

Liczba premier z tytułami: 5, „[Atlas wysp odległych](#)” reż. Marek Zákostelecký, „[Niewidoczne](#)” chor. Izabela Chlewińska, „[Bajka o księciu Pipo, koniu Pipo i księżniczce Popi](#)” reż. Agnieszka Płoszajska, „[A ciało mówi](#)” reż. Aneta Jankowska, „[Opowieść wigilijna. Wrzeszcz](#)” reż. Michał Derlatka

Liczba pokazów własnych: 276

Liczba pokazów impresaryjnych: 11

Liczba pokazów własnych poza siedzibą: 42

Nagrody i wyróżnienia:

- Jadwiga Sankowska | wyróżnienie w ramach obchodów Światowego Dnia Lalkarstwa
- Marcin Zawicki | Nagroda Teatralna Miasta Gdańska za scenografię do spektaklu „Zmień się!”
- Michał Derlatka nagroda za reżyserię spektaklu, Kamil Marek Kowalski za rolę męską, a Magdalena Gładysiewicz wyróżnienie honorowe za rolę żony Diabła podczas pierwszej edycji Międzynarodowego Festiwalu Teatrów Lalek Klasyka OD-Nowa w Będzinie, gdzie gościliśmy ze spektaklem „Co u diabła”
- Magdalena Bednarek | nominacja do Pomorskiej Nadziei Artystycznej
- Wanda Matczuk-Szmidt | medal Prezydenta Miasta Gdańska dla zasłużonego pracownika samorządowego
- Piotr Kłudka | Nagroda Prezydenta Miasta w Dziedzinie Kultury za całokształt twórczości
- Magdalena Gładysiewicz | nominacja do Nagrody Miasta Gdańska dla Młodych Twórców Kultury

Teatr w internecie:

[Strona teatru](#)

[YouTube](#) – 656 subskrybentów

[Facebook](#) – 13 tys. obserwujących

[Instagram](#) – 2 508 obserwujących

Inne:

- odbyło się 241 działań edukacyjnych, w których uczestniczyło 5 678 osób
- spektakl „Beton” odwiedził 8 miejscowości w Polsce dzięki dofinansowaniu z programu Teatr Polska
- odbyła się druga edycja projektu Sztuka się Robi dla artystów zajmujących się teatrem dla dzieci od 3 do 6 lat
- w ramach drugiego sezonu projektu Książka w roli głównej teatr gościł osoby wykonujące ciekawe zawody: prezydentkę Aleksandrę Dulkiwicz, założycielkę instytutu badającego przyszłość Natalię Hatałską, pisarkę Roksanę Jędrzejewską-Wróbel, muzyka Tomasza Lipę Lipnickiego i ilustratorkę ksiązek Joannę Concejo
- odbyła się pierwsza edycja Przeglądu Studenckich Teatralnych Realizacji Offowych PSTRO organizowana razem z Uniwersytetem Gdańskim, Akademickim Centrum Kultury Alternator, Fundacją Between.Pomiędzy i Centrum Teatralnym UG im. prof. Jana Ciechowicza
- razem z Wydawnictwem Tashka teatr wydał książkę „Zmień się!” Agnieszki Kochanowskiej, której premiera odbyła się podczas Gdańskich Targów Książki
- w wakacje teatr zagrał 12 razy na wyjeździe, w tym 4 razy na Chełmie w ramach Budżetu Obywatelskiego 2023
- odbyła się XX edycja Dni Mniejszości Narodowych BIOGRAFIE GDAŃSKIE
- w ramach wystawy „Do widzenia, do jutra” Gdańskiej Galerii Miejskiej Michał Derlatka wyreżyserował „Etiudę na dwóch lalkarzy, cztery dłonie i dwadzieścia palców” inspirowaną scenami teatru dłoni ze słynnego filmu Janusza Morgensterna z lat 60.
- Zespół Edukacji opracował ścieżkę edukacyjną do wystawy „Schronienie: dobrostan | Shelter: wellbeing” w ramach współpracy przy międzynarodowym projekcie z Oddziałem Etnografii Muzeum Narodowego w Gdańsku
- trwają prace przygotowawcze do modernizacji teatru

Uzupełniające:

Liczba widzów w roku 2023: 51 833
Procentowo liczba widzów w roku 2023: 90 proc.
Przychody w roku 2023 (ogółem): brak danych

Opera Bałtycka

Dyrektor – Romuald Pokojski (p.o. od 2018, dyrektor od 2019 r.; w 2023 został powołany przez Marszałka Województwa Pomorskiego do prowadzenia Opery przez kolejne cztery sezony artystyczne

Od 1 stycznia 2023 Zastępcą Dyrektora ds. Muzycznych został Yaroslav Shemet

Scena – al. Zwycięstwa 15

Scena Główna – 492 miejsca

Od 1 stycznia 2023 Opera Bałtycka w Gdańsku jest współprowadzona przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Misja Teatru: Opera Bałtycka w Gdańsku to instytucja, która ułatwia mieszkańcom regionu dostęp do sztuki operowej i baletowej. Jest otwartym miejscem sprzyjającym „oswajaniu” z materią i językiem sztuki. Poprzez uczestniczenie w światowym obiegu operowym tworzy przestrzeń wymiany i współpracy. Swoimi realizacjami wzmacnia zainteresowanie miłośników opery z Polski i Europy. Jest przyjaznym miejscem twórczej pracy dla pracowników i współpracujących artystów. Dąży do przymierza z widownią poprzez długofalową, komplementarną oraz kompleksową organizację sezonów artystycznych, uwzględniających aspekty edukacyjne i popularyzatorskie.

Liczba premier z tytułami: 5, „[Księżniczka czardasza](#)” reż. Jerzy Snakowski, „[Rigoletto](#)” reż. Romuald Pokojski, „[Latający Holender](#)” reż. Łukasz Witt-Michałowski, Barbara Wiśniewska (w ramach BOF, na scenie Opery Leśnej w Sopocie), „[Łaskawość Tytusa](#)” reż. Maja Kleczewska, „[Karnawał zwierząt](#)” chor. Katarzyna Kozielska

Liczba pokazów własnych: 120 spektakli, 14 koncertów, 18 wydarzeń specjalnych i współprac

Liczba pokazów impresaryjnych: (brak danych)

Działania edukacyjne: 334

Liczba pokazów własnych poza siedzibą: „Pomposo i...” w Sopocie, 16 marca 2023

Udział w festiwalach i konkursach (nazwy, nagrody):

W dniach 14-17 lipca 2023 r. odbyła się I Edycja Bałtyckiego Festiwalu Operowego, nowego, międzynarodowego wydarzenia artystycznego, stanowiącego prezentację sztuki operowej najwyższej próby. W lipcu 2023 roku Trójmiasto stało się polską stolicą europejskiej opery. Do współpracy przy Festiwalu zaproszeni zostali najwybitniejsi realizatorzy i gwiazdy międzynarodowej wokalistyki. Główną przestrzenią realizacji wydarzeń festiwalowych była Opera Leśna w Sopocie.

Festiwal został zainaugurowany 14 lipca 2023 roku na scenie Opery Bałtyckiej w Gdańsku prezentacją premierowego spektaklu operetkowego „Loteria na mężów” Karola Szymanowskiego, produkcją Opery Krakowskiej w Krakowie. Drugiego dnia Festiwalu, na scenie Opery Leśnej w Sopocie odbyła się premiera spektaklu operowego „Latający Holender” Ryszarda Wagnera wyprodukowanego przez Operę Bałtycką w Gdańsku. Spektakl został zaprezentowany dwukrotnie, w dniach 15 i 17 lipca 2023 roku. W dniu 16 lipca 2023 r. w przestrzeni Opery Leśnej w Sopocie zrealizowane zostały wydarzenia towarzyszące: Operowy Piknik Rodzinny oraz Maraton Filmowy. Podczas Operowego Pikniku Rodzinnego – zorganizowanego we współpracy z Polskim Wydawnictwem Muzycznym – odbyły się podwójne warsztaty dla dzieci oraz spotkanie autorskie poświęcone osobie Stanisława Moniuszki. Program Maratonu filmowego uwzględnił projekcję filmów o tematyce muzycznej, zapisu audio-wideo spektaklu „Halka” Mariusza Trelińskiego oraz rozmowy z realizatorami. Podjęto szereg działań promocyjnych, które przyczyniły się do sukcesu frekwencyjnego - wszystkie wydarzenia festiwalowe zgromadziły ponad 7 500 osób.

Organizatorem I Edycji Bałtyckiego Festiwalu Operowego była Opera Bałtycka w Gdańsku, współorganizatorem – Narodowe Centrum Kultury, partnerem organizacyjnym – Dal Segno Institute. Zadanie dofinansowano ze środków z dotacji celowej Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz środków sponsorskich.

Nagrody i wyróżnienia:

Filip Michalak – Nagroda Teatralna Marszałka Województwa Pomorskiego „za świetny warsztat aktorski i pełnię energii scenicznej w spektaklu baletowym Ludwiga Minkusa „Don Kichot”.
prof. Leszek Skrla – Nagroda Teatralna Miasta Gdańska za kreację Króla Rogera w operze Karola Szymanowskiego „Król Roger”.

Nominację do Pomorskiej Nagrody Artystycznej 2022 w kategorii KREACJE otrzymał prof. Leszek Skrla za wyrazistą tytułową rolę w operze Karola Szymanowskiego „Król Roger” w Operze Bałtyckiej w Gdańsku, nagrodę – Maestro George Tchitchinadze za kierownictwo muzyczne opery „Aida” Giuseppe Verdiego w Operze Bałtyckiej w Gdańsku.

Teatr w internecie:

[Strona teatru](#)

[YouTube](#) – 258 subskrybentów, 97 filmów, 8 playlist

[Facebook](#) – liczba obserwujących: 15 tys.

[Instagram](#) – 3 707 obserwujących

Inne:

Projekt Opera Dostępna, realizowany w latach 2022-2023 ze środków PFRON, służył zapewnieniu osobom z niepełnosprawnością wzroku dostępu do spektakli operowych i baletowych poprzez profesjonalne i kompletne dostosowanie oferty. Projekt zakładał kompleksowe szkolenie dla kadry instytucji dot. dostępności, w tym audiodeskrypcji, oraz potrzeb osób niewidomych i słabowidzących. Przygotowana i włączona do prezentacji została audiodeskrypcja do trzech tytułów z repertuaru Opery: „Don Kichot”, „Madama Butterfly” i „Rigoletto”. Spektakl Opera? Si! w dniu 4 listopada był dostępny z tłumaczeniem na Polski Język Migowy W ramach projektu odbyły się spacer sensoryczne oraz została zbudowana i wdrożona nowa strona internetowa Opery Bałtyckiej spełniająca standardy dostępności. Partnerami Opery w realizacji projektu są Polski Związek Niewidomych Okręg Pomorski i specjaliści ds. audiodeskrypcji z Mazowieckiego Stowarzyszenia Pracy dla Niepełnosprawnych „DE

FACTO”. Realizacja projektu zapewnia dostęp do oferty Opery osobom z niepełnosprawnością wzroku.

Projekt Butterfly (Kreatywna Europa),

Projekt Butterfly ma na celu wypełnienie luki w proekologicznych praktykach związanych z produkcją i obiegiem sztuki operowej. Przedsięwzięcie zwiększy konkurencyjność i potencjał gospodarczy sektora kultury i sektora kreatywnego. Główne działania będą polegać na zamówieniach kompozytorskich, współtworzeniu i koprodukcji zrównoważonej opery, a także rozpropagowaniu wypracowanych doświadczeń i dobrych praktyk.

Grupy uczniów z trzech krajów stworzą własne historie, spośród których zostaną wybrane te, które posłużą jako inspiracja do powstania nowego dzieła: trzech librecistów i trzech kompozytorów z trzech krajów stworzą trzyaktową, zrównoważoną operę w trzech językach narodowych, która zostanie wyprodukowana z międzynarodową obsadą i zaprezentowana w partnerskich teatrach. Projekt realizowany w latach 2023-2026 we współpracy z teatrami i instytucjami z Unii Europejskiej. Liderem projektu jest Teatr w Modenie (Włochy).

Inwestycje:

1. Modernizacja systemu monitoringu
2. Modernizacja systemu technologii transportu pionowego sceny
3. Wzmocnienie konstrukcji żelbetowej mostka od strony parkingu Opery
4. Modernizacja sufitów w sali prób chóru i wyposażenie.
5. Modernizacja sali prób orkiestry.
6. Przystosowanie budynku do osób ze szczególnymi potrzebami.
7. Dostawa instrumentów muzycznych z akcesoriami.
8. Modernizacja sprzętu oświetleniowego.
9. Modernizacja systemu powiadamiania pożarowego SSP.

Edukacja:

1. Opera na start – muzyczno-ruchowe zajęcia dla dzieci w wieku od 3 miesięcy do 3 lat.
2. Opera chat – unikatowe wydarzenie popularyzatorskie, towarzyszące wybranemu spektaklowi z repertuaru Opery Bałtyckiej.
3. Warsztaty i zajęcia – zajęcia dla grup zorganizowanych wokół wybranych spektakli z repertuaru, angażujące uczestników do działań analitycznych i twórczych, zapoznające uczniów z wybranymi tekstami kultury i fragmentami dzieła (np. „Madama Butterfly” Pucciniego).
4. Taneczna paczka – cotygodniowe zajęcia prowadzone przez artystów Baletu Opery Bałtyckiej skierowane są do odbiorców w różnym wieku (od 3-latków po dorosłych) z podziałem na grupy początkujące i średniozaawansowane.
5. Operowy Chór Dziecięcy – oferta skierowana do młodych odbiorców w wieku 8-14 lat. Uczestnicy w ramach cotygodniowych zajęć rozwijali umiejętności wokalne, zdobywali wiedzę z zakresu śpiewu i opery oraz pierwsze doświadczenia sceniczne.
6. Taneczna Paczka/Operowy Chór Dziecięcy – Pokaz Końcowy: 18 czerwca 2023 r. odbył się Pokaz Końcowy uczestników Tanecznej Paczki i Operowego Chóru Dziecięcego, czyli sceniczna prezentacja umiejętności adeptów tańca i śpiewu.
7. Opera od kulis – oprowadzanie grup zwiedzających po budynku opery: od foyer przez widownię. Wydarzenie skierowane do dzieci w wieku szkolnym.
8. Współprace i działania integrujące:
 - a) Artetematy – zajęcia kreatywne dla rodzin z dziećmi realizowane we współpracy z artystami Opery w foyer.
 - b) Wyraż siebie w tańcu – warsztaty taneczne prowadzone przez tancerkę Zespołu baletu Opery we współpracy z Fundacją Dajemy Dzieciom Siłę. Uczestnikami warsztatów są dzieci z Ukrainy o doświadczeniu uchodźczym.

c) spotkanie młodzieży z Ukrainy skupionej wokół czasopism Czajka Gdańsk (Fundacja RC – Pomoc na rzecz Uchodźców z Ukrainy) z artystami Opery Bałtyckiej w Gdańsku przed spektaklem „Hrabina” w dniu 18 lutego 2023 r.

d) pokaz zamknięty nagrania audio-wideo spektaklu „Madama Butterfly” dla pracowników Opery biorących udział oraz pracujący przy realizacji tytułu w dniu 16 lutego 2023 r.

Opera? Si!

Sceniczne widowisko edukacyjno-popularyzatorskie Opera? Si! zostało stworzone i jest prowadzone przez Jerzego Snakowskiego. Podczas spotkań prowadzącemu towarzyszą artyści - śpiewacy, instrumentalści, ale także zaproszeni goście – specjaliści różnych dziedzin. Celem projektu jest popularyzacja nie tylko sztuki operowej, ale generalnie - sztuki wysokiej. Projekt skierowany jest do wszystkich zainteresowanych sztuką, teatrem i muzyką, niezależnie od wieku.

Pomposo i...

Pomposo i... to cykl edukacyjnych, muzycznych spektakli dla rodzin. Główni bohaterowie bardzo lubią teatralne przygody. Każdy odcinek wyjaśnia inną ciekawostkę z muzycznego świata opery i/lub baletu i podpowiada, dlaczego trzeba wyłączać słuch na co dzień. Strażnicy muzyki wspólnie z dziećmi i dorosłymi rozwiązują zagadki i uczestniczą w muzycznych podróżach i zabawach. Cykl adresowany jest do rodziców i opiekunów z dziećmi w wieku 4-9 lat. Spotkania odbywają się cyklicznie, każdy odcinek to poznanie nowego muzycznego zagadnienia.

Liczba widzów w roku 2023: brak danych

Procentowo liczba widzów w roku 2023: brak danych

Przychody w roku 2023 (ogółem): brak danych

Liczba widzów i uczestników działań edukacyjnych: 69 253

Liczba wydarzeń ogółem: 688

w tym:

spektakle, inne działania sceniczne, koncerty: 122

próby generalne i pilotaże z udziałem publiczności: 8

działania edukacyjne: 521

wyjazdowe: 1

wydarzenia obce (wynajmy) i pozostałe: 23

działalność wystawiennicza: 8

wydarzenia specjalne: 5

Teatr Miejski im. W. Gombrowicza

Dyrektor naczelny i artystyczny: Krzysztof Babicki (od 2011 r.)

Zastępca dyrektora: Iwona Walkusz

Sceny – gen. J. Bema 26:

Duża Scena – 280 miejsc

Mała Scena – 99 miejsc

Scena na Darze Pomorza (al. Jana Pawła II)

Scena letnia na plaży w Gdyni Orłowie

Misja Teatru: Teatr im. Witolda Gombrowicza jest miejscem żywym, fermentującym artystycznie, z bogatą ofertą repertuarową, skierowaną do widzów poszukujących w teatrze zarówno podniet intelektualnych i estetycznych, jak i chwili oddechu od męczącej rzeczywistości. Scena Letnia w

Orłowie, Festiwal R@Port oraz Gdynska Nagroda Dramaturgiczna to, oprócz stałych działań repertuarowych, oryginalne oferty artystyczne skierowane do widzów z całej Polski.

Liczba premier z tytułami: 4, „[Czarodziejska góra](#)”, reż. Jacek Bała, „[Jądro ciemności](#)” reż. Krzysztof Babicki, „[Na waleta!](#)” reż. Rafał Szumski, „[Kopenhaga](#)” reż. Krzysztof Babicki

Liczba pokazów własnych: 188

Liczba pokazów impresaryjnych: 0

Liczba pokazów własnych poza siedzibą: 7

Udział w festiwalach i konkursach: (brak danych)

Teatr w internecie

[Strona teatru](#)

[YouTube](#) – 224 subskrypcji

[Facebook](#) – 13 tys. obserwujących

[Instagram](#) – 1 433 obserwujących;

[Twitter](#) – 1 821 obserwujących

[LinkedIn](#) – 24 obserwujących

Teatr nieprzerwanie kontynuuje najlepsze tradycje wystawiania klasycznej jak i najnowszej literatury. Nawiązuje współpracę z młodymi, obiecującymi reżyserami i reżyserkami, których obecność jest gwarantem nowego spojrzenia teatralnego.

Uzupełniające:

Liczba widzów w roku 2023: brak danych

Procentowo liczba widzów w roku 2023: brak danych

Przychody 2023 ogółem: brak danych

Przychody własne: brak danych

Dotacja podmiotowa: brak danych

[Nowy Teatr im. Witkacego w Słupsku](#)

Dyrektor naczelny i artystyczny: Dominik Nowak (od 2016 r.)

Scena, ul. Lutosławskiego 1:

Scena – 248 miejsc

[teatr w okresie letnim buduje scenę plenerową na dachu (taras na dachu) swojego budynku – 80 miejsc]

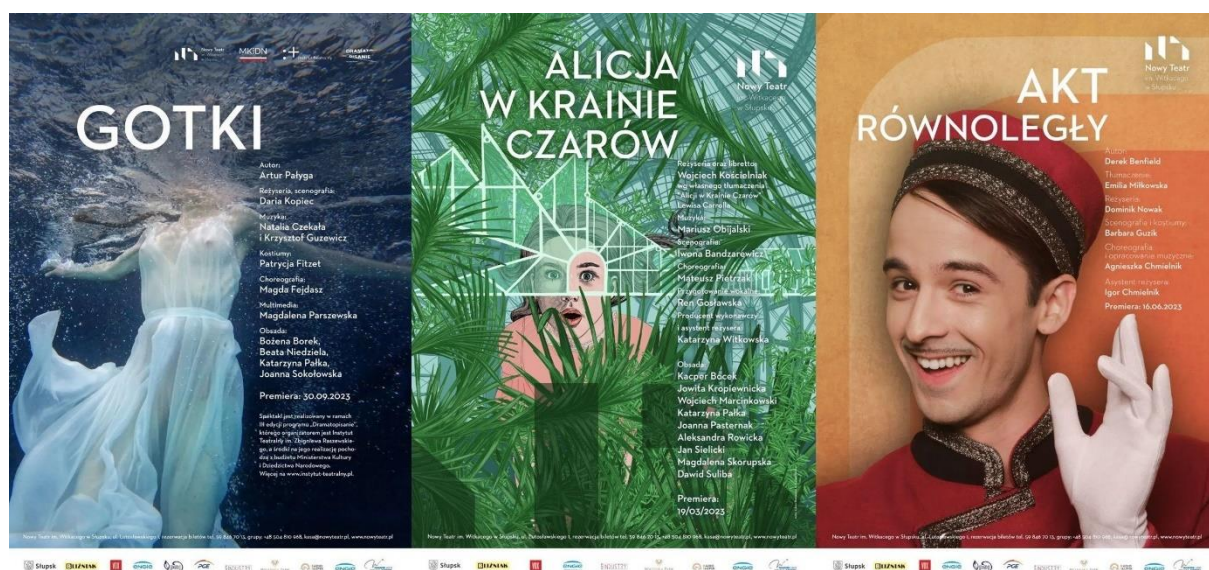
Misja Teatru: nowoczesny teatr środka

Liczba premier z tytułami: 3, „[Alicja w Krainie Czarów](#)” libretto i reż. Wojciech Kościelniak, „[Akt równoległy](#)” reż. Dominik Nowak, „[Gotki](#)” reż. Daria Kopiec

Liczba pokazów własnych: 156

Liczba pokazów impresaryjnych: 13

Liczba pokazów własnych poza siedzibą: 22

Udział w festiwalach i konkursach (nazwy, nagrody):

Nowy Teatr im. Witkacego w Słupsku zwyciężył w konkursie Instytutu Teatralnego „Dramatopisanie” III edycja („Gotki”).

Nowy Teatr im. Witkacego w Słupsku otrzymał główną nagrodę 29. Ogólnopolskiego Konkursu na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej „za konsekwentną strategię budowania repertuaru w oparciu o prapremiery polskich tekstów współczesnych” (Komisja Artystyczna docenia teatry i ich wkład w promocję sztuki współczesnej).

W rankingu „Najlepszy, najlepsza, najlepsi w sezonie 2022/2023” miesięcznika „Teatr” spektakl „Alicja w Krainie Czarów” został wyróżniony w następujących kategoriach:

- Najciekawszy debiut: Aleksandra Rowicka jako Alicja w Alicji w Krainie Czarów Wojciecha Kościelniaka, Nowy T. im. Witkacego w Słupsku (Jolanta Kowalska),
- Najlepsze przedstawienie muzyczne: Alicja w Krainie Czarów w reż. Wojciecha Kościelniaka w Nowym T. im. Witkacego w Słupsku (Piotr Sobierski).

Scenariusz spektaklu „Mała Piętnastka” został zakwalifikowany do finału 16. Gdyńskiej Nagrody Dramaturgicznej.

Spektakl „Mała Piętnastka – legendy pomorskie” został zakwalifikowany do finału 29. Ogólnopolskiego Konkursu na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej, gdzie zdobył następujące nagrody:

II nagrodę – dla twórców i wykonawców spektaklu,

Nagrodę za reżyserię spektaklu dla Tomasza Mana,
Indywidualną nagrodę aktorską dla Mariusza Bonaszewskiego,
Indywidualną nagrodę aktorską dla Anny Grochowskiej,
Indywidualną nagrodę aktorską dla Katarzyny Pałki.

W „Subiektywnym podsumowaniu teatralnego sezonu 2022/2023” portalu Teatr Dla Wszystkich spektakl „Mała Piętnastka – legendy pomorskie” został wyróżniony w dwóch kategoriach:

- Najlepsze wystawienia nowych polskich sztuk,
- Najlepsza reżyseria (Tomasz Man).

Tomasz Man i Mariusz Bonaszewski zostali nominowani za spektakl „Mała Piętnastka – legendy pomorskie” Nowego Teatru im. Witkacego w Słupsku do nagród Miesięcznika „Teatr” w kategoriach:

- Najlepsza Reżyseria sezonu 2022/2023 w polskim teatrze,
- Najlepsza Rola sezonu 2022/2023 w polskim teatrze.

W „Subiektywnym spisie aktorów teatralnych” Jacka Sieradzkiego za sezon 2022/2023 publikowanym w portalu e-teatr wyróżnieni zostali:

- Mariusz Bonaszewski za rolę w spektaklu „Mała Piętnastka – legendy pomorskie” w kategorii „Mistrzostwo”,
- Bożena Borek za rolę w spektaklu „Mała Piętnastka – legendy pomorskie” w kategorii „Zwycięstwo”.

W rankingu „Najlepszy, najlepsza, najlepsi w sezonie 2022/2023” miesięcznika „Teatr” spektakl „Mała Piętnastka – legendy pomorskie” został wyróżniony w następujących kategoriach:

- Najlepszy spektakl (czterokrotnie!) (Katarzyna Flader-Rzeszowska, Anna Jazgarska, Jacek Sieradzki, Agata Tomaszewicz),
- Najlepsza nowa polska sztuka (czterokrotnie!) (Katarzyna Flader-Rzeszowska, Jacek Kopciński, Wiesław Kowalski, Agata Tomaszewicz),
- Najlepsza reżyseria (dwukrotnie!) (Anna Jazgarska, Agata Tomaszewicz),
- Najlepsza rola kobieca: Katarzyna Pałka za rolę Harcerki, „Mała Piętnastka – legendy pomorskie”, (Anna Jazgarska),
- Najlepsza rola męska (trzykrotnie!): Mariusz Bonaszewski jako Mechanik w „Małej Piętnastce – legendach pomorskich” (Anna Jazgarska, Jolanta Kowalska, Agata Tomaszewicz),
- Najlepsza muzyka/reżyseria dźwięku (czterokrotnie!): Tomasz Man i Cezary Reinert, „Mała Piętnastka – legendy pomorskie” (Katarzyna Flader-Rzeszowska, Anna Jazgarska, Jacek Kopciński, Jacek Sieradzki),
- Najciekawszy debiut: Anna Grochowska w „Mała Piętnastka – legendy pomorskie” (Katarzyna Flader-Rzeszowska).

Podczas XXII Ogólnopolskiego Festiwalu Dramaturgii Współczesnej „Rzeczywistość przedstawiona” Zabrze 2023 spektakl „Mała Piętnastka – legendy pomorskie” otrzymał następujące nagrody:

- Nagrodę im. Stanisława Bieniasza dla najlepszego dramaturga – w formie medalu zaprojektowanego przez Zygmunta Brachmańskiego – dla Tomasza Mana za tekst,
- Wyróżnienia aktorskie dla Katarzyny Pałki za rolę Harcerki,
- Nagrodę za najlepszą reżyserię dla Tomasza Mana,
- Nagrodę Jury Młodych dla Bożeny Borek, Anny Grochowskiej i Katarzyny Pałki za świadomość ciała, ruchu i rytmu.

Inne:

Nowy Teatr im. Witkacego w Słupsku prowadzi zrównoważoną politykę repertuarową, działania edukacyjne i okołoteatralne. Naszym celem jest zbudowanie nowoczesnego teatru środka

spełniającego oczekiwania lokalnej społeczności, stwarzającego potrzeby artystyczne mieszkańców miasta i promującego Słupsk w Polsce i za granicą jako ośrodek współczesnej sztuki scenicznej. Swoją działalność poza repertuarową opieramy o trzy imprezy realizowane cyklicznie co roku.

Festiwal „Scena wolności” to przegląd konkursowy spektakli zaangażowanych społecznie. Festiwal z powodzeniem odbywa się wczesną jesienią. W tym roku realizowaliśmy jego IV edycję.

Korzystając z turystycznego charakteru regionu realizujemy również wakacyjny program ze spektaklami rozrywkowymi **„Lato z komedią”** w kurorcie Ustka (18 km od Słupska) oraz **„Lato z dobrą energią”** w mieście Słupsku. Imprezy cieszą się ogromną popularnością wśród lokalnej społeczności i odwiedzających region turystów. Wydarzenia realizowane są dzięki wsparciu dwóch dużych firm energetycznych oraz słupskiego ratusza.

Trzecią imprezą jest przegląd sezonu **„Trzy teatry”** realizowany z lokalnym teatrem lalkowym Tęcza i ośrodkiem kultury Rondo. W ramach przedsięwzięcia teatru pokazują najlepsze produkcje minionego sezonu. Imprezie towarzyszy plebiscyt publiczności i działania okołoteatralne. Na wydarzenie zapraszamy krytyków teatralnych oraz media z całego kraju - w ciągu tygodnia (pomiędzy 21 marca - Międzynarodowy Dzień Lalkarstwa a 27 marca Międzynarodowy Dzień Teatru) można zobaczyć niemal cały sezon artystyczny słupskich teatrów.

Teatr w internecie

Strona teatru

YouTube – 371 subskrybentów

Facebook – 8,2 tys. obserwujących

Instagram – 1 842 obserwujących

Uzupełniające:

Liczba zagranych spektakli w roku 2023: 191 – w tym 169 w Słupsku (56 naszych i 13 zaproszonych) i 22 na wyjeździe

Liczba widzów w roku 2023 (fizycznie na spektaklach): 33 141 w Słupsku + ponad 15 000 poza siedzibą (spektakle wyjazdowe i plenerowe)

Procentowo liczba widzów w roku 2023 (frekwencja fizycznie na spektaklach): 80,79 proc,

Przychody w roku 2023 (ogółem i w rozbiciu na źródła):

dotacja podmiotowa: 2 550 000 zł

pozostałe przychody: 2 094 511, 92 zł

w tym granty: 200 000 zł

cały budżet: 4 644 511, 92 zł

Teatr Lalki Tęcza w Słupsku

Dyrektor naczelny i artystyczny: Michał Tramer (od 2015 r.)

Sceny: stacjonarna w siedzibie Teatru w Słupsku, przy ul. Waryńskiego 2,
– 159 miejsc

Rada Miejska w Słupsku 25.01.2023 zmieniła nazwę instytucji kultury utworzonej Zarządzeniem Nr 35/75 Wojewody Słupskiego z dnia 10 sierpnia 1975 r. z „Państwowy Teatr Lalki „Tęcza” w Słupsku” na „Teatr Lalki Tęcza w Słupsku”.

21.07.2023 – podpisano umowę o współprowadzeniu Teatru Lalki Tęcza w Słupsku przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz Miast Słupsk.

Umowa o współprowadzeniu Teatru Lalki Tęcza w Słupsku przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz Miast Słupsk obowiązuje do 31 grudnia 2025 roku, z możliwością jej przedłużenia. Przez czas jej obowiązywania Teatr pozostaje w rejestrze instytucji kultury prowadzonym przez Miasto. Zgodnie z umową, Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego będzie przekazywać Teatrowi Lalki Tęcza w Słupsku dotację podmiotową w wysokości nie mniejszej niż 500 000 zł rocznie.

Misja Teatru:

Wierzmy, że współczesny teatr dla dzieci i młodzieży powinien nie tylko dostarczać rozrywki i wrażeń estetycznych, ale także wychowywać. Tworząc tytuł zadajemy sobie pytanie „o czym będzie można porozmawiać z dzieckiem po danym spektaklu?”. Nasze spektakle, zachowując atrakcyjną formę, sięgają zwykle do głębszych, często trudnych tematów.

Liczba premier z tytułami: 3, „[Pan Kuleczka](#)” reż. Anna Rozmianiec, „[Niekończąca się historia](#)” reż. Joanna Zdrada, „[Dziadek do orzechów](#)” reż. Ewelina Ciszewska

Liczba pokazów własnych: 156

Liczba pokazów impresaryjnych: brak danych

Liczba pokazów własnych poza siedzibą: 35

Udział w festiwalach i konkursach: Teatr wziął udział w przeglądzie Trzy Teatry w Słupsku

Teatr w internecie

[Strona teatru](#)

[YouTube](#) – 81 subskrybentów

[FB/teatrtecza](#) – 4,6 tys. obserwujących

[FB/PracowniaEdukacjiTeatralnej](#) – 806 obserwujących

[FB/Czwartki-Dorosłego-Widza-w-Tęczy](#) – 731 obserwujących

[FB/Teatralna-Spółdzielnia-Rzemieślnicza-Tęcza](#) – 216 obserwujących

[FB/Festiwal Plastyki Teatrów Lalki i Formy Słupsk-Ustka 2022](#) – 570 obserwujących

Uzupełniające:

Liczba widzów w roku 2023: 21 703

Procentowo liczba widzów w roku 2023: brak danych

Przychody w roku 2023 (ogółem): brak danych
dotacja podmiotowa UM Słupsk – 2 mln zł
dotacja podmiotowa MKiDN – 500 tys. zł

Gdański Teatr Szekspirowski

Dyrektor naczelna i artystyczna: Agata Grenda

Scena – ul. Wojciecha Bogusławskiego 1:

liczba miejsc: w zależności od typu wydarzenia i ustawienia sali

– 1 150 (maksymalna liczba, przy wydarzeniu stojącym i miejscach nienumerowanych na galeriach)

– 600 na widowni głównej, przy spektaklu granym na scenie włoskiej

– sala spotkań: 80 osób

– sala wystawiennicza: 50 osób

– foyer: 60 osób

Misja Teatru

Manifest artystyczny Gdańskiego Teatru Szekspirowskiego

1. Jesteśmy teatrem dwóch czasów. Czerpiemy z tradycji i historii oraz kreujemy teraźniejszość i przyszłość.
2. Komentujemy współczesny świat, inspirując się twórczością Szekspira, odczarowujemy mit Szekspira elitarnego. Jesteśmy przestrzenią spotkania sacrum i profanum – tak jak w czasach teatru elżbietańskiego.
3. Wierzymy w kulturę dialogu – z widzem, partnerami teatru, biznesem. Słuchamy naszych widzów i reagujemy na ich potrzeby, ale też kreujemy nowe.
4. Prezentujemy najciekawsze wydarzenia z Polski i ze świata, najwyższej jakości. Inspirujemy i wspieramy nowe adaptacje.
5. Wyznaczamy kierunki w edukacji kulturalnej, stajemy się najlepszym w Polsce centrum edukacji poprzez teatr.
6. Stawiamy na współpracę środowisk kultury, nauki i biznesu; wierzymy w społeczność lokalną.
7. Jesteśmy otwarci na wszystkie formy sztuki i komunikacji z widzem.

Liczba pokazów własnych: 87

Liczba pokazów impresaryjnych: 88

Liczba pokazów własnych poza siedzibą: 64

Liczba premier z tytułami: 2, „[Kto się boi dzikich stworów?](#)”, reż. Dorota Bielska, „[10 godzin w linii prostej do domu](#)”, reż. Żenia Dawidenka

Udział w festiwalach i konkursach (nazwy, nagrody):

Nagroda Specjalna Jury dla musicalu „1989” na Międzynarodowym Festiwalu Teatralnym BOSKA KOMEDIA w Krakowie.

Nagroda Główna dla twórców i aktorów spektaklu „1989” – krakowska Nagroda Teatralna im. Stanisława Wyspiańskiego.

Nagroda Specjalna miesięcznika „Teatr” dla twórców i twórczyń spektaklu „1989”.

Pierwsza nagroda 29. Ogólnopolskiego Konkursu na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej dla twórców i wykonawców spektaklu „1989”.

Indywidualne nagrody aktorskie 29. Ogólnopolskiego Konkursu na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej dla Karoliny Kazon i Magdaleny Osińskiej za role w musicalu „1989”.

Nagroda za reżyserię światła 29. Ogólnopolskiego Konkursu na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej w spektaklu „1989” dla Pauliny Góral.

Nagroda za muzykę 29. Ogólnopolskiego Konkursu na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej dla Andrzeja „Webbera” Mikosza, za muzykę do spektaklu „1989”.

Nagroda Główna Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego dla „1989” na Międzynarodowym Festiwalu Teatralnym KONTAKT 2023.

Nagroda Onetu i Miasta Kraków – O!Lśnienie 2022 w kategorii TEATR za reżyserię spektaklu „1989” dla Katarzyny Szyngierey.

Nagroda za najlepszy spektakl roku 2022 na Festiwalu Sztuk Przyjemnych i Nieprzyjemnych w Łodzi.

Nagroda Marszałka Województwa Pomorskiego dla „1989” za przedstawienie roku 2022.

„Za nieszablonowe, żywiołowe i spójne przypomnienie pozytywnego mitu, za stworzenie nowej, scenicznej jakości”.

Nagroda Miasta Gdańska dla „1989” za spektakl roku 2022.

Nagroda Miasta Gdańska dla Katarzyny Szyngierey za reżyserię spektaklu „1989”.

Teatr w internecie

teatrszekspirowski.pl

festiwalszekspirowski.pl

on.teatrszekspirowski.pl

YouTube – 827 subskrybentów

facebook.com/gdansk.shakespeare.theatre – 38 559 obserwujących

facebook.com/gdansk.shakespeare.festival – 9,7 tys. obserwujących

instagram.com/gdanski_teatr_szekspirowski/ – 8 011 obserwujących

Inne:

Lokalne współprace: IKM, ECS, Teatr Wybrzeże, Teatr w Oknie, Teatr Razem, Wejherowskie Centrum Kultury, ASP w Gdańsku, Gdański Archipelag Kultury – Stacja Orunia, Miejski Teatr im. W. Gombrowicza w Gdyni, Teatr Muzyczny im. D. Baduszkowej w Gdyni, Miejski Teatr Miniatura w Gdańsku, program „Edukacja do Kultury. Gdańsk”

Ogólnopolskie współprace:

Fundacja Theatrum Gedanense, Teatr im. J. Słowackiego w Krakowie, Teatr Nowy Proxima w Krakowie, Teatr Łąźnia Nowa w Krakowie, Teatr im. S. Jaracza w Olsztynie, Teatr Polonia w Warszawie, Polski Teatr Tańca w Poznaniu, Polskie Towarzystwo Szekspirowskie, Uniwersytet Gdański, Uniwersytet Warszawski, Uniwersytet im. A. Mickiewicza w Poznaniu, Wyższa Szkoła Europejska im. ks. J. Tischnera w Krakowie

Międzynarodowe współprace: Vinnslan (Islandia), Divadlo Radost z Brna, Panta Rei Danseteater, Guerrilla Plastic Movement (Norwegia), Europejska Sieć Festiwalu Szekspirowskich, European Festivals Association, Universitetet i Sørøst-Norge – Campus Notodden

Otherness-Togetherness-Aesthetics (kwiecień 2021 – marzec 2023)

Projekt „OTHERNESS – TOGETHERNESS – AESTHETICS. AESTHETIC LEARNING PROCESSES AND SHAKESPEARES IMMERSIVE AND TIMELESS UNIVERSE”, którego liderem był Gdański Teatr Szekspirowski, 15 września 2019 roku został złożony do naboru w ramach Programu „Edukacja” finansowanego ze środków Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego na lata 2014–2021. GTS otrzymał dofinansowanie w wysokości 191 720 euro. Projekt – z zakresu edukacji humanistycznej oraz społecznej – skierowany był do czterech uczelni wyższych na terenie Polski: Uniwersytetu Gdańskiego, UAM w Poznaniu, Uniwersytetu Warszawskiego oraz WSE w Krakowie. Realizowany był w kooperacji z norweską uczelnią Universitetet i Sørøst-Norge – Campus Notodden. Celami projektu były: podniesienie poziomu umiejętności i wzrost kompetencji studentów i pracowników, a także zacieśnienie współpracy między partnerami.

Realizacja projektu zaplanowana została na dwa lata w terminach: kwiecień 2021 – marzec 2023. W tym czasie na każdej z polskich uczelni partnerskich powołany został trzyosobowy zespół projektowy, w którego skład weszli przedstawiciele i przedstawicielki przynajmniej dwóch różnych wydziałów. Dodatkowo w prace zespołu mogli włączyć się inni pracownicy i pracowniczki, a także doktorantki i doktoranci zainteresowani tematyką wspólnej inicjatywy.

Przeprowadzono seminarium dla partnerów projektu (sierpień 2021), powstały nowe przedmioty na uczelniach polskich, odbyły się dziesięciodniowy Shakespeare Camp (sierpień 2022) oraz międzynarodowa konferencja naukowa w Notodden (grudzień 2022). Druk publikacji anglojęzycznej, zawierającej efekty projektu, ukazał się w marcu 2023 – w liczbie 300 sztuk. Wydawcą jest czasopismo „Universitas Gedanensis” – był to numer specjalny (tom nr 63). Dystrybuowano ją zarówno wśród uczestniczących w projekcie, partnerów, jak i potencjalnych osób współpracujących w kolejnych przedsięwzięciach GTS.

[Strona internetowa projektu](#)

[Publikacja do pobrania](#)

Sztuka współTWORZENIA. Norweskie klimaty (styczeń 2023 – kwiecień 2024)

Założeniem organizatorów była prezentacja innowacyjnych zjawisk w kulturze norweskiej, realizowanych w ramach różnorodnych form sztuki. Projekt oparto na współpracy z artystami z Norwegii i współtworzeniu wydarzeń z udziałem polskich artystów i artystek lub społeczności lokalnej z utrudnionym dostępem do oferty kulturalnej. Głównym tematem projektu uczyniono globalne zmiany klimatyczne i gospodarowanie odpadami poprzez działania artystyczne realizowane przez teatr tańca i ruchu, nastawiony na budowanie relacji z publicznością i przestrzenią. Celem projektu było ukazanie problemów społecznych za pomocą sztuki, próba zmiany świadomości w zakresie roli każdego z nas w kształtowaniu swojego najbliższego otoczenia i wpływu, jaki nasze decyzje mają na zachowania innych ludzi oraz na dobrostan środowiska.

Partnerem projektu jest Teatr Tańca Panta Rei z Oslo (PRD), który przedstawił spektakl łączący muzykę, teatr i taniec, oparte na szacunku dla środowiska i jego roli w naszym życiu. Widowisko powstało we współpracy z lokalnym środowiskiem tancerzy-amatorów, którzy współtworzyli etiudę otwierającą wydarzenie. 24 i 25 czerwca 2023 pokazano spektakl „Płatki i baśnie” w reżyserii Anne Ekenes. Prezentacji towarzyszyły warsztaty taneczne dla dzieci i młodzieży, tancerzy amatorów, którzy przygotowali etiudy taneczne pod kierunkiem Pii Holden, prezentowane jako część wydarzenia przed spektaklem Panta Rei Danseteater. Wydarzeniu towarzyszył program literacko-animacyjny dla rodzin przygotowany przez Małgorzatę Brajner, aktorkę i popularyzatorkę wysokiej jakości literatury dziecięcej. Aktorka czytała bajki dopasowane charakterem do tematyki spektaklu, natomiast

animatorzy prowadzili z dziećmi działania plastyczne. Spektakl, który również zawierał interaktywne elementy, wywarł na publiczności ogromne wrażenie. W ankietach, które zrobiliśmy, widzowie bardzo wysoko ocenili zarówno sam spektakl, jak i działania towarzyszące. Odbył się także casting dla profesjonalnych tancerzy, z których wybrano solistów do finałowej koprodukcji. Przy wykorzystaniu zdobytych doświadczeń przeprowadzono także seminarium dla pracowników trójmiejskich instytucji kultury, które było poświęcone włączaniu widowni w proces powstawania wydarzenia artystycznego.

Bazując na nawiązanych kontaktach w artystycznym środowisku lokalnym województwa pomorskiego, partner projektu, podczas rezydencji, stworzy także koprodukcję site-specific realizowaną w różnych przestrzeniach Gdańskiego Teatru Szekspirowskiego. Przedstawienie będzie wykreowane we współpracy z grupą artystek i aktywistek ekologicznych – Guerrilla Plastic Movement, które przygotują scenografię do spektaklu oraz instalacje artystyczne stanowiące jego integralny element. Grupę tworzą artystki wizualne poruszające temat przetwarzania odpadów oraz zanieczyszczenia mórz i oceanów. Na instalacje złożą się odpady zebrane podczas warsztatów z lokalną społecznością i aktywistami. Koprodukcja będzie artystycznym podsumowaniem projektu, uczestniczyć w niej będą trójmiejscy artyści i tancerze. Po spektaklu odbędzie się dyskusja z artystami i ekspertami dotycząca ekologii i zmian klimatu. Celem projektu jest poruszenie tematów dotyczących zarówno Polaków, jak i Norwegów, dzielenie się doświadczeniami, a także wypracowywanie nowych twórczych rozwiązań, które poprzez kulturę zmienią nastawienie społeczne do poruszanych zagadnień klimatycznych.

Proximity (Bliskość) / 3-4 marca 2023

Reż. Gudmundur Thorvaldsson, Vala Ómarsdóttir, Maria Kjartans
Gdański Teatr Szekspirowski & Kolektyw Vinnslan (Islandia)

Finał polsko-islandzkiego projektu współpracy „Treasure Iceland – Theatre Inclusions” „Bliskość” ukazana jako podróż z kosmosu do źródła ludzkiej egzystencji. W ciągle zmieniających się czasach wojen, biedy, bogactwa, nowych możliwości i migracji każdy człowiek wierzy, że ma prawo do szczęścia i miłości. Ale czy to jest prawdziwy cel naszej egzystencji? Czy w ogóle istnieje jakiś cel? W interaktywnym spektaklu Vinnslan interpretuje tematy związane z emigracją, ludzką potrzebą bliskości oraz wiecznością. Spektakl współtworzy Olga Bołądź, polska aktorka urzeczona Islandią, gdzie powstał polsko-islandzki film „Wolka”, w którym zagrała główną rolę.

„Proximity” (Bliskość) to interdyscyplinarny spektakl włączający publiczność w doświadczenie sceniczne. Widzowie będą częścią eksperymentalnej podróży, której celem jest zrozumienie istoty ludzkiej egzystencji. Słowo „bliskość” jest rozumiane zarówno jako coś, co znajduje się blisko nas, czy z nami sąsiaduje, ale też jako intymność między ludźmi, którzy dobrze się znają lub są w związku. Jesteśmy zwierzętami stadnymi. Nie potrafimy przetrwać w pojedynkę. Nasze pierwotne potrzeby to przynależność do grupy oraz wiara w coś większego niż my sami. Bez ich zaspokojenia popadamy w obłąd. Nasz spektakl jest wynikiem wspólnej pracy nad odkrywaniem tych pojęć.

Kolektyw Vinnslan pracuje w sposób bardzo wizualny, wierzymy w surrealizm i to, że nasze ciała komunikują się bez słów, pokazując prawdziwą naturę naszych nadziei, marzeń i lęków [Gudmundur Thorvaldsson, reżyser]. Nowe metody, nowe podejście do człowieka. Z początku zaskakujące, z czasem stały się wręcz terapeutyczne. Proces tworzenia bardzo otworzył mi umysł na to, że da się inaczej. Jestem bardzo wdzięczna również za stworzenie dla nas bezpiecznej przestrzeni, w której każdy z nas czuł się na tyle komfortowo, aby pracować na głębokich i często niełatwych emocjach [Oliwia Drożdżyk, uczestniczka projektu]. Koprodukcja Gdańskiego Teatru Szekspirowskiego i islandzkiego Vinnslan nie podaje odpowiedzi na tacy. To raczej zaproszenie do wspólnych przemyśleń na temat naszej egzystencji. Co więcej, w wizualnym show piętrzy kolejne odniesienia, wprowadzając plan teatralny, metafizyczno-fantastyczny i ten realny, w którym problemy są formułowane wprost i

po polsku przez studentów Zarządzania instytucjami artystycznymi Uniwersytetu Gdańskiego [Łukasz Rudziński, trojmiasto.pl].

„Treasure Iceland – Theatre Inclusions” to multidyscyplinarny projekt, dedykowany kulturze i sztuce Islandii, dofinansowany z Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego. Działania w jego ramach realizowane były od stycznia 2022 do marca 2023 roku. Partnerem Gdańskiego Teatru Szekspirowskiego był islandzki kolektyw artystyczny Vinnslan.

Teatralny Pasjans 2023 / maj – grudzień 2023

„Teatralny Pasjans” to projekt łączący młodzież, osoby starsze i osoby z niepełnosprawnościami. Już po raz ósmy umożliwiliśmy uczestniczenie w twórczym procesie kreowania spektaklu i wyzwolenia prawdziwych teatralnych emocji. „Teatralny Pasjans” skierowany jest do grup uczniów, seniorów oraz osób z niepełnosprawnościami z Trójmiasta i okolic. W swoich lokalnych ośrodkach czy miejscowościach, pod opieką profesjonalnych reżyserów teatralnych, uczestnicy przygotowali własną adaptację sceniczną jednego z dzieł Szekspira. Ten sam tekst jest jednocześnie przygotowywany przez jedną grupę seniorów, jedną grupę uczniów i jedną grupę osób z niepełnosprawnościami.

„Teatralny Pasjans” pobudza pasję, integruje różne środowiska, przywraca godność i dumę z własnych osiągnięć. Choć na co dzień jesteśmy różni – tutaj mówimy tym samym językiem – tym samym tekstem teatralnym. Jedni po drugich wcielamy się w te same role. Projekt ten uczy nas wszystkich wzajemnego szacunku. I pokazuje, że każdy człowiek ma do zaoferowania światu coś absolutnie niezwykłego. W ósmej edycji „Teatralnego Pasjansa” grupy uczestników zmierzyły się z tekstami Williama Szekspira – trzy grupy zrealizowały „Otellę”, następne „Koriolanę”, a trzy kolejne „Wesołe kumoszki z Windsoru”. Każdej grupie przydzielono profesjonalnego reżysera, który pracował z nią w wybranym przez grupę miejscu. Finał projektu odbył się na deskach Teatru Szekspirowskiego w dniach 4–6 grudnia 2023. Wstęp na wydarzenie był wolny.

27. Międzynarodowy Festiwal Szekspirowski

Przygotowania do 27. Międzynarodowego Festiwalu Szekspirowskiego toczyły się w cieniu wojny w Ukrainie, która nie zdążyła zagościć na teatralnych scenach w minionej edycji festiwalu. Odbiła się w nim głównie postpandemiczna chęć odreagowania, śmiechu i bycia blisko. Tym razem w tle mieliśmy nie tylko wojnę, ale też krwawe protesty w Iranie, piłkarski mundial okupiony cierpieniem tysięcy niewinnych ludzi i kneblowaniem ust sportowcom walczącym o prawa człowieka, a także coraz trudniejsze do życia czasy dla całej Europy, w której inflacja przyspieszyła w sposób nieznany od 1989 roku. Codziennie odczuwamy kryzysy związane z niszczeniem klimatu, czasem na własnej skórze, choć na co dzień niespecjalnie się nimi przejmujemy. Podstawowe prawa jednostki są łamane w wielu krajach, a świat wydaje się nie uczyć na własnych błędach i powtarzających się mechanizmach historii. Dlatego organizatorzy 27. międzynarodowego Festiwalu Szekspirowskiego uznali, że odzwierciedleniem obecnej sytuacji będzie motto zaczerpnięte z „Króla Leara” Williama Szekspira: „Cudowna jest głupota tego świata!”. W tragedii tej czytamy: „Cudowna jest głupota tego świata! Kiedy nasz los niedomaga – często zresztą skutkiem naszych własnych nadużyć – winimy za niepowodzenia słońce, księżyc i gwiazdy: tak jakby człowiek był nędznikiem z konieczności, głupcem z wyroku niebios, łotrem, złodziejem i zdrajcą za sprawą obrotów sfer, pijakiem, kłamcą i rozpustnikiem z racji niezwalczanego wpływu planet; tak jakby całe nasze zło brało się z boskiego dopustu. Godny podziwu wykręt łajdaczącego się człowieka – obarczać gwiazdy odpowiedzialnością za własną koźłą naturę!” („Król Lear”, Edmund, akt pierwszy, scena druga, przekład Stanisława Barańczaka).

Podczas tegorocznego festiwalu organizatorzy zmienili formułę konkursu o Złotego Yoricka, rozszerzając ją o teatry pozainstytucjonalne. Zaprosiliśmy także na dziesięć premier polskich i

zagranicznych; odbyły się warsztaty z gośćmi ze świata i tradycyjnie – odkrywanie Szekspira w różnych teatralnych formach; na śniadania festiwalowe i dyskusje kulturalne.

Kontynuowaliśmy nasze doświadczenia ze specjalnie powołanym międzynarodowym jury (w jego skład weszli Jacek Kopciński, Eleanor Skimin i Aneta Mancewicz), które oceniało wszystkie polskie spektakle w trzech konkursach: Konkursie o Złotego Yoricka, Konkursie o Nowego Yoricka i Konkursie SzekspirOFF. Zależało nam na tym, aby nie różnicować spektakli nurtu głównego i nurtu off. Nagrody miały wymiar pieniężny.

Przychody w roku 2023 (ogółem): brak danych

Liczba widzów w roku 2023: 24 169 osób

Procentowo liczba widzów w roku 2023: 93,9 proc.

Teatr pozainstytucjonalny/alternatywny

Ruch artystyczno-społeczny, którego twórcy dążą przede wszystkim do pokojowego, nierewolucyjnego ulepszenia świata, zaczynając od pozytywnej przemiany siebie samych i najbliższego społecznego otoczenia. Sposób istnienia oraz działalność artystyczna i pozaartystyczna zespołu teatralnego ma stanowić poważną alternatywę dla wartości, wzorców i norm panujących w głównym nurcie kultury. Termin kojarzony z określeniami: teatr kontestacji, kontrkultury, marginesu, młodej inteligencji, uczestnictwa, nieoficjalny, niezależny, osobny, pokoleniowy, wolny, młody, otwarty, pozainstytucjonalny, offowy, eksperymentalny, poszukujący, studencki. Ruch artystyczny, którego podstawowe wyznaczniki są zbieżne z założeniami teatru otwartego, bez aż tak zdecydowanego nacisku na optymizm etyczny. W Polsce za przedstawicieli teatru alternatywnego przed 1989 uznaje się czołowe teatry studenckie (fragm. za: Encyklopedią Teatru Polskiego).

Lech Śliwonik: Atak „zawodowuszczyzny” – nierozumiejący specyfiki ruchu amatorskiego, odrębności jego celów i środków profesjonalści – wspierani przez politykę grantów – atakują ruch ochotniczy, narzucają mu to, co jedynie znają z własnej praktyki: repertuar, metody. Powrót „amatorszczyzny” – kierownicy amatorskich zespołów widzą, że wolny rynek to całkiem fajna sprawa: wszyscy mogą zarobić, każdy może sięgnąć po konfitury. Tym łatwiej, że niedawno – szermując hasłem: talent nie dyplom – popełniono zbrodnię, której miano „uwolnienie zawodów”. Nie mała część teatru ochotniczego poszła już w to, co się dobrze sprzedaje – naśladownictwo zamiast szukania, chwytły zamiast ryzyka, „kumedyjka” w miejsce pytań o świat, poprawne bajdurzenie w miejsce własnego osądu rzeczywistości (fragm. Notatki z najnowszej naszej dekadencji, 2016)

Na potrzeby tego raportu podzielono zagadnienie teatru pozainstytucjonalnego na działy: Teatr inkluzywny/Teatr dla życia (za Śliwonikiem), Teatr (dla) imigrantów, Teatr amatorski, co oczywiście w żaden sposób nie wyczerpuje opcji i koncepcji.

Teatr inkluzywny/Teatr dla życia

To określenie zastosowano na potrzeby Raportu, by nazwać formułę, w której mieści się m.in. teatr osób z niepełnosprawnością, w tym przede wszystkim osób z niepełnosprawnością intelektualną. Kuratorzy 27. Festiwalu Szekspirowskiego na pięć spektakli zakwalifikowanych do Konkursu Głównego o nagrodę Złotego Yoricka zaprosili trzy z udziałem osób z różnymi rodzajami niepełnosprawności. Były to: „Romeo i Julia” Teatru im. Juliusza Słowackiego w Krakowie, reż. Dominika Feiglewicz i Zdenka Pszczołowska, „Podchodzisz moją samotność” gdańskiego Teatru Razem, reż. Dorota Bielska oraz „Sen nocy letniej” Teatru Współczesnego w Szczecinie, reż. Justyna Sobczyk i Jakub Skrzywanek. Efektem zaproszenia było nowe zainteresowanie tym funkcjonującym w Polsce już kilkadziesiąt lat rodzajem teatru, a zwycięstwo spektaklu „Romeo i Julia” Teatru im. J. Słowackiego w Krakowie było wydarzeniem bez precedensu.

Teatr inkluzywny na Pomorzu ma długą tradycję i mimo wielu trudności nie tylko trwa, ale rozwija się. W 2023 r. jubileusz 25-lecia bardzo uroczystie obchodził Teatr Biuro Rzeczy Osobistych, założony i prowadzony do dzisiaj przez Zbigniewa Biegajłę. Od blisko 30 lat (jubileusz 30-lecia w 2024 r.) w teatrze z osobami z niepełnosprawnością intelektualną pracuje Jacek Spica, założyciel Teatru Ubogiego Relacji, który jest organizatorem Międzynarodowego Przeglądu Teatralnego Masska w Sopocie (w 2023 r. miała miejsce 22. edycja). Od siedmiu lat przy obu inicjatywach pracuje też Paulina Lewandowska, w roku 2023 ich teatr wystawił spektakl pt. „Anioły życia. Szkic”. Kolejny duet: Dorota Bielska i Jarosław Rebeliński prowadzi Teatr Razem, założony przez Rebelińskiego w 2005 r., w bieżącym roku teatr przedstawił spektakl pt. „Kto się boi Dzikich Stworów?”.

Co ciekawe, w odróżnieniu od wielu zespołów pozainstytucjonalnych, wymienione teatry mają siedziby i przyjazne warunki rezydentury. Od bieżącego roku stałą siedzibę ma BRO (mała sala na próby, mniejsze pokazy i spotkania w Gdyni przy ul. Warszawskiej), większe przedsięwzięcia realizuje na scenie Konsulatu Kultury. W 2022 r. Gdańsk Teatr Szekspirowski zaproponował rezydenturę Teatrowi Razem a od 2024 r. nowym rezydentem Teatru Atelier (d. Teatru na Plaży) zostanie Teatr Ubogi Relacji.

Od 2018 r. w Ośrodku Teatralnym „Rondo” w Słupsku pracuje Teatr Osobliwy, kierowany przez Agatę Andrzejczuk. W tym roku zespół wystawił spektakl pt. „Oniryczność” i zdobył Słupską Nagrodę

Teatralną. W skromniejszej edycji odbył się w Tczewie 19. Międzynarodowy Przegląd Teatrów Wspaniałych. W ramach projektu Teatralny Pasjans, realizowanego przez Gdański Teatr Sze­kspirowski, Grupa Teatralna BIS (SOSW nr 2 z Gdyni) prowadzona przez Barbarę Jagodzińską i Elżbietę Lamparską pokazała spektakl „Othello, historia z chusteczką w tle” (reż. Urszula Kowalska), grupa teatralna Stowarzyszenia Integracja – Gdynia prowadzona przez Bartosza Kłopotka-Główczewskiego zaprezentowała „Koriolana” (reż. Marzena Nieczuja Urbańska), a WTZ "Cisza" – Gdynia, prowadzone przez Magdalenę Cieślak oraz Annę Sochacką, wystawiło „Wesołe kumoszki z Windsoru” w reż. Moniki Jarząbek.

Aktywności teatralnych środowiska osób z niepełnosprawnością jest na tyle więcej, że zasługują na osobną monografię.

Teatr (dla) imigrantów

Społeczność ukraińska mocno wrosła w tkankę społeczną i staje się integralną częścią pomorskiej kultury. Wszechstronna pomoc i bogata oferta kulturalna, jaką samorządy pomorskie dedykują

imigrantom z Ukrainy i, w proporcjonalnie mniejszym stopniu Białorusi, to przedłużenie wielkiego zrywu serca Polaków po ataku Rosji na Ukrainę i wcześniej, wprawdzie w innej skali, w odpowiedzi na reżim Łukaszenki na Białorusi. Oczywiście także pomorski teatr przyłącza się do wielkiej akcji wsparcia, prezentując spektakle i stwarzając możliwości pracy ukraińskim oraz białoruskim artystkom i artystom. Wśród wielu przykładów warto wymienić m.in.: „Z jednej bajki” Teatru Gdynia Główna (scen. i reż. Ewa Ignaczak, zrealizowano w ramach projektu „Teatr z polsko-ukraińską społecznością szkolną” finansowanego ze środków Funduszu Narodów Zjednoczonych na Rzecz Dzieci UNICEF), „Będzie dobrze” Fundacji Pomysłodalia (scen. i reż. Magdalena Olszewska, bajka inspirowana pobytem rodziny ukraińskiej w siedzibie fundacji) czy „10 godzin w linii prostej do domu” premierowanych w Gdańskim Teatrze Szekspirowskim, w którym rezydują białoruskie artystki: Iryna Kupczanka, Elizawieta Milintsewicz, Żenia Dawidenka.

Spośród wielu lokalnych inicjatyw warto wspomnieć o „Krabacie”, spektaklu, który powstał w ramach międzynarodowego projektu taneczno-teatralnego. Wzięta w nim udział młodzież z Polski, Ukrainy i Niemiec, która najpierw w Niemczech, a potem w Polsce wspólnie przygotowała przedstawienie na podstawie powieści Otfrieda Preusslera. Spektakl został zrealizowany w ramach projektu „Pomorskie z Ukrainą, Powiat Kwidziński z Ukrainą”. W projekcie uczestniczyło 40 obywateli Ukrainy.

Teatr amatorski

VIII Przegląd Teatrów Amatorskich im. Marka Hermanna KURTyna w Gdyni Małym Kacku, XIV Ogólnopolski Przegląd Teatrów Amatorskich „Wieżowisko” w Gniewinie, XXII Międzynarodowy Festiwal Teatralny MASSKA w Sopocie oraz XVI Ogólnopolski Przegląd Małych Form Teatralnych im. Adama Luterka w Gdyni, to największe w 2023 r. ogólnopolskie przeglądy teatru amatorskiego w naszym regionie z bardzo dużym udziałem grup teatralnych z Pomorza.

Imponująco rozwija się nie tylko sam Festiwal Kurtyna, który lokuje przedstawienia w kościele, ale towarzyszące mu inicjatywy. W czerwcu w Kurtynogrodzie, jak nazywają swoje miejsce na ziemi katolicycy aktywiści, wmurowano kapsułę czasu i kamień węgielny pod budowę Katolickiego Centrum

Kultury i diecezjalnego Centrum Ruchu Światło-Życie przy ul. bpa J. B. Szłagi 3, w którym ma być przestrzeń kulturalna, konferencyjno-formacyjna oraz pomocowa. Stowarzyszenie Kack posiadało umiejętność budowania okazałych budżetów m.in. dzięki znacznemu wsparciu Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, ale warto podkreślić także fakt, iż udało się dotychczas zebrać na budowę od indywidualnych darczyńców ponad milion zł. Powstała także Koalicja Teatrów Amatorskich, mająca na celu zorganizowanie instytucjonalnego wsparcia stowarzyszenia Katolickie Centrum Kultury w Gdyni Małym Kacku dla amatorskich zespołów teatralnych z województwa pomorskiego – czytamy w założeniach. Czas pokaże, czy Koalicja stanie się inicjatywą stale wspierającą teatry amatorskie na Pomorzu.

Na co dzień teatr amatorski działa w dziesiątkach gmin, liczba zespołów, licząc bardzo ostrożnie, przekracza sto. Do tradycyjnie mocnych ośrodków, takich jak Chojnice (liderzy: Grzegorz Szłanga, Łukasz Sajnaj i Adriana Zakrzewska), Nowego Dworu Gdańskiego (Krzysztof Kowalski i Teatr bez Kurtyny), Wejherowo (Teatr Lucki, Teatr pod Sową) trzeba dopisać koniecznie Kwidzyn dzięki działalności Sergiusza Mizery oraz założonej i prowadzonej przez niego od 2018 grupy Sotie, która ma już trzy sekcje i wystawiła osiem premier (w 2023 dwie: „Księża” i „Tango”). Warto zaznaczyć na mapie teatru amatorskiego na Pomorzu także Luzino (działający przy Gminnym Ośrodku Kultury w Luzinie od roku 1982 (z przerwą od 1991 do 2003) Regionalny Teatr Dramatyczny i Grupa Teatralna Szpilka), Kaliskę (Teatr Vector, Teatr Impuls), Gniewino (Amator, Alebaki, Teatr pod Wieżą) czy Rumię (świącąca sukcesy Teatralna Szóstka). W Dzierzgoniu, pod kierunkiem Marka Kurkiewicza, powstała przy Centrum Wsparcia Rodziny Teatralna Grupa Seniorów.

Sporo dzieje się w teatrze kaszubskim, powstają nowe teksty dramatyczne w języku rdzennej ludności (m.in. Roman Drzeżdżon). Przegląd Teatrów „Zdradnio Tespisa” w Chojnicach prezentuje to, co najciekawsze w tym gatunku. Najambitniejszą produkcją roku 2023 był „Proces” Franza Kafki zagrany po kaszubsku przez Teatr Zymk prowadzony przez Adama Hebla. W Zblewie Mirosław Umerski pracuje z Kociewską Niezależną Formacją Teatralną, która wystawia spektakle w gwarze kociewskiej i zastąpiła w 2021 r. pierwszym filmem fabularnym nagrany całkowicie w gwarze kaszubskiej („Chata”). W 2023 r. powstał kolejny film Kociewskiej Niezależnej Formacji Teatralnej, tym razem twórcy: M. Umerski i autor scenariusza Piotr Sulewski sięgnęli do wydarzeń historycznych. „Ocypl. Grób 41” jest poświęcony ofiarom rozstrzelanym we wrześniu 1944 r. w Ocyplu.

Prowadzącymi i reżyserami w teatrach amatorskich są coraz częściej doświadczeni aktorzy pomorskich teatrów instytucjonalnych (m.in. Piotr Biedroń z Teatru Wybrzeże prowadzi Grupę Teatralną Reda, Anna Rau z Teatru Lalki „Tęcza” formację Materia Prima). Dawno niewidziany entuzjazm towarzyszył pierwszej premierze Teatru Alpaka pt. „Pretekst”.

Poglądowo i adekwatnie w temacie: Teatr Miejskiej Biblioteki Publicznej im. Aleksandra Majkowskiego w Wejherowie

Potencjał edukacyjny i kulturotwórczy tego teatru wykorzystywany jest w licznych działaniach dedykowanych dzieciom, młodzieży i dorosłym. Wydarzenia teatralne w MBP w Wejherowie w 2023 roku: *W bibliotecznej przestrzeni prezentowane były przedstawienia w wykonaniu dzieci: teatrzyk w wykonaniu aktorów ze SP nr 1 im. Lecha Bądkowskiego w Luzinie; teatrzyk w wykonaniu absolwentów Klubu Małego Czytelnika MBP w Wejherowie; sześć spektakli przygotowanych przez pracowników MBP w Wejherowie; teatrzyk w wykonaniu szkolnej grupy artystycznej „Fuzja” z SP nr 6 w Wejherowie; warsztaty teatralne dla dzieci, w ramach ferii zimowych „Biblioteka z fantazją”.* Pokazano także spektakle: *Teatru Duet z Krakowa; Teatrzyku Kamishibai, w wykonaniu Studia teatralnego Krak-Art z Krakowa.*

Przy bibliotece funkcjonuje grupa teatralna Errata, która zrzesza osoby dorosłe z Wejherowa i okolic. Grupa rozpoczęła działalność od opanowania podstaw gry aktorskiej – pracowała nad dykcją, uczyła się, jak operować głosem. Uczestnicy poświęcili czas także na elementarne zadania aktorskie. Teorię regularnie przekuwają w praktykę, przygotowując małe formy sceniczne. *Okazji do prezentacji osiągnięć grupy nie brakuje. Prowadzi bogatą działalność kulturalną, a występy teatralne są jej mocną stroną. Uczestnicy bardzo angażują się m.in. w produkcję spektakli charytatywnych na rzecz Hospicjum Domowego im. Świętego Judy Tadeusza w Wejherowie.* Instruktorem i jednocześnie reżyserem większości spektakli jest dyrektorka biblioteki, Ewelina Magdziarczyk-Plebanek.

Z gościnności biblioteki korzysta także Teatr Srebrna Nitka, działający przy Stowarzyszeniu Wejherowskiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku. Grupa istnieje od 2013 roku i w tym czasie przygotowała i wystawiła na terenie Wejherowa wiele spektakli. Aktorzy grup teatralnych Srebrna Nitka i Errata wzięli udział w Narodowym Czytaniu Nad Niemnem Elizy Orzeszkowej. Owocem pracy Teatru Srebrna Nitka była premiera spektaklu „Cardiolavita”, na podstawie scenariusza Bogny Zubrzyckiej. Był on wystawiany w siedzibie biblioteki kilkakrotnie.

Ważnym ośrodkiem krzewiącym zainteresowania teatralne i pielęgnującym miłość do tej dziedziny sztuki jest także I Liceum Ogólnokształcące im. Jana III Sobieskiego w Wejherowie, które od początku istnienia pomaga w organizacji Ogólnopolskiego Przeglądu Małych Form Teatralnych im. Adama Luterka. W szkole od lat funkcjonuje grupa teatralna Prawie Lucki, której opiekunką jest charyzmatyczna polonistka, Edyta Łysakowska-Sobiczewska. Grupa wzięła udział w Wiosennych Spotkaniach z Teatrem, które odbywały się w ramach projektu edukacyjno-kulturalnego „W gobelinie wielokulturowości” (realizowanego w ramach konkursu grantowego Międzynarodowej Organizacji ds. Migracji IOM i Agendy ONZ). W ramach spotkań zaprezentowali spektakl „...i zbudujemy dom”. Teatr Prawie Lucki zdobył II nagrodę w kategorii młodzieżowej za spektakl „Ponadprogowe podniecenie” podczas Ogólnopolskiego Konkursu Teatralno-Kabaretowego „Wieżowisko”.

Teatr Gdynia Główna

Forma prawna: Fundacja „Klinika Kultury”

Dyrektor / inna funkcja osoby prowadzącej: Ewelina Jasicka, Ewa Ignaczak

adres: podziemia dworca głównego PKP w Gdyni, pl. Konstytucji 1:

Scena – liczba miejsc: 70

Misja Teatru

Powstały w 2013 roku, z inicjatywy Ewy Ignaczak i Idy Bocian Teatr Gdynia Główna to interdyscyplinarny przystanek twórczy, który skupia się głównie na kreacji nowych dzieł teatralnych, a także na edukacji kulturalnej i artystycznej oraz na działaniach społeczno-kulturalnych. Od 2014 roku

do dziś wystawionych w nim zostało 59 premier. W sumie Teatr Gdynia Główna zrealizował do tej pory ponad 1 500 wydarzeń o charakterze kulturalnym, a ogólna ilość odbiorców tych działań to ponad 120 000 osób. Busolą, wyznaczającą bieguny poszukiwań repertuarowych Teatru Gdynia Główna są zarówno komentarze, jak i riposty, udzielane współczesności, próby zwrócenia uwagi widowni na zagadnienia szczególnie istotne. Wybór ten zawsze jest nakierowany na gorącą materię życia. Nie brakuje u nas wielkiej klasyki: Szekspira, Gombrowicza, Kafki, Witkacego, Czechowa, Wyspiańskiego, Lema. Równowagę zachowujemy jednak w aktualnościach: Sikorska-Miszcuk, Kapuściński, Ravenhill, Szwarc, Sadowski, Lindgren. Ten wspaniały dorobek wielkich twórców, dostarcza teatrowi mocnego budulca dla reżyserów i aktorów. Nasi widzowie to tacy, którzy mieli już dość teatralnego blichtru. Kameralna scena sprzyja bliskiemu, niemal intymnemu kontaktowi, w efekcie emocjonalnemu i intelektualnemu porozumieniu między aktorami i widzami. Mówi się o nas „teatr alternatywny”. Faktycznie, nie jesteśmy instytucją, ale to, co nas od niej na pewno różni, to to, że nic nie musimy – za to bardzo chcemy i nie popadamy w rutynę.

Nasz teatr jest współczesny w sposobie komunikowania się z publicznością, poszukujący nowych form kontaktu. Poprzez projekty takie jak: „Gdynia ReAktywacja”, „Teatr Zajechał”, „Ballady osiedlowe”, „2021: Odyseja Lemowska”, „Odyseja Schulzowska 2022” i osiem edycji ogólnopolskiego Festiwalu „Pociąg do Miasta” docieramy z kulturą do oddalonych od centrum dzielnic miasta, poznajemy lokalną tożsamość, zawiązujemy ścisłą relację z mieszkańcami i budujemy wspólnotę wokół wspólnej sprawy.

Liczba premier z tytułami: 5, „[Z jednej bajki](#)” reż. Ewa Ignaczak, „[Tajemnica Króla Wysp Hebanowych](#)” reż. Ewa Ignaczak, „[Ósmy. Trzeci](#)” reż. Kuba Zubrzycki, „[Krok w dorosłość](#)” reż. Ewa Ignaczak, „JOMO” reż. Małgorzata Polakowska

Liczba pokazów własnych: 95

Liczba pokazów własnych poza siedzib: 5 + 8 (Festiwal Pociąg do Miasta)

Udział w festiwalach i konkursach (nazwy, nagrody):

Prezentacja spektaklu „Maska” w dniu 24 lutego 2023 r. na Cykl Spotkań z OFF-em w Gorzowie Wielkopolskim

Prezentacja spektaklu „Ósmy. Trzeci” w dniu 27 sierpnia 2023 r. na Festiwalu Sopot Non-Fiction na Scenie Kameralnej Teatru Wybrzeże wraz z debatą artystami i organizatorami festiwalu

Prezentacja spektaklu „Maska” w dniu 23 września 2023 r. na Festiwalu BytOFFsky Festival w Bytowie

Prezentacja spektaklu „Krok w dorosłość” w dniu 27 października 2023 r. na XV Ogólnopolskim Festiwalu Monodramów i Teatrów Małych Form „Bamberka” w Gorzowie Wielkopolskim

Teatr w internecie

[Strona teatru](#)

[YouTube](#) – liczba subskrybentów – 345

[Facebook](#) – 7 380 obserwujących, zasięg strony w roku 2022 – 21 626 osób

[Instagram](#) – 2 753 obserwujących

Najważniejsze projekty zrealizowane w roku 2023:

Realizacja projektu UNICEF

„Teatr z polsko-ukraińską społecznością szkolną” to kontynuacja projektu, który miał na celu pogłębienie procesu integracji wybranych grup dzieci i młodzieży, poprzez budowanie wspólnoty myśli i wartości, wspólne tworzenie i udział w cyklu warsztatów społeczno-artystycznych, których efektem były dwa spektakle dokumentalne oparte o wywiady z uczestnikami projektu. Wspólna wielogodzinna praca warsztatowa dzieci i młodzieży oraz dwa dokumentalne spektakle zaprezentowane dziesięciokrotnie społeczności szkolnej z trzech szkół pozwoliło poszerzyć świadomość i wiedzę polskiej młodzieży na temat sytuacji jej ukraińskich rówieśników z doświadczeniem uchodźczym. Młodzież zbliżyła się do siebie, dostrzegła to co jest wspólne wśród obu narodów, a to pozwoliło im otworzyć się na dialog i wzajemne zrozumienie.

Dzięki atrakcyjnym dla dzieci i młodzieży technikom warsztatowym, rozmowom, doświadczeniu bycia w teatrze, empatii i wiedzy prowadzących warsztaty, stworzyliśmy przestrzeń do wymiany doświadczeń co w konsekwencji doprowadziło do pogłębienia integracji międzykulturowej. Projekt finalizowały dwa spektakle: „Z jednej Bajki” w reż. Ewy Ignaczak, zrealizowanym w formule Teatru Dokumentalnego, do którego wykorzystano materiał z wywiadów pogłębionych uczestników projektu z Polski i Ukrainy oraz „Krok w dorosłość” w reż. Ewy Ignaczak. Tutaj również jak w pierwszej fazie, spektakl powstał w formule Teatru Dokumentalnego na bazie zebranych tekstów z wywiadów pogłębionych uczestników projektu z Polski i Ukrainy (ponad tysiąc stron wywiadów). łączna liczba odbiorców projektu: 719 osób z Polski i Ukrainy.

Realizacja projektu „CONTRA”

Na zaproszenie Miasta Gdynia Teatr Gdynia Główna wraz z Laboratorium Innowacji Społecznych, Wydziałem Geografii i Studiów Regionalnych UW oraz Fundacją IDEA Rozwoju. CONTRA – KONFLIKT W PROCESACH TRANSFORMACJI.

Każde miasto boryka się z różnymi konfliktami interesów. Wypracowanie rozwiązań optymalnych, satysfakcjonujących wszystkie strony nie jest łatwe, ale powstaje coraz więcej narzędzi, które mają usprawnić ten proces. Jednym z nich jest projekt CONTRA „Konflikt w procesach transformacji”. W projekcie Teatr Gdynia Główna jest odpowiedzialny za koncepcję i przeprowadzenie Drama Labów, czyli działań wykorzystujących techniki teatralne do pracy warsztatowej. Angażują one do twórczego działania osoby niezwiązane ze światem sztuki. Dzięki nim mamy nadzieję wypracować metody skutecznej komunikacji poprzez teatr. Dążenie do kompromisu między mieszkańcami a władzą miasta jest istotne dla skutecznej transformacji i radzenia sobie z wyzwaniami związanymi ze zmianami. Zdolność miast do radzenia sobie z wyzwaniami, które pojawiają się zawsze w momencie zmiany, takimi jak problemy środowiskowe, polityczne, społeczne, gospodarcze i techniczne, ma wpływ na to,

jak dobrze przetrwają one te zmiany. Jednak rosnący podział i konflikty wewnątrz mogą utrudniać skuteczną transformację. Aby poradzić sobie z tymi problemami, wiele miast sięga po partycypacyjne podejście do zarządzania, które stawia sobie za cel budowanie porozumienia i zgody. Jednak wiadomo, że takie podejście może również prowadzić do odizolowania i napięć między istniejącymi demokratycznymi instytucjami. Ważne jest, aby miasta tworzyły przestrzeń do dialogu i współpracy między różnymi grupami społecznymi, a osobami zaangażowanymi w politykę miejską tj. urzędnicy. Jest to sposób na uwzględnienie różnych perspektyw i potrzeb społeczności lokalnej.

Celem projektu CONTRA jest badanie, w jaki sposób miasta mogą skutecznie radzić sobie z konfliktami społecznymi i osiągać porozumienie między mieszkańcami a władzą lokalną. Koncentrując się na konfliktach ma na celu znalezienie innowacyjnych rozwiązań trudnych problemów, a także uwzględnienie głosów dotychczas marginalizowanych.

CONTRA zakłada analizę przypadków dotyczących działań planistycznych w belgijskich, holenderskich, norweskich i polskich miastach, które zakładają wystąpienie napięć między wartościami ekonomicznymi, środowiskowymi a lokalnymi społecznościami. Projekt porówna cztery miejskie projekty, po jednym z każdego kraju, skoncentrowane na transformacji w kontekście zmian. Metody badawcze projektu CONTRA obejmują analizę istniejących materiałów, wywiady z kluczowymi osobami zaangażowanymi w politykę miejską (urzędnicy, mieszkańcy, przedstawiciele organizacji społecznych itp.) a w późniejszych etapach wykorzystanie innowacyjnych narzędzi konsultacji społecznych, takich jak tzw. living lab (Drama Lab).

Projekt zakończy publikacja podsumowująco-upowszechniająca: protokół drama labu, stanowiący podsumowanie oraz narzędziownik prowadzenia drama labów, która pozwoli innym europejskim miastom na przeprowadzenie laboratoriów teatralnych w celach konsultacyjnych w swoich krajach. Contra – Konflikt w procesach transformacji” jest realizowany przez międzynarodowe konsorcjum badawcze składające się z uniwersytetów w Antwerpii (Belgia), Oslo (Norwegia), Tilburgu (Holandia) oraz Uniwersytetu Warszawskiego, we współpracy z Urzędem Miasta Gdynia i IDEA Instytut sp. z o.o. Finansowanie projektu zostało zapewnione przez Narodowe Centrum Nauki w ramach programu EN-UTC, który otrzymał wsparcie finansowe od Unii Europejskiej w ramach Programu Horyzont 2020. Obszarem badań w Polsce jest Gdynia, zwłaszcza obszary śródmiejskie i nadmorskie w sąsiedztwie Polanki Redłowskiej.

[Więcej informacji na stronie projektu CONTRA](#)

W sumie wzięło udział w tym projekcie 219 osób.

Ogólnopolski Festiwal Teatralny – Pociąg do Miasta, edycja 9. – Stacja Wielkomiejska (7-13 sierpnia)

„Pociąg do Miasta” już po raz dziewiąty zagości w zakamarkach Gdyni! Przez siedem dni będziemy mieli okazję delektować się najciekawszymi spektaklami offowymi z całego kraju. Tematem przewodnim IX edycji Festiwalu jest WiejskoMiejskość. Jesteśmy przekonani, że teatrem, kierując się ku ludyczności, możemy rozpocząć poszukiwania korzeni i zastanowić się nad bogatą historią naszego pochodzenia. Podczas Festiwalu będziemy mieli okazję zobaczyć teatralne propozycje, które poruszają aktualne tematy, ale nie rezygnują przy tym ze słowiańskiego ducha. Skłonią nas one do refleksji nad naszą tożsamością i jej wpływem na aktualne aspekty życia. Będziemy poszukiwać odpowiedzi na pytania – jak daleko sięgają nasze korzenie we współczesnym świecie? Czy w nowoczesnym teatrze istnieje miejsce dla elementów tradycyjności? Czy „wiejskość” i „miejskość” mogą czerpać wzajemnie od siebie, uczyć się i inspirować?

Podobnie jak w ubiegłych latach, festiwalowe prezentacje odbędą się plenerowo w niekonwencjonalnych miejscach Gdyni – w odległych dzielnicach i mało znanych zakątkach

Śródmieścia. Korzystając z nietypowych przestrzeni, korespondujących z treścią, spektakle będą miały szansę wybrzmieć w zupełnie nowy, nieodkryty dotąd sposób. Festiwal stanie się zatem unikalną podróżą po mieście szlakiem teatralnych prezentacji.

[Więcej tutaj](#)

W sumie wzięło udział w tym projekcie 2 500 osób.

Uzupełniające:

Liczba widzów w roku 2023: 6 130 osób + 2500 (Festiwal Pociąg do Miasta)

Procentowo liczba widzów w roku 2021 (frekwencja fizycznie na spektaklach): 90 proc.

Teatr Komedii Valldal

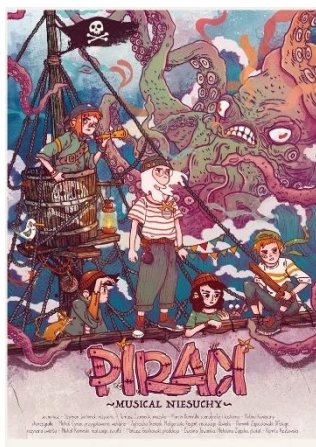
Forma prawna: fundacja

Dyrektor: Tomasz Czarnecki

Główna scena prezentacji (miejsce, gdzie najczęściej prezentowane są spektakle; liczba miejsc na widowni): Scena Teatralna NOT w Gdańsku, 500 miejsc

Siedziba: w Sea Towers, ul. Hryniewickiego 6/9

Misja Teatru: Teatr Komedii Valldal to wyjątkowe miejsce, które przekracza granice tradycyjnej sztuki, oferując warsztaty, które służą nie tylko rozwojowi artystycznemu, ale również wzmacniają więzi emocjonalne. Nasze zajęcia, obejmujące aktorstwo, śpiew, taniec i ceramikę, są dostosowane do różnych grup wiekowych, od dzieci po dorosłych, co sprzyja budowaniu tolerancji i empatii. Teatr staje się przestrzenią, gdzie młodzi ludzie mogą rozwijać swoje pasje i kompetencje, a dorosłym uczestnikom warsztatów pozwalamy na wyrażanie siebie i przełamywanie własnych słabości. Z naciskiem na edukację społeczną, nasze spektakle łączą wartości artystyczne z misyjnością, skupiając się na potrzebach i zainteresowaniach młodych, co sprawia, że Teatr Komedii Valldal jest nie tylko miejscem kultury, ale też miejscem, w którym stawiamy na dialog, współpracę, empatię i rozumienie potrzeb reprezentantów różnych pokoleń.

Liczba premier z tytułami: 1, „[Piraci. Musical niesuchy](#)” reż. Tomasz Czarnecki

Liczba pokazów własnych: 29

Liczba pokazów własnych poza siedzibą: 6

Udział w festiwalach i konkursach (nazwy, nagrody): brak

Teatr w internecie

[Strona teatru](#)

[YouTube](#) – 208 subskrybentów

[Facebook](#) – 6,1 tys. obserwujących

[Instagram](#) – 1 510 obserwujących

Uzupełniające:

Liczba widzów w roku 2023: 12,5 tys.

Procentowo liczba widzów w roku 2023: brak danych

Teatr w Blokowisku

Miejsce: Gdański Archipelag Kultury, Plama GAK

Forma prawna: instytucja kultury Miasta Gdańska

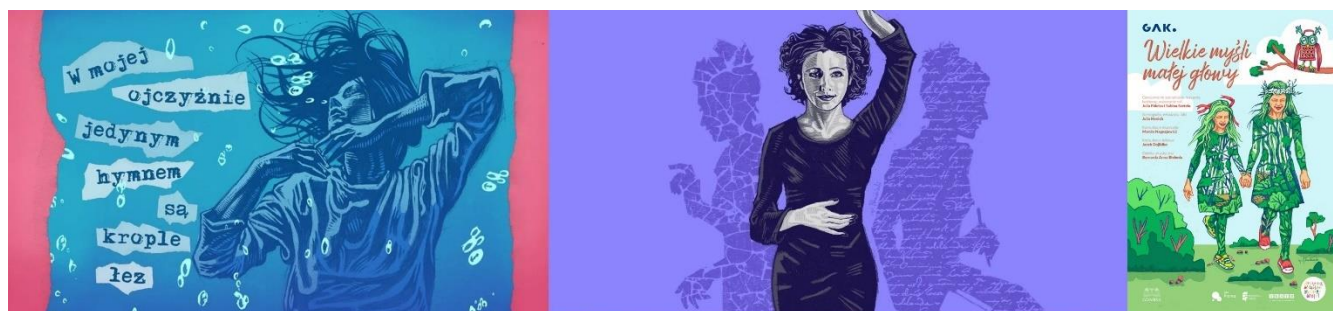
Dyrektor / inna funkcja osoby prowadzącej: Monika Dylewska-Libera – dyrektorka, Kierownik GAK

Plama – Katarzyna Andrulonis; kurator Teatru w Blokowisku GAK Plama – Tomasz Kaczorowski

Główna scena prezentacji: Sala widowiskowa – Teatr w Blokowisku – max. 80

Misja: Chcemy, by Teatr w Blokowisku był przestrzenią przyjazną i inspirującą dla mieszkańców Zaspę oraz dla środowiska studenckiego i akademickiego sąsiadującego z Zaspą kampusu Uniwersytetu Gdańskiego oraz odpowiadał na wyzwania otaczającej rzeczywistości dając przestrzeń do działania młodym twórcom kultury a także wypełniał lukę na trójmiejskiej mapie kulturalnej wysokiej jakości teatrem młodego widza.

Liczba premier z tytułami: 3, „[W mojej ojczyźnie jedynym hymnem są krople łez](#)” reż. Paulina Eryka Masa, „[Delta Venus](#)” reż. Paulina Eryka Masa, „[Wielkie myśli małej głowy](#)” reż. Julia Fidelus i Sabina Szetela

Liczba pokazów własnych: 40

Liczba pokazów własnych poza siedzibą: 16 + 3 festiwale

Udział w festiwalach i konkursach (nazwy, nagrody):

- Festiwal Debiutów w Monodramie „Strzała Północy” w Koszalinie – Mikołaj Bańdo otrzymał wyróżnienie za rolę w „Smutek & Melancholia”
- Open Street Festival w Karpaczu
- Festiwal Najmłodszych w Poznaniu

Teatr w internecie: FB GAK Plama, YT plamaGAK, IG / Plama GAK, www.gak.gda.pl

Scena Teatr w Blokowisku działa w Gdańskim Archipelagu Kultury PLAMA. Kuratorem wydarzeń teatralnych w Plamie GAK jest: Tomasz Kaczorowski. Otwieramy się na wydarzenia niezależne, szczególnie na artystów działających na pograniczu różnych form: teatru ożywionej formy, koncertów performatywnych, przedstawień małoobsadowych, monodramów, slamów poetyckich i inicjatyw zaangażowanych społecznie.

Od roku akademickiego 2022/2023 współpracujemy ze studentami Wiedzy o Teatrze, Zarządzania i Komunikacji w Sztukach Scenicznym oraz Zarządzania Instytucjami Artystycznymi oraz pracownikami naukowymi Uniwersytetu Gdańskiego. Sezon 2022/2023 to również czas rozpoczęcia współpracy z Akademią Teatralną im. Aleksandra Zelwerowicza w Warszawie – w jej ramach studenci aktorstwa w białostockiej filii AT, przyszłe gwiazdy teatru, kina i telewizji, na scenie Teatru w Blokowisku prezentują swoje spektakle egzaminacyjne. Ponadto spektakle gościnne ze szkoły teatralnej w Białymstoku obudowywane są wydarzeniami kontekstowymi, takimi jak rozmowy po

przedstawieniach z publicznością poprowadzone przez m.in. dr Martę Ceberę (UG), kuratora Tomasza Kaczorowskiego czy studentkę teatrologii UG Wiktorię Bronk.

Staramy się również współpracować z niezależnymi artystami, którym udostępniamy przestrzeń sceny do prezentacji swoich przedstawień i projektów. W rezydentami Teatru w Blokowisku była Małgorzata Polakowska ze Stowarzyszeniem FEERIA, Mariusz Babicki ze swoim spektaklem. Dzięki pozyskanemu stypendium artystycznemu miasta Gdańska oraz naszemu wsparciu Paulina Eryka Masa zrealizowała czytanie performatywne oraz dwie premiery swoich dramatów. Odwiedzały nas także niezależne teatry z Polski m.in. Teatr Hotel Malabar oraz performerzy m.in. Coralie Neuville (Francja) i Sarah Turquety (Francja).

Paulina Eryka Masa (ur. 1997 w Gdańsku) jest trzykrotną (2021, 2022, 2023) półfinalistką Gdyńskiej Nagrody Dramaturgicznej.

Liczba widzów w roku 2023 (fizycznie na spektaklach): 2 280

Sopocki Teatr Tańca

Forma prawna: stowarzyszenie

Dyrektor / inna funkcja osoby prowadzącej: Joanna Czajkowska

Główna scena prezentacji: Teatr na Plaży w Sopocie, 92 miejsca na widowni

Misja Teatru: robić taniec

Sopocki Teatr Tańca w roku 2023 zakończył działalność. Tworząc autorski teatr przez ćwierć wieku Joanna M. Czajkowska i Jacenty Krawczyk stworzyli ponad 60 spektakli i performance'ów, które prezentowali na niezliczonych festiwalach aż na trzech kontynentach. Artyści wypracowali własny styl, który jest wypadkową ich odmiennych osobowości, a opisywany był przez krytyków jako intelektualny, filozoficzny, estetycznie wysmakowany, interdyscyplinarny. Z Sopockim Teatrem Tańca współpracowało ponad 50 artystów tańca i wielu twórców innych dziedzin. Po dwudziestu pięciu latach twórcy teatru podjęli niełatwą, ale konieczną decyzję o zamknięciu działalności zespołu. W dwa grudniowe wieczory widzowie i twórcy mogli celebrować ostatnie spotkanie.

[Wywiad 1. z Joanną Czajkowską, 30/12/23, Sala prób Teatru Atelier](#)

[Wywiad 2. z Joanną Czajkowską, 30/12/23, Sala prób Teatru Atelier](#)

Hertz Haus

Forma prawna: zespół/ kolektyw/ założycielki Stowarzyszenia Córy Kultury

Dyrektor / inna funkcja osoby prowadzącej: zespół kolektywny

Główna scena prezentacji (miejsce, gdzie najczęściej prezentowane są spektakle; liczba miejsc na widowni): Zakład Kulturalny; ok. 80 miejsc

Misja Teatru

Zespół założony w 2018 r. w składzie: Magdalena Kowala, Natalia Murawska, Joanna Woźna i Anna Zglenicka. Tancerki tworzą własną estetykę, korzystając z tańca współczesnego, fizycznego, a także

HOTEL II. ****

REŽISER: DOMENICA MARIN
 SCENARIJ: DOMENICA MARIN, VERA KECAR, ŽELJEKO KRAPIĆ
 GLAVNE ULULJE: DOMENICA MARIN, ŽELJEKO KRAPIĆ, ŽELJEKO KRAPIĆ, ŽELJEKO KRAPIĆ
 OSTALI GLAVNI ULULJE: ŽELJEKO KRAPIĆ, ŽELJEKO KRAPIĆ, ŽELJEKO KRAPIĆ
 OSTALI GLAVNI ULULJE: ŽELJEKO KRAPIĆ, ŽELJEKO KRAPIĆ, ŽELJEKO KRAPIĆ

Fundacja Piotra Jankowskiego

Miejsce prezentacji: Brak własnej siedziby. Spektakle i czytania performatywne odbywają się głównie w Klubie Galerii BUNKIER w Gdańsku.

[illegible]

Czytania performatywne w reż. Piotra Jankowskiego: 3, „Tak jak wszystkie śmiały dziewczyny”, „Terror”, „I na pewno razem ze mną zniknął świat” (czytania dofinansowane ze środków Województwa Pomorskiego).

Teatr Biuro rzeczy Osobistych

Teatr: Biuro Rzeczy Osobistych

Forma prawna: stowarzyszenie

Dyrektor / inna funkcja osoby prowadzącej: Zbigniew Biegajło – kierownik zespołu

Główna scena prezentacji (miejsce, gdzie najczęściej prezentowane są spektakle; liczba miejsc na widowni): Konsulat Kultury, ok. 165 miejsc

Misja Teatru: uczestnictwo osób niepełnosprawnych w kulturze

Liczba premier z tytułami: brak

Liczba pokazów własnych: 10

Liczba pokazów własnych poza siedzibą: 10

Udział w festiwalach i konkursach (nazwy, nagrody): udział w festiwalu Wieżowisko w Gniewinie – I miejsce

Inne, ważne dla Teatru:

Otwarcie lokalu w Gdyni z salą warsztatową – nowa siedziba BRO

25-lecie działalności

Prowadzenie działalności społeczno-kulturalnej: szereg warsztatów w terminie I-X 2023 dla osób z niepełnosprawnościami oraz osób 60+ (zajęcia edukacyjne, warsztatowe m.in. warsztaty teatralne, logopedyczne, taneczne, ruch autentyczny, rytmiczno-muzyczne, plastyczne oraz wyjazdy i wycieczki) – warsztaty realizowano we współpracy z zaproszonymi twórcami. Łącznie z wszystkich form aktywności skorzystało ponad 100 osób. Zajęcia zrealizowano przez PSONI Gdynia/projekt Dzienny Ośrodek Wsparcia Teatr BRO w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Pomorskiego na lata 2014-2020.

Ponadto: odbyły się pokazy filmu „Amatorzy” w siedzibie zespołu.

W 2024 planujemy: rozpoczęcie prac nad nowym spektaklem, realizowanie otwartych prób z udziałem widzów, warsztaty dla osób niepełnosprawnych/poszukiwanie nowych osób do zespołu.

Teatr Barnaby

Teatr: Teatr Barnaby

Forma prawna: teatr prywatny

Dyrektor: Marcin Marzec

Główna scena prezentacji (miejsce, gdzie najczęściej prezentowane są spektakle; liczba miejsc na widowni) BRAK

Misja Teatru: grać i zarabiać, bawić się i śmiać

Liczba premier z tytułami: 1, „Zorza córka morza” (na podstawie baśni Artura Oppmana „Córka rybaka i królowa Bałtyku”); premiera w Teatrze im. Andreasa Gryphiusa w Głogowie

Liczba pokazów własnych: 100

Liczba pokazów własnych poza siedzibą: 100

Udział w festiwalach i konkursach (nazwy, nagrody): tylko takie bez nagród

Teatr w internecie:

[FB Teatr Barnaby/Barnaby's Puppet Theatre](#) – 2 tys. obserwujących

Inne:

Reżyseria spektaklu „Obisk pri sonce” w Mini Theater w Lublanie

Liczba widzów w roku 2023 (fizycznie na spektaklach): +/- 80 na każdym spektaklu

Teatr Mostownia

Teatr / Zespół / Grupa / Inicjatywa: Teatr Mostownia oraz grupy teatralne Stowarzyszenia Kulturalno-Edukacyjnego MOST

Forma prawna: stowarzyszenie

Dyrektor / inna funkcja osoby prowadzącej: Agnieszka Grewling-Stolc – dyrektorka Teatru Mostownia, prezeska Zarządu Stowarzyszenia MOST

Główna scena prezentacji (miejsce, gdzie najczęściej prezentowane są spektakle; liczba miejsc na widowni): Teatr Mostownia (50 miejsc) oraz scena artystyczna w Nowej Synagodze (100 miejsc)

Misja Teatru: Edukacja artystyczna dzieci, młodzieży i dorosłych, wystawianie autorskich spektakli, promocja działań teatralnych młodych twórców

Liczba premier z tytułami:

Teatr Mostownia: 2, „[Pierwsza Zima Sopolka](#)”
reż. Agnieszka Grewling-Stolc, Jakub Zalewski,
„[Dźwiękoczytarki](#)” reż. Jakub Zalewski

Grupy teatralne Stowarzyszenia: 17 premier

- Teatrzyk Prosto z Mostu „Pasta i basta” Scenariusz i reżyseria: Agnieszka Grewling-Stolc
- Teatr PoMost „Z kamerą wśród ludzi” Scenariusz i reżyseria: Jakub Zalewski
- Teatr Mostek „Zmiana biegu” Scenariusz i reżyseria: Róża Obarzanek
- Teatr PasjoMost „Papużka nie-nierozłączka” scenariusz i reżyseria: Magdalena Żulińska
- Teatr w Formie Mostu „Dzień dobry, ja do pralki” Scenariusz i reżyseria: Jakub Zalewski
- Teatr Prosto z Mostu „Negatyw” Scenariusz i reżyseria: Agnieszka Grewling-Stolc
- Teatr KWA „Pod powierzchnią” Scenariusz i reżyseria: Magdalena Żulińska
- Teatr Przed Mostkiem „Dzieci kontra sen” Scenariusz i reżyseria: Róża Obarzanek
- Teatr Most na Wesoło „Niezła zupa” Scenariusz i reżyseria: Olga Ciszewska
- Teatr Pod Mostem „KULA” Scenariusz i reżyseria: Agnieszka Grewling-Stolc
- Monodram Karoliny Drozd „Karolcia” Scenariusz i reżyseria: Karolina Drozd
- The MOST „Blossom” scenariusz i reżyseria: Jakub Zalewski
- Teatr GUMA „SZ- CZESIA – ŚCIE” scenariusz i reżyseria: Magdalena Żulińska
- Teatr Mostostan „Zapisane” scenariusz i reżyseria: Agnieszka Grewling-Stolc

- Teatr Choreo Mostek „Którędy do Pomponii?” reż. Róża Obarzanek
- Grupa MosTon Koncert „Playlista dla plaży” reż., przygotowanie wokalne: Olga Ciszewska
- Teatr MOST „FreeDom” scenariusz i reż. Agnieszka Grewling-Stolc, Jakub Zalewski i grupa

Liczba pokazów własnych:

Teatr Mostownia: 74

w tym liczba pokazów własnych poza siedzibą: 8

Grupy teatralne Stowarzyszenia: 38

w tym liczba pokazów własnych poza siedzibą: 29 (w Nowej Synagodze), 4 (sala teatralna Szkół Conradinum), 2 (festiwale)

Udział w festiwalach i konkursach (nazwy, nagrody):

Teatr MOST ze spektaklem „FreeDom” wziął udział w Międzynarodowym Festiwalu Teatralnym „Bursztynowy Świt 2023” w Kłajpedzie na Litwie. Teatr Most został zaproszony jako jedyny teatr młodzieżowy z Polski. Na festiwalu spektakl zdobył dwie nagrody: za najlepszą reżyserię i za najbardziej poruszający spektakl (kwiecień 2023 r.)

Ten sam spektakl pokazano na XXII Ogólnopolskich Spotkaniach Teatralnych WTOOPA w Krakowie (wrzesień 2023 r.)

Teatr w internecie:

[Strona MOST](#)

[Strona Mostownia](#)

[YT Stowarzyszenia](#) – 454 subskrybentów

[FB Stowarzyszenia](#) – 2,5 tys. obserwujących

[FB Mostownia](#) – 878 obserwujących

[Instagram](#) – 191 obserwujących

Informacja własna

Teatr Mostownia

To miejsce spotkań z kulturą, to zespół osób zaangażowanych w edukację kulturalną dzieci, młodzieży oraz dorosłych – aktorzy, pedagodzy, animatorzy, muzycy, to spektakle, warsztaty, wystawy, czytania performatywne, spotkania i rozmowy z artystami.

Teatr Mostownia istnieje od września 2021 roku. Wśród szerokiej oferty, mamy propozycje skierowane zarówno do widzów indywidualnych jak i uczniów przedszkolnych, ze szkół podstawowych oraz ponadpodstawowych. Zakres tematyczny działań w Mostowni jest często dopełnieniem szkolnej podstawy programowej.

Poza ofertą spektakli prowadzimy również warsztaty dla uczniów gdańskich szkół w ramach projektu edukacyjnego #SQL.

Obecnie zmieniamy siedzibę z Grunwaldzkiej 12 na Miszewskiego 16, ale wciąż pozostajemy we Wrzeszczu w dzielnicy, z którą jesteśmy mocno związani szeregiem działań koalicyjnych z lokalnymi organizacjami i instytucjami. Przygotowujemy salę teatralną (dla ok. 90 widzów) i oraz 4 sale warsztatowe, co zapewni bezpieczną i twórczą przestrzeń dla naszych odbiorców. Planowany termin otwarcia, to styczeń 2024 r.

Stowarzyszenie Kulturalno-Edukacyjne MOST

Stowarzyszenie działa już od 14 lat. Obecnie prowadzimy 18 grup teatralnych, a łączna liczba uczestników to ponad 250 osób. W naszej ofercie znajdują się zajęcia teatralne skierowane do każdej grupy wiekowej: od najmłodszych (od 3 r.ż.) poprzez młodzież aż po seniorów.

W życzliwej każdemu i kreatywnej grupie uczestnicy odkrywają tkwiący w nich artystyczny potencjał, rozwijają aktorskiego ducha, relaksują się oraz doświadczają wewnętrznej wolności w procesie tworzenia. Główny nabór do grup odbywa się w sierpniu i wrześniu każdego roku, ale do grup, w których jest miejsce dołączyć można w ciągu roku po konsultacji z instruktorem.

Warsztaty teatralne są przede wszystkim pracą nad intelektualno-emocjonalnym i osobowościowym rozwojem dziecka, by w przyszłości bez względu na dziedzinę, w której będzie się poruszać, funkcjonowało w sposób zdrowy, czyli spójny i zrównoważony. Praca w materii teatru oparta na szacunku, lojalności, akceptacji i odpowiedzialności zbiorowej staje się środkiem wprowadzającym dzieci w świat szeroko pojętej kultury i sztuki oraz wartości wyższych. Efekt końcowy całorocznego warsztatu w postaci pełnego spektaklu przy udziale publiczności jest istotnym czynnikiem motywującym do rzetelnej systematycznej pracy oraz czynnikiem budującym poczucie wartości, gdzie wartością jest dziecko samo w sobie. Praca z dzieckiem – aktorem to również praca z jego innymi niż teatr zainteresowaniami oraz uzdolnieniami, które rozwijamy i włączamy do formy scenicznej. Uczestnicy nabywają umiejętności przydatne nie tylko w pracy scenicznej, ale w każdej innej dziedzinie nauki jak i w życiu codziennym.

Uzupełniające:

Liczba widzów w roku 2023:

Teatr Mostownia: 3 200

Grupy teatralne Stowarzyszenia: 2 900

Procentowo liczba widzów w roku 2023:

Teatr Mostownia: ok. 70 proc.

Grupy teatralne Stowarzyszenia: ok. 90 proc.

Teatr Razem

Forma prawna: brak

Dyrektor: Jarek Rebeliński

Główna scena prezentacji: Teatr Szekspirowski

Misja Teatru: Artysta definiuje się przez sztukę

Liczba premier z tytułami: 1, „[Kto się boi dzikich stworów](#)” reż. Dorota Bielska

Liczba pokazów własnych:

Liczba pokazów własnych poza siedzibą:

Udział w festiwalach i konkursach: 27. Międzynarodowy Festiwal Szekspirowski – Konkurs o złotego Yoricka

Teatr w internecie:

[Facebook](#) – 1,3 tys. obserwujących

Informacja własna

Nasze działania artystyczne i teatralne mają podkreślić role osób z niepełnosprawnością intelektualną jako twórców i artystów. Teatr Razem, działając w przestrzeni publicznej, na scenie Teatru Szekspirowskiego, realizując spektakle w koprodukcji z teatrem, pokazuje odbiorcom/widzom, jak pisał T. Baro – transformację, dzięki której niepełnosprawny intelektualnie aktor może przejść „od grzecznego posłusznego imbecyla do dojrzałego człowieka: niezależnego, posiadającego własne pragnienia, pomysły i osobiste spojrzenie na życie. Teatr pozwala mu odegrać je na scenie – w jego własnym tempie, w oparciu o własną intuicję, przy użyciu jego własnej symboliki, gestów i słów, które

samodzielnie wybrał dla tej akurat roli, w tej akurat chwili. W ten sposób poprzez powszechnie akceptowane zachowanie, jakim jest gra aktorska (...) człowiek niepełnosprawny ustanawia prawo do własnego życia” (T. Baro, 2000).

Inne ważne z punktu widzenia Teatru pozainstytucjonalnego:

- **Profesjonalizacja drogi artystycznej dla teatrów, w których aktorami są osoby z niepełnosprawnością intelektualną.**
- **Możliwość zdawania i ukończenia szkoły aktorskiej (dyplom ukończenia) dostosowującej wymogi pod kątem potrzeb os. z NI.**
- **Praca w sektorze kultury, w tym praca na scenie w zawodowych teatrach instytucjonalnych dla os. z NI.**
- **Dotowanie samorządowych instytucji kultury, w tym teatrów przez UM, w celu realizowania profesjonalnych premier teatralnych, w których aktorami są os. z NI lub są zaangażowane/zatrudniane do spektaklu/przedsięwzięć/warsztatów.**

Uzupełniające:

Liczba widzów w roku 2023: 2 tys. osób

Teatr Snów

Forma prawna: fundacja

Dyrektor: Zdzisław Górski

Główna scena prezentacji (miejsce, gdzie najczęściej prezentowane są spektakle; liczba miejsc na widowni): nie ma sali widowiskowej

Misja Teatru: wprowadzanie poezji w przestrzeń ulicy

Liczba premier z tytułami: 1, „Klasa” reż. Zdzisław Górski (premiera na 30. edycji Festiwalu Sztuka Ulicy w Warszawie)

Liczba pokazów własnych: 13

Liczba pokazów własnych poza siedzibą: 13

Udział w festiwalach i konkursach: X Olimpiada Teatralna Węgry: Miskolc, Debreczyn, Szombathely, Zalaegerszeg, Győr; Festiwal Sztuka Ulicy w Warszawie; Festiwal Teatru Otwartego Świdnica; Festiwal Saturator Garwolin; Festiwal LUFA Leszno; Festiwal Andromedon Tychy; Festiwal Kszesło w Żyrardowie.

Teatr w internecie:

[Strona Teatru](#)

[Facebook](#) – 1 tys. obserwujących

Ważne z punktu widzenia Teatru pozainstytucjonalnego: obawy od trzydziestu lat te same: czy uda się funkcjonować przez kolejny sezon

Uzupełniające:

Liczba widzów w roku 2023: 2 300 osób

Teatr Ubogi Relacji

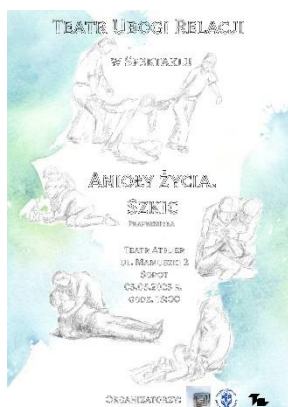
Forma prawna: Teatr od 30 lat (jubileusz w 2024 r.) działa w Środowiskowym Domu Samopomocy typu B PZW PKPS, niegdyś Ośrodka Adaptacyjnym

Dyrektor/inna funkcja: Jacek Spica – założyciel, główny reżyser

Główna scena prezentacji: Teatr Atelier w Sopocie, miejsc 120

Teatr wygrał konkurs na Rezydenturę w Teatrze Atelier na lata 2024/2025

Misja Teatru: Co roku odnawialne przedsięwzięcie mające na celu wyrażenie uczuć, myśli i przeżyć jego aktorów. To efekt poszukiwań sposobu opowiadania o tym, co jest ważne w życiu, prezentowania swoich przekonań nieznanymi innymi wyrazami.

Liczba premier z tytułami: 1, „Anioły życia. Szkic”

Liczba pokazów własnych: 15

Teatr w internecie:

[Facebook](#) – 278 obserwujących

Inne, ważne dla Teatru:

Spektakle w dorobku Teatru: „Sześć kroków na południe”, „On i Ona - bajka bez morału”, „Coś jest, czegoś nie ma”, „Anioły i kawałek ich życia”, „Karol- jeden z nas”, „Uczucia krążące wokół nas”, „Arytmia uczuć”, „Wigilia u Państwa Dulskich”, „Gerda”, „Przyjaźń i ...”, „Trzy dni, które wstrząsnęły światem”, „24 grudnia dla nas wszystkich”, „Między dziećmi a dorosłymi”, „Jasełka”.

Nasz Teatr ma w swoim dorobku udział w wielu festiwalach w kraju i zagranicą: Międzynarodowe Biennale Terapia i Teatr w Łodzi (kilkukrotnie), Międzynarodowe Spotkania Artystów Nieprzetartego Szlaku w Lublinie, Festiwal Teatralny w Warszawie, Integracyjne Spotkania Teatralne „Na granicy” w Przemyślu, Festiwal Form Różnorodnych WASZka w Świdniku, Międzynarodowe Spotkania Artystyczne w Elblągu (kilkukrotnie), Festiwal POZA Pozy, Festiwal Akcept, Festiwal Windowisko oraz Świat Mało Znany w Gdańsku, Magiel Teatralny w Gdyni, 40 Biesiada Teatralna w Horyńcu Zdroju, VI Spotkania Relacji w Stalowej Woli, ponadto festiwale teatralne w Biskupcu, Tczewie, Ostródzie, Lidzbarku Warmińskim itd., a także występy zagraniczne na Litwie (Międzynarodowy Festiwal BEGASAS w Wilnie dwukrotnie oraz Międzynarodowy Festiwal Teatralny w Alytusie kilkakrotnie) oraz Międzynarodowy Festiwal Teatru i tańca w Turku w Finlandii. Wiele z tych wydarzeń to imprezy kulturalne, których edycję odbywają się od kilkunastu bądź nawet kilkudziesięciu lat.

Teatr Ubogi Relacji działa nieprzerwanie od niespełna 30 lat (okrągły jubileusz odbędzie się w roku 2024). Od samego początku zrzesza osoby z niepełnosprawnością intelektualną, które występują na scenie od zawsze bez wsparcia osób prowadzących teatr – reżyserów, instruktorów itp. Na uwagę zasługuje fakt, że część w/w wydarzeń to festiwale i przeglądy zrzeszające teatry amatorskie, studenckie, młodzieżowe, a więc dające możliwość pełnoprawnego zestawiania sztuki prezentowanej przez naszych aktorów oraz aktorów z teatrów półzawodowych. Nasz Teatr brał udział w projekcie finansowanym przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego realizowanym przez Instytut Teatru Przedmiotu, objeżdżając rejon Podlasia i docierając ze swoją sztuką do odległych zakątków wsi

i miasteczek. Najstarszy aktor gra w Teatrze od początku jego istnienia, najmłodszy zaś ponad półtora roku. Tak duża rozbieżność wiekowa aktorów i ich dorobku artystycznego daje możliwość nieustannej pracy wielopokoleniowej i wzajemnej, twórczej, inspirującej integracji.

Nasz Teatr jest organizatorem Międzynarodowego Przeglądu Teatralnego Masska, który odbywa się na deskach Sceny Kameralnej Teatru Wybrzeże oraz w Teatrze Atelier. Ponadto w przestrzeni plenerowej oraz w sieci w formule online. Daje to finalnie, rok rocznie cztery miesiące czynnych, nieprzerwanych działań artystycznych, w których uczestniczy około 35 grup teatralnych z całej Polski i ze świata. Na uwagę zasługuje fakt, że są to grupy zrzeszające aktorów z niepełnosprawnością intelektualną, ale i grupy młodzieżowe, a także lalkarze, teatry zawodowe i profesjonalne.

Od początku swojego działania Teatr wyprodukował 14 spektakli o zróżnicowanej formie, dotykając teatru ruchu, pantomimy, teatru plastycznego, teatru tańca, monodramów w duecie, etiud dramatycznych. Powodowani sukcesem innych grup teatralnych zrzeszających osoby z niepełnosprawnością intelektualną, które rezydują coraz liczniej w instytucjach kultury (Gdański Teatr Szekspirowski) zdecydowaliśmy się stanąć do konkursu, mając świadomość ciężących zobowiązań. Żywimy jednak przekonanie, że po 30 latach działalności aktorzy naszego Teatru są w pełni gotowi do pracy na profesjonalnej scenie. Na swój aktorski warsztat pracowali przez znaczną część swojego życia. Chcemy zapewnić im godne warunki pracy w teatrze, który już dawno przestał być wyłącznie miejscem społecznej rehabilitacji, a stał się areną do wyrażania siebie. Nasza ostatnia premiera („Anioły życia. Szkic”) została zrealizowana na scenie Teatru Atelier w maju 2023 w ramach Majówki w Kurorcie i zgromadziła prawdziwe tłumy z całego Trójmiasta, ale i różnych regionów naszego kraju.

Jacek Spica – Założyciel i główny reżyser od samego początku działalności Teatru Ubogiego Relacji. Instruktor terapii zajęciowej, który powołał do istnienia prawie 30 lat temu jeden z najstarszych teatrów dla ludzi z niepełnosprawnością intelektualną w Polsce. Animator sztuki dla osób z niepełnosprawnością intelektualną, dyrektor artystyczny Międzynarodowego Przeglądu Teatralnego Masska od samego początku jego trwania (23. edycja odbędzie się w roku 2024). Przez dwa semestry akademickie wykładowca Wyższej Szkoły Ateneum przedmiotu: Teatroterapia jako sposób rehabilitacji osób niepełnosprawnych. Swoim doświadczeniem dzielił się ze studentami studiów pedagogicznych, zarażając pasją do tworzenia teatru. Od 34 lat starszy instruktor terapii zajęciowej w Środowiskowym Domu Samopomocy typu B PZW PKPS.

Paulina Lewandowska – od siedmiu lat współreżyser w Teatrze Ubogim Relacji. Współtworzy Międzynarodowy Przegląd Teatralny Masska, powołując cztery lata temu wirtualną formułę festiwalu, nawiązując współpracę z teatrami z Hiszpanii, Francji, Uzbekistanu, Gruzji, Rosji, Ukrainy, Niemiec. Terapeuta i oligofrenopedał z kilkunastoletnim stażem pracy z osobami z niepełnosprawnością intelektualną. Menadżer teatru dbający o materiały promocyjne grupy i funkcjonowanie w mediach społecznościowych. Od ośmiu lat terapeuta, pedagog specjalny w Środowiskowym Domu Samopomocy typu B PZW PKPS.

Walny-Teatr

Forma prawna: fundacja

Dyrektor / inna funkcja osoby prowadzącej: twórca Adam Mateusz Walny

Główna scena prezentacji: na bruku, 300 miejsc

Misja Teatru: rozwój teatru przedmiotu

Liczba premier z tytułami: 1, „Pasja według Judasza” reż. Adam Walny – spektakl powstał w ramach programu OFF Polska organizowanego przez Instytut Teatralny im. Zbigniewa Raszewskiego ze środków MKiDN.

Liczba pokazów własnych: 10

Liczba pokazów własnych poza siedzibą: 51

Udział w festiwalach i konkursach (nazwy, nagrody): 44

Wydawnictwa w 2023: „Podręcznik Sztuki dla Kultury - rzecz o teatrze przedmiotu”, „Koniec Świata Komediantów”

Teatr w internecie:

[Strona W-T](#)

[Facebook Walny-Teatr](#)

[Strona ITP](#)

[Facebook Instytut Teatru Przedmiotu](#)

Inne, ważne z punktu widzenia Teatru pozainstytucjonalnego:

Kamień węgielny pod Centrum Kukły Polskiej.

Od 1995 r. prowadzi autorski teatr przedmiotu Walny-Teatr. W 2007 r. założył Instytut Teatru Przedmiotu – objazdowy zespół edukacji teatralnej. W 2012 r. otwierał swoim „Hamletem” scenę lalkową na Zamku Elsynor w Danii.

Instytut Teatru Przedmiotu w 2023 r.:

– [Teatr na Klepisku 2023](#), w którym spotkały się polskie i litewskie teatry wiejskie.

– [Teatr w Stodole 2023, edycja trzecia](#)

– [Festiwal Apocalipticon. Na końcu świata o końcu świata](#)

– [Gorący Temat w Letnim Teatrze, I sezon w Letnim Teatrze w Ciechocinku](#)

– [VI edycja Międzynarodowego Festiwalu Teatru Przedmiotu Rzeczyłstność w Kartuzach](#)

Uzupełniające:

Liczba widzów w roku 2023: 1 300

Procentowo liczba widzów w roku 2023: 100 proc.

Teatr 3.5

Forma prawna: Fundacja Teatru 3.5

Dyrektor / inna funkcja osoby prowadzącej: Marek Kurkiewicz

Główna scena prezentacji: Dzierżęć

Adres siedziby: ul. Różana 4, Dzierżęć

Misja Teatru

Liczba premier: 1, „Lokomotywa” reż. Marek Kurkiewicz

Liczba pokazów własnych: 11

Udział w festiwalach i przeglądach: Festiwal Sztuka Ulicy w Warszawie, Festiwal Ulicznej Sztuki FUSY, IV Festiwal Artystów Ulicy Sea of Art w Kołobrzegu, XII Międzynarodowy Festiwal Teatrów Ulicznych w Sztumie, I Ogólnopolski Przegląd Sztuki Integrującej „Super-sprawni”

Inne

Spóźnione 10-lecie istnienia, czyli 11. rocznica powstania grupy, z czego 10 lat w Dzierzgoniu. Jak co roku teatr w okresie świątecznym wędrował od domu do domu w grupie „kolędników”, śpiewając, tańcząc i pokazując mikro spektakl specjalnie na tę okazję przygotowywany.

Od lat marzyliśmy o organizacji festiwalu teatralnego w Dzierzgoniu, idea rosła wraz z nami i w końcu udało się znaleźć partnerów i niewielkie, ale ważne fundusze na organizację imprezy. Ogólnopolski Przegląd Sztuki Integrującej „Super-sprawni” w Dzierzgoniu, to nie tylko spektakle teatralne, muzyka i inne widoczne przejawy uprawiania sztuki, to także spotkania, dyskusje i edukacja kulturalna. Ideą festiwalu jest jak najdalej idąca zasada inkluzywności dotycząca zarówno twórców, jak i odbiorców. Udział w festiwalu brali artyści z różnych stron Polski. Znani i mniej znani. Swoją sztukę pokazywały zarówno dzieci, jak i młodzież czy dorośli. Ci z niepełnosprawnościami i ci ich pozbawieni. Z małych i dużych miejscowości. Chodziło w dużej mierze o to, by przestrzeń sztuki była tą sferą, w której rzeczywiście każdy mógł znaleźć swoje miejsce.

Teatr Generacja

Forma prawna: Fundacja ArtFormacja22

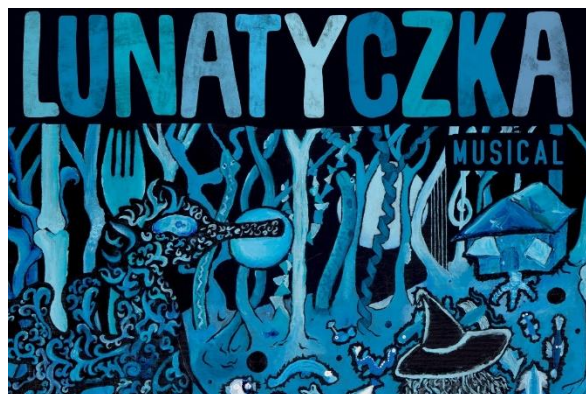
Dyrektor / inna funkcja osoby prowadzącej: Magda „Bąbel” Adamowska

Główna scena prezentacji/ rezydentura: Teatr Atelier w Sopocie

Teatr Generacja formalnie powstał 14.01.2024 r.; pierwsza premiera

Misja

Misją Fundacji jest prezentowanie sztuki na Polskich i zagranicznych scenach w profesjonalny sposób zarówno pod względem artystycznym jak i organizacyjnym. Ważnym aspektem jest by realizowane projekty artystyczne, były potrzebne społecznie i wносиły „creative ferment” do rozwoju kultury i sztuki w Polsce i za granicą. Fundacja ArtFormacja22 powstała z potrzeby wykreowania przestrzeni, w której działać będą niezależni, kreatywni i innowacyjni artyści zarówno już profesjonalnie działający, twórcy rozpoczynający swoją karierę a także amatorzy. ArtFormacja22 koncentruje się na promocji sztuki performatywnej w różnych obszarach m.in. muzyka, teatr, art-visual, visual, taniec, performance.

Liczba premier z tytułami: 1, „Kronika Snów. Lunatyczka” koncept Magda „Bąbel” Adamowska, chor. Róża Kołoda

Fundacja Pomysłodalia

Forma prawna: fundacja

Prezes: Magdalena Olszewska

Miejsca prezentacji: miejsca udostępnione

Misja Teatru: tworzyć trwałe, przyjazne i rozwojowe okoliczności, aby zapaleni ideą ludzie realizowali pomysły własne i pomagali w realizacji pomysłów innych; pobudzać, pytać, wpływać; być prosumentem kultury, podejmować tematy i tworzyć wydarzenia, które powinny zaistnieć.

Liczba premier z tytułami: 1, „[Będzie dobrze](#)” reż. Magdalena Olszewska

Czytanie performatywne polsko-ukraińskie, reż. Magdalena Olszewska

Koncert jubileuszowy: „Śpiewający aktorzy”

Liczba pokazów własnych poza siedzibą: 9

Udział w festiwalach i konkursach (nazwy, nagrody):

– pokaz „Mała Oj-czy-zna” podczas Id Teatralnych w Wilnie

– pokaz „Będzie dobrze” podczas XI Międzynarodowego Festiwalu Teatralnego Wileńskie Spotkania Sceny Polskiej

Teatr w internecie

Strona fundacji

Kanały na YouTube:

[Pomorze Kultury](#) – 1,28 tys. subskrybentów

[Gazeta Świętojańska](#) – 5,79 tys. subskrybentów

[Fundacja Pomysłodalia](#) – 23 subskrybentów

Facebook:

[Fundacja Pomysłodalia](#) – 1 322 obserwujących

[Teatr na Pomorzu](#) – 3 713 członków

[Teatr jest nasz](#) – 3 324 członków

[Pomorze Kultury](#) – 2 372 obserwujących

[Gazeta Świętojańska](#) – 5 311 obserwujących

Fundacja od 2013 r. na bieżąco prowadzi/wydaje wortal teatralny „[Pomorze Kultury](#)” – multimedialny elementarz wiedzy na temat teatru w województwie, to także zbiór opinii, recenzji i materiałów poświęconych ludziom i wydarzeniom. Wyjątkowość polega na precyzyjnym rozpoznaniu środowiska teatralnego w Pomorskiem, na uważnym dokumentowaniu zjawisk i działań, na promowaniu artystów i animatorów związanych z regionalnym teatrem. Wortal nie recenzuje działań instytucji i artystów, ale obiektywnie przedstawia pełen wybór opinii (np. zestawienia „Po premierze”), zaprasza do dyskusji, archiwizuje [zadanie współfinansowane ze środków Województwa Pomorskiego].

Fundacja jest też wydawcą „[Gazety Świętojańskiej](#)”, na łamach której ukazują się recenzje, felietony, opinie dotyczące nie tylko teatru na Pomorzu.

Fundacja w 2022 r. podjęła ścisłą współpracę z Instytutem Teatralnym w Warszawie i realizuje nadal projekt „[Teatr polski poza Polską](#)”. W ramach międzynarodowych działań i kwerend fundacja zbiera materiały, archiwizuje i przetwarza dane i wprowadza na stronę teatrpozapolska.pl. W 2023 r. Fundacja odbyła kolejne kwerendy na Litwie, w Wielkiej Brytanii, Kanadzie i USA (m.in. V Kongres Teatru Polskiego w Chicago).

W 2023 r., podobnie jak rok wcześniej, Fundacja zorganizowała i koordynowała działania w ramach **Zjazdu Unii Teatrów Polskich poza Polską**, w tym warsztaty aktorskie, wokalne, choreograficzne, w

zakresie praw autorskich i pozyskiwania widzów, debatę z przedstawicielami polskich teatrów działających poza Polską.

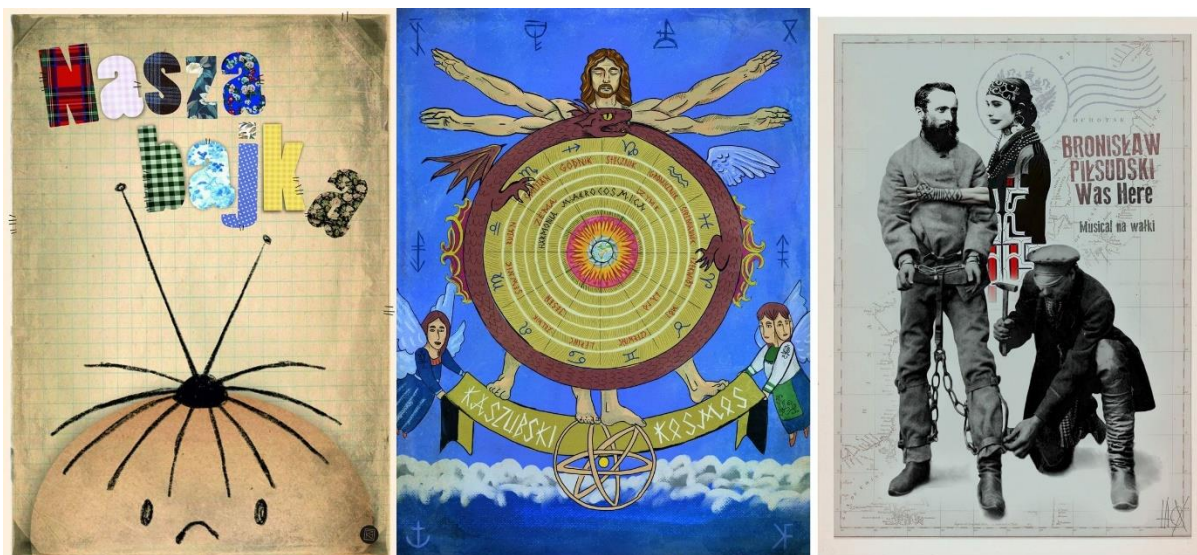
Rozszerzając misję wspierania polskich teatrów i teatralników poza Macierzą, Fundacja Pomysłodalia realizuje od 2023 trzyletni projekt „**Teatr polski poza Polską w Polsce**” dofinansowany ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego pochodzących z Funduszu Promocji Kultury. W pierwszym roku realizacji projektu zaproszono do Polski jeden z najaktywniejszych teatrów działających poza granicami, czyli Polski Teatr „Studio” w Wilnie. W Warszawie oraz Gdańsku widzowie w dniach 19-21 czerwca mieli możliwość obejrzenia trzech spektakli: „Noc Helvera”, „Kolega Mela Gibsona” i „Nie(znana)”, jednego filmu, „Lila Kiejzik – portret”. Chętni mieli możliwość wzięcia udziału w minidebacie na temat Teatru „Studio w Wilnie, a także mogli zobaczyć zapisy filmowe trzech spektakli: „Zapiski oficera Armii Czerwonej”, „Na wileńskiej ulicy”, „Dom na granicy”.

Jubileusz X-lecia

Fundacja w 2023 r. celebrowała 10. rocznicę powstania. Przez ten okres wyprodukowała m.in. spektakle: „This is not a love song, czyli miłość ci wszystko wypaczy”, „Być jak Charlie Chaplin”, „Prawdziwa historia śmiechu”, „Baczyński. Apokalipsa”, „Bigbit”, „Mała Oj-czy-zna”, „Perła”, „Nasza bajka”, „Bronisław Piłsudski Was Here. Musical na wałki”, „Kaszubski kosmos”, „Nie tylko Przemek”. Warto także wspomnieć o projektach i spektaklach zaangażowanych, jak: „Ostatnia wieczerza”, „Wszystkie kobiety Williama”, „Perfumeria Lady Makbet”, „Osiem scen z życia kobiety”. Do 2016 w ramach działań fundacji prowadzony był chór kobiet Chórraa. Dwa tytuły były pokazywane w ramach nurtu OFF Przeglądu Piosenki Aktorskiej we Wrocławiu, dwa tytuły weszły na stałe do repertuaru Teatru Muzycznego w Gdyni, wiele ze spektakli było pokazywanych w kraju i za granicą, w tym na festiwalach i przeglądach.

W ramach jubileuszu powstały: parada i pokaz wybranych scen „Kaszubskiego kosmosu” w Skansenie im. Jadwigi i Józefa Chełmowskich w Brusach-Jagliach, koncert „Śpiewający aktorzy” na Scenie Kameralnej Teatru Muzycznego w Gdyni, premiera bajki „Będzie dobrze”, wystawa plakatów do spektakli Fundacji autorstwa Jacka Staniszewskiego, andrzejkowy pokaz online trzech spektakli: „Kaszubski kosmos”, „Nasza bajka”, „Bronisław Piłsudski Was Here. Musical na wałki” [zadanie współfinansowane ze środków Województwa Pomorskiego].

II Kongres Kultury Pomorskiej

Fundacja Pomysłodalia przystąpiła do organizacji II Kongresu Kultury Pomorskiej pod hasłem „Kultura dobrych praktyk i pomysłów”. Rozmowa inicjująca odbyła się 5 grudnia 2023 w Zakładzie Kulturalnym. Finał odbędzie się w dwóch miejscach: 18 października 2024 r. w Gdańsku i 19 października w Wejherowie.

Uzupełniające:

Liczba widzów w roku 2022 (fizycznie na spektaklach): ok. 2 500 osób

Procentowo liczba widzów w roku 2022 (frekwencja fizycznie na spektaklach): ok. 90 proc.

Miejsca

Dla teatru pozainstytucjonalnego bez własnej siedziby współpraca z instytucją może być gwarantem okresowej stabilizacji, przynajmniej na czas produkcji konkretnego spektaklu. Od wielu lat mówi się o potrzebie stworzenia stabilnego zaplecza przestrzenno-technicznego dla bytów pozbawionych przywilejów, jakie nominalnie posiadają instytucje, ale wciąż niezrozumienie ze strony decydentów jest na wysokim poziomie.

Zakład Kulturalny na pewno wyróżnia się pod względem ambicji, powierzchni oraz założeń. To przykład wielopoziomowego myślenia o teatrze, tańcu i odbiorcach. Brawa należą się za podjęcie

finansowego ryzyka. Wejherowskie Centrum Kultury to przykład stabilnej instytucji, z ogromnymi możliwościami przestrzenno-technicznymi, która nawiązuje współpracę z organizacjami pozarządowymi, teatrami pozainstytucjonalnymi, teatrami repertuarowymi – zarówno w sferze impresariatu, jak i współprodukcji. OTR w Słupsku to bardzo przyjazne miejsce dla różnych bytów i grup teatralnych, które korzystają nie tylko z gościnności instytucji, ale także z zaplecza technicznego. Gdański Archipelag Kultury to sieć gdańskich domów kultury deklarujących otwartą wspólnotę. Wybrane miejsca stanowią tylko przykłady możliwych koncepcji: rozwoju, współpracy, lokalności.

Ośrodek Teatralny Rondo w Słupsku

Dyrektorka Słupskiego Ośrodka Kultury: Jolanta Krawczykiewicz

Kierownik Ośrodka Teatralnego Rondo: Aleksandra Karnicka

Sceny, ul. Niedziałkowskiego 5a:

Sala widowiska – 120 miejsc

Sala Prób – 50 miejsc

Misja Teatru: Misją Pracowni teatralnej Ronda jest tworzenie sprzyjających warunków pracy dla twórców nieprofesjonalnych w dziedzinie teatru oraz łączenie działań w zakresie twórczości profesjonalnej i amatorskiej. Przybliżanie sztuki teatru szerokiej publiczności poprzez organizowanie spektakli, festiwali teatralnych, konkursów i spotkań oraz wykorzystywanie technik teatralnych w działaniach edukacyjnych, wychowawczo-profilaktycznych i terapeutycznych. Istotą powyższych działań jest nauczanie innych korzystania z dóbr kultury i bycia jej aktywnym uczestnikiem.

Teatr jest sztuką, która skupia wszystkie inne jej dziedziny, dlatego Teatr Rondo podejmuje działania wyzwajające twórczy potencjał artystów wokół teatru (fotografia, muzyka, film, literatura, plastyka), co z kolei pozwala na integrowanie środowiska twórców i jednocześnie buduje różnorodną grupę twórców i odbiorców skupionych wokół „Ronda”. Dzięki swym specyficznym funkcjom techniki teatralne mogą być wykorzystywane nie tylko w wymiarze artystycznym, ale także wychowawczym, profilaktycznym i terapeutycznym, dlatego w Teatrze Rondo podejmowane są inicjatywy dotyczące promocji zdrowia i zapobiegania patologiom społecznym. Poprzez wysoką jakość proponowanych realizacji (spektakli, koncertów, zajęć warsztatowych, festiwali, konkursów, promocji książek, projektów interdyscyplinarnych) Teatr podwyższa kompetencje odbiorców kultury, co podnosi potencjał społeczeństwa w ogóle. Docelowo mieszkańcy Słupska dzięki uczestnictwu w naszych działaniach rozwijają swoją kreatywność również w innych dziedzinach życia.

Liczba premier z tytułami: 10, „Barańczak Δ Dominanta” (Anna Rau, Miłosz Sienkiewicz, Materia Prima), „Maanam barokowo” reż. Gabriela Keller Janus, „Gry rodzinne” reż. Wiesław Dawidczyk, „Musicalowy sen” chor. Gabriela Keller Janus, „Korepetycje” reż. Wiesław Dawidczyk, „Oniryczność” reż. Agata Andrzejczuk, „Moja Edith” reż. Piotr Kosewski, „Zakłęte w perle” reż. Gabriela Keller Janus, „Po cichu cię” chor. Gabriela Keller Janus, „[Odpowiedź jedna – veto](#)” reż. Stanisław Miedziewski

Liczba pokazów własnych: 41

Liczba pokazów impresaryjnych: 6

Liczba pokazów własnych poza siedzibą: 5

Udział w festiwalach i konkursach (nazwy, nagrody):

XV Tyski Festiwal Monodramu MoTyF III nagroda dla Grzegorza Piekarskiego za artystyczną odwagę w demaskowaniu mechanizmów hipokryzji i podwójnej moralności w polskim społeczeństwie w spektaklu „Wyznania” w reżyserii Stanisława Miedziewskiego.

17. Festiwalu Teatrów Niewielkich w Lublinie „Iwan Karamazow zwraca bilet” nagroda dla Michała Studzińskiego

Nagroda Festiwalu Sfera Ruchu Toruń 2023 za spektakl „Po cichu Cię”

„Słupska Nagroda Teatralna” dla grupy Teatr Osobliwy w ramach wydarzenia Trzy Teatry

Teatr w internecie

[Strona teatru](#)

[YouTube](#) – 186 subskrybentów

[Facebook](#) – 5,3 tys. obserwujących

[Instagram](#) – 1 515 obserwujących

Inne:

Z okazji ich 5 lat działalności chcielibyśmy wyróżnić w tym roku Teatr Osobliwy. Grupa rozpoczęła współpracę w 2018 roku. Członkami grupy są młodzi dorośli z niepełnosprawnością intelektualną, w tym z zespołem Downa. To osoby, które przede wszystkim, czują potrzebę wyrażania siebie, bycia aktywnymi i kreatywnymi. Działalność Teatru Osobliwego nie ma charakteru terapeutycznego, co oznacza, że istotne, jak w każdym tego typu działaniu, są cele i wartości artystyczne. Teatr Osobliwy, nie jest postrzegany i definiowany przez pryzmat niepełnosprawności. W założeniu działania twórcze, które są podejmowane, są sposobem do odkrywania, przede wszystkim, swoich potrzeb i możliwości, a przy okazji, do mierzenia się z własnymi ograniczeniami. Teatr niesie ze sobą moc transgresji, stwarza możliwość do przekraczania swoich granic. Teatr, który jest uprawiany, jest przestrzenią do współbycia osób z różnymi potrzebami i różnymi trudnościami. Założycielka i reżyserka teatru, Agata Andrzejczuk, dokłada wszelkich starań, by wszystkie przedstawienia były na najwyższym poziomie artystycznym. Grupa coraz częściej bierze udział w wydarzeniach organizowanych nie tylko przez naszą instytucję, ale również inne, które działają poza obszarem naszego miasta, czy nawet kraju. Jesteśmy dumni, że w naszym teatrze istnieje taka grupa, oraz pokładamy ogromne nadzieje, w kolejne realizacje teatralne.

Uzupełniające:

Liczba widzów w roku 2023: brak danych

Procentowo liczba widzów w roku 2023: brak danych

Przychody w roku 2023 (ogółem): brak danych

Wejherowskie Centrum Kultury/ Filharmonia Kaszubska

Dyrektor naczelny i artystyczny / inna funkcja osoby prowadzącej: Jolanta Rożyńska

Adres: ul. Sobieskiego 255, Wejherowo

Przestrzeń:

główna sala – na 376 miejsc siedzących + 6 miejsc dla osób niepełnosprawnych

sale prób: orkiestry, chóru, teatru, baletu

Misja: Misją Wejherowskiego Centrum Kultury jest prowadzenie działalności kulturalnej polegającej na tworzeniu i udostępnianiu dóbr i wartości kultury. Głównym zadaniem jest staranne budowanie oferty repertuarowej wydarzeń scenicznych, w tym prezentacji teatralnych. Prowadzimy działalność impresaryjną, w której dbamy o różnorodność i przede wszystkim – zachowanie wysokiej jakości artystycznej prezentowanych wydarzeń. Dobór repertuaru ma być nie tylko interesujący, ale również wychodzić naprzeciw oczekiwaniom publiczności. Powodem do dumy jest fakt, że znakomita większość prezentowanych tytułów spotyka się z olbrzymim zainteresowaniem widzów i ich życzliwym przyjęciem.

Wejherowskie Centrum Kultury posiada również ofertę najmu przestrzeni scenicznej. Na naszych deskach prezentują się więc produkcje licznych agencji artystycznych oraz teatry, które mają w swojej ofercie spektakle wyjazdowe. Starannie weryfikujemy wszystkie zgłoszenia, by zaoferować naszym widzom ciekawe propozycje, które dostarczą rozrywki, skłonią do refleksji, wzruszą, a nade wszystko - nie pozostawią obojętnym.

Do realizacji działań statutowych instytucji należy również edukacja artystyczna. Przyczyniamy się do znaczącego podniesienia jakości nauczania dzieci i młodzieży. Współpracujemy także z osobami dorosłymi. Szeroka oferta działań rozwijających zdolności, umiejętności i zainteresowania osób uczęszczających na zajęcia do Filharmonii Kaszubskiej sprawia, że staliśmy się prawdziwą kuźnią talentów. Dodatkowym atutem jest z pewnością prezentacja umiejętności uczestników na naszej scenie. Dokładamy także wszelkich starań, by zaspakajać potrzeby kulturalne i edukacyjne mieszkańców zarówno Wejherowa, jak i całego regionu.

Jesteśmy organizatorem konkursu teatralnego o zasięgu ogólnopolskim, skierowanym do amatorskich ruchów małych form teatralnych. Uczestnicy mają okazję do zaprezentowania się na profesjonalnej scenie, poddania się ocenie wykwalifikowanego jury, a także rozwijania umiejętności w zakresie teatru.

Liczba premier z tytułami: 4, „Smocze ścieżki” reż. Alicja Araszkiewicz; „Dziadek do orzechów” reż. Elżbieta Czeszejko, „Młynki miały rzeczywistość” – czytanie performatywne reż. Grzegorz Szlanga, „Plotka” reż. Anna Markowska, Karol Świtalski, Polina Korgopolva

Liczba pokazów własnych: 19

Liczba pokazów impresaryjnych: 30

Liczba pokazów własnych poza siedzibą: 0

Udział w festiwalach i konkursach (nazwy, nagrody): 0

Teatr w internecie

[Strona internetowa](#)

[Kanał na YouTube](#) – 1,23 tys. subskrybentów

[Facebook](#) – 30 tys. obserwatorów

[Instagram](#) – 1 137 obserwujących

Obchody 10-lecia Filharmonii Kaszubskiej w Wejherowie

13 maja świętowaliśmy jubileusz istnienia nowej siedziby Wejherowskiego Centrum Kultury – Filharmonii Kaszubskiej. Zorganizowaliśmy szereg wydarzeń, które towarzyszyły obchodom 10-lecia naszego obiektu. Widzowie mogli zobaczyć wówczas pokaz Teatru Sarasvati i Dziecięcego Teatru Tańca – grup prowadzonych przez Sangmo Borysiewicz, w ramach działalności Wejherowskiego Centrum Kultury. Teatr Ruchu Mo-sHe, będący od lat jedną z sekcji Wejherowskiego Centrum Kultury, a nie jak błędnie podano w ubiegłorocznym raporcie będący odrębnym teatrem, prowadzony przez Monikę Leško-Mikołajczyk, przygotował teatralny pokaz mody. Widzowie podziwiać mogli kostiumy ze spektakli – *Bal Fatalle* i *Panopticum*. Zespół zaprezentował również fragmenty choreografii stanowiących zapowiedź nowego spektaklu *Symbioza*, którego premiera odbędzie się w przyszłym roku.

W ramach obchodów przygotowaliśmy dla widzów specjalną atrakcję – *Magię sceny*, czyli oprowadzanie po kulisach Filharmonii Kaszubskiej. Zabraliśmy zwiedzających do garderób, za kulisy i na scenę. Zdradziliśmy kilka teatralnych sekretów i podzieliliśmy się wieloma anegdotami ze świata teatru oraz na temat osób, które na przestrzeni lat występowały na deskach filharmonii.

Teatr w Filharmonii Kaszubskiej

Pełniąc misję edukacji artystycznej, Wejherowskie Centrum Kultury prowadzi zajęcia stałe oraz warsztatowe. Zajęcia o charakterze teatralnym odbywają się w ramach:

- grupy teatralnej dla dzieci i młodzieży *Teatr na Styku Światów*, prowadzonej przez Alicję Araszkiewicz; efektem pracy twórczej była tegoroczna premiera spektaklu *Smocze ścieżki*, w wykonaniu uczestników sekcji. Reżyserii przedstawienia podjęła się Alicja Araszkiewicz;
- grup choreograficznych, prowadzonych przez Elżbietę Czeszejko, które prezentują swoje umiejętności w ramach licznych konkursów o zasięgu ogólnopolskim i międzynarodowym oraz podczas realizacji teatralnych – w tym roku był to balet *Dziadek do orzechów*;
- Teatru Tańca Sarasvati i Dziecięcego Teatru Tańca, prowadzonych przez Sangmo Borysiewicz – efekty prac uczestników są prezentowane podczas różnych pokazów plenerowych oraz w spektaklach produkcji Wejherowskiego Centrum Kultury;
- Teatru Ruchu Mo-sHe, którego choreografką jest Monika Leško-Mikołajczyk. Teatr wziął udział w prezentacji spektaklu *Kaszubski Kosmos* w Skansenie im. Józefa i Jadwigi Chełmowskich w Brusach (reż. Piotr Wyszomirski, produkcja Fundacji Pomysłodalia, współprodukcja Wejherowskiego Centrum Kultury);
- warsztatów teatralnych dla dorosłych prowadzonych przez Mikołaja Mizaka.

W sierpniu przeprowadziliśmy warsztaty musicalowe z improwizacją interdyscyplinarną – prowadzenie Polina Korgopolva, Anna Markowska, Karol Świtalski, Przemysław Burda. Młodzież wspólnie z instruktorami stworzyła libretto, pracowała nad doбором treści i muzyki, warsztatowo opracowywała tekst, dbała o jego spójność z muzyką, zajmowała się także ruchem scenicznym, kreowaniem wizualnym postaci poprzez fotografię. Działania odbyły się w ramach cyklu *Młodzieżowa inicjatywa artystyczna w klubie Kamienicy Sztuki*. Efektem warsztatów była prezentacja musicalu *Plotka*.

Wejherowskie Centrum Kultury poza prowadzeniem własnych grup twórczych jest otwarte na pomoc innym zespołom o charakterze teatralnym. Udostępniamy pracownię filharmonii na potrzeby grupy teatralnej „Niezależni znajomi”, tworzonej przez studentów i licealistów szkół Wejherowa i okolic.

Służymy pomocą w wypożyczaniu kostiumów i elementów scenografii, m.in.: wypożyczyliśmy stroje z lat 20. i 30., strój Antoniego Abrahama oraz drewniany wóz i elementy scenograficzne na potrzeby Nocy Muzeów dla Muzeum Piśmiennictwa i Muzyki Kaszubsko-Pomorskiej w Wejherowie. Wspomagamy również naszymi zasobami technicznymi oraz niejednokrotnie bywamy miejscem prezentacji. W roku 2023 udostępniliśmy salę na prezentację spektaklu ekologicznego pt. *Cztery pory roku*. Publiczność stanowiły dzieci i młodzież z wejherowskich szkół. Wypożyczyliśmy też oświetlenie sceniczne na *Świąteczne przedstawienie teatralne oraz wspólne kolędowanie* w kościele pw. św. Leona w Wejherowie.

Corocznie organizujemy inscenizację Misterium Mięki Pańskiej wspólnie ze Stowarzyszeniem Misterników Kaszubskich. Prezentacja odbywa się w okresie wielkanocnym, na górach Kalwarii Wejherowskiej.

W ramach warsztatów letnich zorganizowaliśmy warsztaty teatralne *Co w trawie piszczy*, dla dzieci w wieku 7-12 lat, prowadzone przez naszą instruktorkę Alicję Araszkiewicz.

W okresie wakacyjnym przeprowadzone zostały warsztaty teatralno-choreograficzne i happeningowe *Wodne opowieści*, których efekty zostały zaprezentowane podczas otwarcia obiektu Wodne Ogrody w Wejherowie.

Zespół Wejherowskiego Centrum Kultury również angażuje się w działania teatralne. W związku z Międzynarodowym Dniem Postaci z Bajek, członkowie zespołu: Natalia Zacharek, Monika Płomin, Andrzej Olczyk i Adam Szulc, udali się do szpitala w Wejherowie. Na oddziałach, na których przebywali najmłodszy pacjenci, zaprezentowali się w strojach postaci z bajek i animowali czas dzieciom.

W Filharmonii Kaszubskiej odbyły się miejskie eliminacje Ogólnopolskiego Konkursu Recytatorskiego, organizowanego przez Towarzystwo Kultury Teatralnej.

W ramach realizacji niezależnego projektu filmowego odbyły się warsztaty teatralno-filmowe. Udział w nich wzięła grupa teatralna z PZS nr 4 im. Jakuba Wejhera w Wejherowie. Warsztaty zostały zarejestrowane w formie improwizowanego występu i jego rejestracji do filmu fabularno-dokumentalizowanego w ramach międzynarodowego festiwalu 48 Hour Film Project. Miały na celu promocję Kamienicy Sztuki oraz nawiązanie współpracy z PZS nr 4, a w przyszłości z innymi szkołami, w zależności od ich aktywności w zakresie artystycznym. Projekt koordynował pracownik Wejherowskiego Centrum Kultury – Mariusz Wirski.

W listopadzie tego roku odbyła się XVI edycja Ogólnopolskiego Przeglądu Małych Form Teatralnych im. Adama Luterka pn. *W poszukiwaniu opowieści uniwersalnej. Wisława Szymborska i Olga Tokarczuk*. Tegoroczny przegląd poświęcony był twórczości dwóch polskich noblistek. W konkursie wzięło udział osiem grup teatralnych z całej Polski – Krakowa, Warszawy, Gdańska, Sopotu i Wejherowa. Główną nagrodę otrzymała Grupa Teatralna 3Próby z Gdańska za spektakl *Szymborska: kolaż*. Wydarzeniu po raz trzeci towarzyszyło czytanie performatywne, w tym roku w reżyserii Grzegorza Szlangi. Scenariusz bazujący na twórczości Olgi Tokarczuk przygotowała Edyta Łysakowska-Sobiczewska. Na scenie Filharmonii Kaszubskiej wystąpiły utalentowane młode osoby oraz profesjonalni aktorzy.

Do działań teatralnych Wejherowskiego Centrum Kultury należą nie tylko działania o charakterze edukacyjnym, ale również prezentacje teatrów zawodowych. W tym roku na deski Filharmonii Kaszubskiej zaprosiliśmy choćby: Operę Śląską w Bytomiu ze spektaklem *Callas Master Class*, Bałtycki Teatr Dramatyczny w Koszalinie ze sztuką *Darcie pierza – Ja. Osiecka* czy Joannę Brodzik i Beatę Kawkę ze spektaklem *Wstydz się*.

Planując naszą ofertę teatralną w roku 2023 zwróciliśmy szczególną uwagę na najmłodszych. Na naszej scenie, ze spektaklami skierowanymi do dzieci, zaprezentowali się: Bałtycki Teatr Dramatyczny w Koszalinie z inscenizacją *Królewny Śnieżki*, Teatr Lalki Tęcza w Słupsku z *Pippi Pończoszanką* czy *Panem Kuleczką* oraz Teatr Komedii Valldal ze spektaklami *Piraci*, *Musical Niesuchy* i *Psiakość*.

Filharmonia Kaszubska ma w swojej ofercie wynajem sali, z czego chętnie korzystają liczne agencje artystyczne i teatry. Szczególnie naszą scenę i publiczność ceni Teatr Capitol z Warszawy. W tym roku nasi widzowie mieli okazję obejrzeć następujące spektakle: *Wieczór Panieński Plus* w reż. Marii Seweryn, *Triathlon Story*, czyli *Chłopaki z Żelaza* w reż. Piotra Nowaka, *Niepamięć* – reż. Piotra Ratajczaka, *Ludzie inteligentni* i *Komedia odlotowa*, czyli *Lumbago* – reż. Olafa Lubaszenki, *Czy Ty to Ty?* – reż. Roberta Talarczyka, *Serce na odwyku* w reż. Cezarego Żaka. Teatr Buffo z Warszawy zaprezentował zaś spektakl *Dobrze się kłamię*.

Podkreślenia wymaga fakt, że napływają do nas liczne głosy publiczności, która przekazuje nam wyrazy uznania dla wykonywanej przez zespół Wejherowskiego Centrum Kultury pracy. Prezentowane na deskach Filharmonii Kaszubskiej spektakle niemal każdorazowo odbywają się przy pełnej widowni.

Szczególnym powodzeniem cieszyła się, wspólna z Teatrem Miejskim w Gdyni, produkcja *Umrzeć ze śmiechu*. Spektakl ten jest prawdziwym fenomenem. Grany był u nas już kilkakrotnie. Każdorazowo bilety znikały bardzo szybko, a my odbieraliśmy liczne telefony i wiadomości z prośbą o kolejne prezentacje. Powodzenie tego spektaklu jest niewątpliwie motywacją do podejmowania takich wspórac także w przyszłości. Cieszymy się, że mamy publiczność, która gotowa jest wybierać się do nas niemal jak do teatru repertuarowego. Bywali widzowie, którzy wybierali się na nasz spektakl kilkakrotnie, każdorazowo dostrzegając w nim coś nowego.

Niezwykle ciepło przyjęto też naszą premierę *Smocze ścieżki*. Produkcja ta była dla nas szczególnie ważna. Do jej powstania zaangażowani zostali liczni uczestnicy zajęć edukacyjnych Wejherowskiego Centrum Kultury, którzy mieli nieoceniony wkład w powstanie elementów scenografii, kostiumów czy rekwizytów. Przygotowaniom do spektaklu towarzyszył szereg warsztatów, które pozwoliły nie tylko kształcić młodych ludzi, rozwijając ich talenty, ale i dostarczyły satysfakcji, gdy mogli oni podziwiać efekty swojej pracy na profesjonalnej scenie w prawdziwym spektaklu. Uznanie publiczności było dla młodzieży niezwykle ważne i szczęśliwie nie zawiedli się.

Kolejną produkcją, która angażowała różne środowiska i sprawiła, że przygotowaniom do premiery towarzyszyły liczne warsztaty interdyscyplinarne był *Dziadek do orzechów*. Balet ten stanowi klasykę świątecznych opowieści. Odbywającą się 2 grudnia premierę poprzedziły liczne zajęcia, które pozwalały znacznie wcześniej poczuć świąteczny klimat, ale przede wszystkim umożliwiły zdobycie wiedzy z zakresu choreografii i ruchu scenicznego, przekazywania emocji na scenie, ale też znacznie bardziej technicznych umiejętności – jak wykonywanie rekwizytów, elementów scenografii, dekoracji naszego foyer. Młodzież wykonywała niezwykle efektowne dziadki do orzechów – nie tylko w formie lalek, ale i... lukrowanych pierniczków, które stanowiły poczęstunek dla widzów naszej premiery.

Liczba widzów na spektaklach w roku 2023: ok. 18 500

Zakład Kulturalny

Teatr / Zespół / Grupa / Inicjatywa: Zakład Kulturalny

Forma prawna: jednoosobowa działalność gospodarcza

Dyrektor / właściciel: Natalia Murawska

Adres: al. Rzeczypospolitej 8

Główna scena prezentacji (miejsce, gdzie najczęściej prezentowane są spektakle; liczba miejsc na widowni): Zakład Kulturalny; max. 80 osób - spektakle teatru tańca; max 150 osób – spektakle dramatyczne

Przestrzeń: Zakład Kulturalny posiada scenę teatralną 200 m², dwa mniejsze studia 70m² – salę taneczną i pracownię plastyczną, foyer oraz pomieszczenia sanitarne (łącznie powierzchnia całej przestrzeni wynosi ok. 500 m²).

Misja Teatru/Miejsca

Ideą powstania Zakładu Kulturalnego była chęć stworzenia miejsca do swobodnej, wolnej pracy twórczej, które pełni rolę otwartej sceny dla artystów, teatrów, w szczególności działających niezależnie - offowo oraz ożywienie trójmiejskiego amatorskiego i profesjonalnego ruchu tanecznego. Zakład jest odpowiedzią na oddolną inicjatywę środowiska tanecznego, profesjonalnego i amatorskiego, do rozpowszechniania i promocji tańca na najwyższym poziomie, z misją przybliżenia przystępności spektakli tanecznych odbiorcom.

Zakład Kulturalny również prowadzi działalność w zakresie edukacji artystycznej dla osób w każdym wieku; kierunki: taniec współczesny, klasyczny, akrobatyka, rysunek, malarstwo, teatr.

Szczególny nacisk kładziemy na rozwój młodych tancerzy w wieku do 18 roku życia, którzy aspirują na przyszłych niezależnych artystów - tworząc również repertuar na wysokim poziomie artystycznym i merytorycznym. Powstały repertuar w wykonaniu młodzieży prezentujemy dla szkół z Trójmiasta i okolic.

Działania 2023:

Przymorze REP – to całoroczny projekt, który ma na celu kompleksową promocję szerokiego spektrum najciekawszych zjawisk z dziedziny tańca w Polsce, tworząc niezwykle nowatorski i spójny repertuar. Do projektu zaproszono łącznie 17 artystów: 9 artystów lokalnych oraz 8 artystów spoza województwa pomorskiego. Dzięki możliwości prezentacji w Gdańsku, zaproszone zespoły w spektaklach „Valeska, Valeska, Valeska, Valeska” reż. Dominiki Knapik oraz „Części Ciąła” w wyk. Ramony Nagabczyńskiej, dostały się do Polskiej Platformy Tańca 2024.

Zakład Kulturalny był partnerem w programie **Przestrzenie Sztuki Gdańsk**, którego operatorem był Instytut Kultury Miejskiej. Zakład Kulturalny był organizatorem następujących działań:

- ✓ Ciała Tańczące (7 warsztatów) - w comiesięcznych spotkaniach dla osób profesjonalnie zajmujących się tańcem, ruchem i performansem brało udział ok. 20 osób.
- ✓ Ciała Tańczące w Mieście (14 warsztatów), które wzbudziły zainteresowanie zarówno środowiska profesjonalnego, jak i mieszkańców i mieszkanek Trójmiasta – łącznie: 146 uczestników.
- ✓ Cykl warsztatów PrzymorzeLAB, dedykowany osobom profesjonalnie zajmującym się tańcem i choreografią obejmujący Weekendowe Warsztaty Choreograficzne (3 cykle dwudniowe) oraz Spotkania w Praktyce (3 cykle trzydniowe) – łącznie: 58 uczestników.

Młodzi na scenę! Repertuar dla dzieci i młodzieży: zrealizowano 8 spektakli, w których wzięło udział 10 młodych artystów. Odbiorcami były dzieci i młodzież z Trójmiasta i okolic – łącznie 460 widzów.

Młodzi na Scenę! Ogólnopolski Festiwal Teatrów Tańca, w ramach którego zaprezentowano 8 spektakli z dziedziny teatru tańca w wykonaniu zespołów z całego kraju – łącznie 64 wykonawców. Spośród wszystkich prac komisja ekspercka wyróżniła i nagrodziła 4.

Zakład Kulturalny współpracował z Teatrem Czwarte Miasto, który miał możliwość realizacji swojego repertuaru.

Organizacja festiwali i konkursów (nazwy, nagrody):

DO Festival! – trzecia edycja międzynarodowego festiwalu tańca współczesnego (lipiec-sierpień) składającego się z programu szkoleniowego dla profesjonalnych tancerzy z całego świata oraz z części repertuarowej; zaprezentowaliśmy 5 spektakli zaproszonych gości:

- boneXposed – work in progress – Sławomir Juszczak, Antonina Dąbrowska, Zuzanna Kasprzyk;
- Stay Hydrated – Simon Chatelain, Elias Kraft, Elliot Norell Strinnö, Hyungjin Lee;
- Pussy Willow – Marlen Pflüger, India de Vere;
- Still Love – Csenger Szabó, Fenia Chatzakou;
- Plante-la – Diane Gossione.

Ogólnopolski Festiwal Teatrów Tańca: Młodzi na scenę! – festiwal skierowany do doświadczonych zespołów teatru tańca, których uczestnicy nie przekraczają 18. roku życia. Zaprezentowano 8 pełnometrażowych spektakli. Specjalnie powołane Jury, składające się z ekspert_ek/_ów w dziedzinie tańca, po obejrzeniu prezentacji przyznało nagrody/wyróżnienia. Zrealizowano w ramach programu Przestrzenie Sztuki Gdańsk.

Liczba premier z tytułami: **2**

„**HOTEL H. ******” - reż. Dominika Knapik, wyk. Hertz Haus, premiera: 26.06.2023 / produkcja w ramach programu OFF POLSKA

„**Body report**” - chor., wyk. Natalia Murawska, premiera: 17.12.2023 / produkcja w ramach Stypendium Marszałka Województwa Pomorskiego dla Twórców Kultury

Liczba pokazów własnych: 44

Liczba pokazów lokalnych artystów: 36

Liczba pokazów zaproszonych artystów z Polski i zagranicy: 8

Łączna liczba odbiorców spektakli: ok. 3 000 osób

Teatr w internecie

[Strona internetowa](#)

[Facebook](#) – 2,4 tys. obserwujących

Gdański Archipeląg Kultury

Z podsumowania GAK: *Przedstawiliśmy 131 spektakli, oczarowując 5 975 widzów; zagraliśmy 80 koncertów dla 8 969 fanek i fanów; Jeden festiwal, ale jaki! Międzynarodowy Festiwal Teatrów*

Ulicznych i Plenerowych FETA to 3 dni, 20 teatrów (11 teatrów zagranicznych: z Hiszpanii, Włoch, Portugalii, Niemiec, Szwajcarii, Ukrainy, Danii oraz 9 polskich), 35 spektakli i ponad 37 000 widzów.

Informacje szczegółowe pozyskane z dwóch domów kultury: [Plama GAK](#) i Wyspa Skarbów GAK.

Miejsce: Gdański Archipelag Kultury oddział Wyspa Skarbów GAK

Forma prawna: instytucja kultury Miasta Gdańska

Dyrektor / inna funkcja osoby prowadzącej: Monika Dylewska-Libera - dyrektorka

Główna scena prezentacji: Galeria, 45 miejsc

Misja: Miejsce kreatywnego relaksu, wolność tworzenia w obszarze różnorodnych dziedzin sztuki. miejsce działań artystycznych i społecznych, wrażliwe na sprawy Eko i Etno.

Liczba premier z tytułami: 0

Liczba pokazów własnych: 5

Liczba pokazów własnych poza siedzibą: 1

Udział w festiwalach i konkursach (nazwy, nagrody): brak

Informacja własna dotycząca teatru i działań teatralnych

Współpracowaliśmy: Teatrem Lalki „Tęcza” ze Słupska, Magdaleną Bochan-Jachimek, Teatrem Gili Gili z Poznania (w ramach projektu Gdańskiego Archipelagu Kultury „Archipelag wyobraźni młodego widza”), Jerzym Szufą, autorem spektaklu filozoficznego dla dzieci, a także z lokalną, amatorską grupą seniorów- entuzjastów teatralnych. Ważne jest dla nas, by prezentowana w naszym domu kultury oferta była zarówno różnorodna dla wszystkich grup wiekowych, jakościowa – co przekłada się na współpracę z uznanymi twórcami z innych części Polski, a także integrująca lokalną społeczność.

Inne

Na Wyspie Sobieszewskiej brakuje oferty stacjonarnego teatru. Ważne jest dla nas, aby przybliżyć sztukę teatralną lokalnej społeczności. Staramy się, aby była zarówno interesująca jak i wysokiej jakości, w relatywnie niskiej cenie lub w bezpłatnej formule.

Uzupełniające:

Liczba widzów w roku 2023 (fizycznie na spektaklach): 139

Procentowo liczba widzów w roku 2023 (frekwencja fizycznie na spektaklach): 0,3 proc. mieszkańców Wyspy Sobieszewskiej.

Festiwale i przeglądy

27. edycji (26.07-6.08) [Festiwalu Szekspirowskiego](#) nadano motto zaczerpnięte prosto z „Króla Leara” Williama Szekspira: „Cudowna jest głupota tego świata!”. W ramach festiwalu pokazano W programie produkcja legendarnego Petera Brooka, koprodukcja Gdańskiego Teatru Szekspirowskiego z Needcompany, „Hamlet” w wersji flamenco, piętnastominutowa opera syntetyczna Łodzi Kaliskiej z udziałem Michała Urbaniaka, medytacyjna uczta literacka z wielką gwiazdą światowego kina – Charlotte Rampling i wiele wydarzeń towarzyszących.

ZŁOTY YORICK

„Romeo i Julia”, Teatr w Krakowie – im. Juliusza Słowackiego, reż. Dominika Feiglewicz, Zdenka Pszczołowska

Zwycięski teatr otrzymał statuetkę Złotego Yoricka i nagrodę pieniężną w wysokości 40 000 zł. Nagroda za oryginalne spojrzenie na tragedię Szekspira przez pryzmat młodych kochanków oraz problemy języka i komunikacji. Za wykorzystanie polskiego języka migowego, mowy i ciała jako skutecznych środków ekspresji scenicznej. Za dynamiczną choreografię, która pobudza młodzieżową energię artystów poprzez podwojenie Szekspirowskich bohaterów. Za piękną, metaforyczną scenografię, zmieniającą postrzeganie znanej historii przez widzów.

SzekspirOFF

Statuetka i nagroda główna w wysokości 20 000 zł – „Very Funny” w reż. Dominiki Knapik i Patrycji Kowańskiej (Gruba i Głupia)

Nagroda za błyskotliwe ukazanie postaci Falstaffa i figury błazna w żywym i spontanicznym przedstawieniu. Za udane wpisanie formy dialogu dwóch postaci w skomplikowaną, intermedialną dramaturgię wielu gatunków, konwencji i stylów teatralnych. Za szczere, komiczne i ironiczne obnażenie warunków pracy współczesnych artystów.

NOWY YORICK

Statuetka dla „Zimowej opowieści”, Teatru Powszechnego im. Zygmunta Hübnera w Warszawie, reż. Pamela Leończyk, adaptacja Daria Sobik.

Nagroda za pracę, która może przekształcić się w ciekawy spektakl interpretujący „Opowieść Zimową” w ramach współczesnej kultury terapii. Za metateatralne, krytyczne i satyryczne podejście do terapii jako narzędzia zrozumienia i uzdrawiania relacji. Za żartobliwe i ironiczne przepisanie tekstu Szekspira.

Nagroda Dziennikarzy

„Very Funny” w reż. Dominiki Knapik i Patrycji Kowańskiej (Gruba i Głupia)

Za szczerość, odwagę, grube żarty, odświeżające spojrzenie na figurę błazna, za uczciwość, która wymusza autokompromitację, za ukrytą w tej rysowanej grubą kreską karykaturze czułą opowieść o siostrzeństwie i przyjaźni, która oprócz wzajemnego wsparcia daje prawo do walenia niewygodnej prawdy między oczy, za możliwość podglądania procesu twórczego, a także chaosu, który jest jego początkiem Jury Dziennikarzy przyznaje swoją nagrodę duetowi Gruba i Głupia, czyli Patrycji Kowańskiej i Dominice Knapik za spektakl „VERY FUNNY”.

Nagroda Polskiego Towarzystwa Szekspirowskiego „Księga Prospera”

„Sen Nocy Letniej”, Молодий театр / Ukraina

Nagrodę przyznano za wielość a zarazem spójność środków wyrazu teatralnego, której towarzyszy pogłębione odczytanie dramatu i precyzja w każdym detalu. Za bezpretensjonalną i entuzjastyczną interpretację szekspirowskiego tekstu oraz umiejętne wpisanie go we własną tradycję, które sprawiło, że błądząc po lesie ateńskim przeżyliśmy jednocześnie Noc Kupały. Księga Prospera Nagroda przyznawana jest przez Polskie Towarzystwo Szekspirowskie za najciekawsze sceniczne odczytanie utworów Williama Szekspira.

Festiwal FETA poprowadził 25. edycję (7-9.07). Do Gdańska przyjechali artyści z Polski, Hiszpanii, Portugalii, Szwajcarii, Niemiec, Włoch, Danii i Ukrainy.

1 października 2023 w Teatrze Miejskim w Gdyni odbył się finał **16. edycji konkursu o Gdynską Nagrodę Dramaturgiczną**. Kapituła GND w składzie: Kapituła Gdynskiej Nagrody Dramaturgicznej w składzie: Piotr Dobrowolski, Ewa Hevelke, Jacek Kopciński, Grzegorz Niziołek (przewodniczący) przyznali nagrodę główną Ance Herbut za „Rohtko”.

Festiwal Scena Wolności objawił się w edycji 4. Na organizowanym przez Nowy Teatr w Słupsku (17-28.11) festiwalu najbardziej pożądanym był obsypywany nagrodami spektakl Teatru im. Żeromskiego w Kielcach „Jak nie zabiłem swojego ojca i jak bardzo tego żałuję” w reż. M. Pakuły (w zeszłym roku kielecki teatr przywiózł inny hit, „Samotność pół bawełnianych”). Ponadto zaprezentowano: „Ewelina płacze” TR Warszawa i „Łatwe rzeczy” Teatru im. Stefana Jaracza w Olsztynie – oba spektakle w reż. A. Karasińskiej; grane od „niepamiętnych” czasów spektakle w reżyserii M. Grabowskiego – „Scenariusz dla trzech aktorów” i „Kwartet”, Teatru Scena Stu w Krakowie; zdecydowanie nowsze – „W maju się nie umiera. Historia Barbary Sadowskiej” Dom Spotkań z Historią w Warszawie w reż. A. Gryszkówny, „NaXuj. Rzecz o Prezydencie Zelenskim” Teatry Nowego Proxima w Krakowie w reż. P. Siekluckiego i wreszcie „Gotki” w reż. D. Kopiec Nowego Teatru im. Witkacego w Słupsku.

II edycja **Festiwalu Plastyki Teatrów Lalki i Formy** organizowanego przez Teatr Lalki Tęcza w Słupsku została przeniesiona na kwiecień 2024.

Międzynarodowy Konkurs Interpretacji Dzieł Stanisława Ignacego Witkiewicza „Witkacy pod strzechy” po raz 26. został zorganizowany (14-16.09) przez Słupskie Towarzystwo Kultury Teatralnej – Teatr Rondo oraz Słupski Ośrodek Kultury. Konkurs „Witkacy pod strzechy” jest realizowany w partnerstwie z Fundacją PRF. Fundacja PFR to organizacja non-profit powołana w 2018 roku przez Polski Fundusz Rozwoju. Została stworzona, aby realizować projekty społeczne i umożliwić społeczeństwu podejmowanie działań odpowiedzialnych społecznie.

W Ustce, po raz czwarty pokazano **Festiwal Ulicznych Reakcji Artystycznych (FURA)**. Jednego dnia (22.07) – odbyły się spektakle na ulicach miasta, nocne widowisko i inne atrakcje, m.in. – Teatr HoM (Tychy) w monumentalnym nocnym widowisku „Don Kichot” z muzyką na żywo w wykonaniu mistrza flamenco, gitarzysty Michała Czachowskiego oraz saksofonisty Michała Sosny; Teatr Sztuki Ciała (Warszawa) – finaliści tegorocznego Mam Talent – zaprezentował rodzinne widowisko „Klaunadzińscy”, a Teatr Władca Lalek (Słupsk) spektakl dla dzieci.

Festiwal Objazdowych Teatrów Lalkowych Młodego Widza w Juszkwowie edycja VII to tylko jeden dzień spotkań z teatrem (26.07). Ze względu na finanse festiwal z każdym rokiem staje się coraz bardziej okrojony, choć pozostaje atrakcyjny i cieszy się zainteresowaniem. Wystąpiły m.in.: Teatr Pod Orzełkiem z Białegostoku, Teatr Ryle z Poznania, teatr Hom z Tychów, Teatr Barnaby. Łącznie pokazano 10 spektakli.

15. **Gdański Festiwal Tańca** (1-10.09) to formuła przeglądu głównego i konkursu Solo Dance Contest. Pokazano spektakle: z Izraela, Włoch, Danii, Czech i Polski. W 2023 pod szyldem GFT pokazano 40 spektakli: 5 spektakli wieloobsadowych zagranicznych, 15 pokazów spektakli polskich zespołów i artystów, 21 spektakli solowych, 7 spektakli osób debiutujących na scenie tanecznej.

Organizowany przez Teatr Gdynia Główna siedmiodniowy **Ogólnopolski Festiwal Teatralny „Pociąg do Miasta”** (7-13.08), tym razem z podtytułem *WiejskoMiejskość*, postawił sobie niezwykle ambitny cel. *Poszukujemy nowoczesnych, teatralnych propozycji uwzględniających w sobie pewną formułę obrzędu. Teatralnych inspiracji poruszających aktualne tematy, które nie rezygnują przy tym ze słowiańskiego ducha. Pragniemy skłonić widzów do refleksji nad naszą tożsamością i jej wpływem na*

aktualne aspekty życia. Chcemy zastanowić się, czy w dalszym ciągu czerpiemy z tradycji i obyczajów. Dokąd sięgają we współczesnym świecie nasze korzenie? Czy w nowoczesnym teatrze jest jeszcze miejsce na elementy tradycyjności? Czy „wiejskość” i „miejskość” może od siebie czerpać, uczyć się i inspirować nawzajem?

W Wejherowie (16-17.11) odbyła się XVI edycja [Ogólnopolskiego Przeglądu Małych Form Teatralnych im. Adama Luterka](#) (ze względu na finanse festiwal będzie organizowany co dwa lata). Jury w składzie: Grzegorz Szlanga, Katarzyna Faszczewska i Alicja Araszkiewicz przyznało łącznie nagrody w wysokości 8 tys. zł

Podczas dwudniowego [Ogólnopolskiego Przeglądu Teatrów Amatorskich „Wieżowisko” w Gniewinie](#), 14. edycji (29-30.11), zaprezentowało się 28 spektakli teatralnych.

Amatorski z nazwy, z profesjonalną oprawą, gazetą festiwalową, możliwością oglądania w czasie rzeczywistym online - [Przegląd Teatrów Amatorskich im. Marka Hermanna / Kurtyna](#) odbył się po raz ósmy w Małym Kacku (26.11-2.12).

[Festiwal Sztuk Autorskich i Adaptacji Windowisko](#) – Gdański Archipelag Kultury ogłosił we wrześniu konkurs dramaturgiczny na scenariusz teatralny Miasto Równości w ramach festiwalu Windowisko 2023. W połowie grudnia jury w składzie: Iwona Borawska, Ewa Ignaczak oraz Romuald „Wicza” Pokojski przyznało trzy równorzędne wyróżnienia: Maksymilianowi Brańce za dramat „Kreska kropka kreska”, Urszuli Gołdowskiej za dramat „Kiedy przestałam się poruszać”, Romanowi Włodkowskiemu za dramat „Altym Khoki”. Nagrodę Główną przyznano Krzysztofowi Kowalskiemu za dramat „Trzy Matki”. Pula nagród wynosiła 10 tys. zł

W dwóch terminach, 10.09 i 13-16.11, w Sopocie – zaprezentował się XXII [Międzynarodowy Przegląd Teatrów Masska](#). W Tczewie odbył się XIX [Międzynarodowy Przegląd Teatrów Wspaniałych](#) (19-21.09).

Pięciodniowy (3-7.10) XVIII Międzynarodowy 22. [Festiwal ANIMO w Kwidzynie](#) organizowany przez Scenę Łalkową im. J. Wilkowskiego był jak zawsze bogaty w wydarzenia. [Wideopodsumowanie](#).

Adam Walny zajechał na Pomorze i urządził [Apokaliptikon Festiwal Adama Walnego](#) (18.08-7.09). Organizator i pomysłodawca – Instytut Teatru Przedmiotu – zaprosił do udziału w festiwalu teatry z Litwy, Ukrainy i Polski.

Ponownie jako jednodniowy (29.07) odbył się w Kwidzynie [Festiwal Ulicznej Sztuki FUSy](#), organizowany przez Kwidzyńskie Centrum Kultury.

XI [Festiwal Form Ulicznych „Hybzio”](#) w Nowym Dworze Gdańskim organizowany przez Żuławski Ośrodek Kultury i Fundację „Kreatywna Edukacja” ponownie, jak w poprzednim roku, trwał dwa dni (15-16.07).

W lipcu odbyły się: XII [Festiwal Teatrów Ulicznych w Sztumie](#) (8.07) i XXIX [Festiwal Sztuki Ulicznej „Chojnicka Fiesta” im. Eugeniusza Mikołajczyka](#) (7-8.07) organizowany przez Chojnickie Centrum Kultury.

Fundacja Teatru BOTO zaprezentowała konkursowe VII [Sopockie Konsekwencje Teatralne](#) – ogólnopolski przegląd małych form scenicznych (15.10-3.12) i XIII edycję [Festiwalu Teatru Dokumentalnego i Rezydencji Artystycznej „Sopot non-fiction”](#) (26.08-2.09). Dużą Konsekwencję zdobył spektakl „Sonata Kreutzerowska” w reż. Łukasza Lewandowskiego Teatru im. J. Osterwy z Lublina.

We wrześniu (21-23.09) odbyła się XIII edycja [Festiwalu BytOFFSky](#) z obszernym, trzydniowym programem (sześcioma spektaklami, jednym performansem, dwoma koncertami, z jedną wystawą i dyskusją).

Podczas XI edycji [Festiwalu Kultury Żydowskiej „Zbliżenia”](#) odbyły się dwa czytania performatywne, pokazano również spektakl taneczny w wykonaniu uczniów Ogólnokształcącej Szkoły Baletowej im. Janiny Jarzynówny-Sobczak w Gdańsku.

W 2023 nastąpił powrót teatru na Opene’rze w projekcie „Teatr Zdarzenie”, składającym się z trzech małych form: „Cyber Elf” (reż. Magda Szpecht), „Ich Heisse Frau Troffea” (reż. Sergey Shabohin, Igor Shugaleev), „Fizyka Kwantowa. Czyli rozmowy nigdy nieprzeprowadzone” (reż. Julia Wyszńska). Wybrane spektakle pokazały różne sposoby radzenia sobie z opresją, uwalniając nadzieję, aktywizm i poczucie wspólnoty. Program realizowany był przy współpracy z warszawskim Nowym Teatrem.

Sukcesy (wybrane nagrody i splendory)

[Pomorskie nagrody z okazji Międzynarodowego Dnia Teatru](#)

„Morze” nagród dla spektaklu „1989” w reżyserii Katarzyny Szyngiery Teatru im. Juliusza Słowackiego w Krakowie oraz Gdańskiego Teatru Szekspirowskiego.

Dorota Kolak otrzymała od Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej tytuł profesora sztuki w dyscyplinie sztuki filmowe i teatralne.

Nagroda Specjalna Marszałka Województwa Pomorskiego przyzna podczas tegorocznej Metropolia Jest Okey dla **Natalii Murawskiej** *za wrażliwość i wszechstronność artystyczną z podziękowaniem za kulturotwórczą pasję, z której wyrósł prawdziwy Zakład Kulturalny.*

Pierwsze miejsce dla Przeglądu Teatrów Amatorskich im. Marka Hermanna „Kurtyna” w VIII edycji nagrody Prezydenta RP Pana Andrzeja Dudy „Dla Dobra Wspólnego” w kategorii „dzieło – przedsięwzięcie, projekt”.

Krytyka teatralna

Najczęściej o teatrze na Pomorzu piszą: Grażyna Antoniewicz, z rzadka Henryk Tronowicz („Polska Dziennik Bałtycki”), Katarzyna Fryc („Gazeta Wyborcza Trójmiasto”), Anna Jazgarska (teatralny.pl, „Teatr”), Alina Kietrys (Magazyn Pomorski), Magdalena Raczek, Łukasz Rudziński (trójmiasto.pl), Agata Olszewska i Anna Umięcka (gdansk.pl), Beata Baczyńska, Katarzyna Wysocka, Piotr Wyszomirski (Gazeta Świętojańska), Edward Jakiel i Wojciech Jerzy Kieler (teatrologia.info), Piotr Sobierski i Jarosław Zalesiński („Teatr”), Gabriela Pewińska-Jaśniewicz (Zawsze Pomorze) oraz bloger Przemysław „Przemek” Gulda (konto na Instagramie).

Pośrednicząc między teatrem a publicznością, krytyka teatralna może realizować różne funkcje: poznawczo-oceniającą, operacyjną, postulatyczną, funkcję metakrytyczną, a dodatkowo – funkcję mitotwórczą i dokumentacyjną. Układ tych funkcji, ich współzależność i hierarchia są podstawą do wyodrębniania różnych modeli krytyki, np.: krytyki obiektywnej i subiektywnej (impresyjnej), krytyki fachowej (teatrologicznej) i dziennikarskiej, użytkowej, perswazyjnej, krytyki znawców,

postrzegających spektakl jako element procesu rozwoju teatru lub krytyki profanów, zorientowanej na czas teraźniejszy.

Krytyka teatralna może być działalnością stałą, doraźną lub prowadzoną okresowo. Można rozpatrywać ją w kategoriach profesji (zawód krytyka teatralnego) lub w kontekście jednego z nurtów aktywności pisarskiej poszczególnych autorów. Stali recenzenci są kronikarzami teatru swoich czasów, najbardziej aktywnym i kompetentnym personelem instytucji krytyki teatralnej, który Jerzy Koenig podzielił według stopnia na: sprawozdawców (tajny, skryty, półjawny), recenzentów (gorliwy, dostojny, alarmowy, sztabsrecenzent), krytyków młodszych (podręczny, usługowy, etapowy) i krytyków starszych (kontrcsato, wicecsato, csato [od nazwiska Edwarda Csató, redaktora „Teatru” w latach 1952-1968]), zaś Anna Burzyńska, diagnozując status współczesnej krytyki teatralnej, według zapotrzebowania na: dziennikarza teatralnego, publicystę teatralnego, eseistę teatralnego i pisarza teatralnego (fragm. za: Encyklopedią Teatru Polskiego).

Brak krytyki artystycznej, która cieszyłaby się uznaniem społecznym i środowiskowym powoduje, że zacierają się granice między arcydziełem a kiczem, co widoczne jest przy wielu nieuzasadnionych standing ovation. Niektórzy nawet nie kryją się z tym, że piszą pod kątem sympatii osobistych lub zobowiązań patronackich. Dodatkowy smutek to nikła aktywność pomorskich akademików, których w praktyce w ogóle nie słychać w otwartym dyskursie publicznym.*

** Tekst z poprzedniego raportu nie stracił na aktualności, dlatego został ponownie przywołany*

Warte odnotowania są rozmowy krytyczne, popremierowe, jakie nadal uprawiają w cyklu „[Po premierze](#)” na kanale TV Słupsk Daniel Klusek i Jacek Szuba.

Rozstrzygnięto X edycję [Konkursu im. Andrzeja Żurowskiego](#) na recenzje teatralne dla młodych krytyków. Kapituła konkursu w składzie: prof. Bożena Frankowska, Sławomira Łozińska, Remigiusz Grzela i dr Tomasz Miłkowski – przewodniczący, na posiedzeniu w Warszawie wyłoniła finalistów X edycji konkursu. Zostali nimi: Stanisław Godlewski, Paweł Kluszczyński, Julia Niedziejko, Aleksandra Wach i Katarzyna Waligóra. Laureatem Nagrody Prezydenta Gdyni został Stanisław Godlewski. Laureatką Nagrody Marszałka Województwa Pomorskiego została Katarzyna Waligóra.

Ogólnopolskiemu Festiwalowi Teatralnemu „Pociąg do Miasta – Stacja WiejskoMiejska” towarzyszył konkurs na recenzje teatralne „[Młoda Krytyka](#)”.

Wydawnictwa

Tytuł: **Podręcznik Sztuki dla Kultury - rzecz o teatrze przedmiotu**

Autor: Adam Walny

Wydawca: Walny-Teatr

Ponad sto stron zdjęć i tekstów wprowadzających w materię autorskiego teatru przedmiotu. Po polsku i po angielsku.

Tytuł: **Koniec Świata Komediantów**

Autor: Adam Walny

Wydawca: Walny-Teatr

Wybór jedenastu dramatów i adaptacji dla teatru przedmiotu wraz z opisem oryginalnych technik tego teatru, które autor brał pod uwagę przy pisaniu. Są więc i marionety podwodne i pałuby mechaniczne i kino manualne i wiele innych. Jest więc i Don Kichote i Hamlet, Gould i Dziadek i wiele innych. Biały kruke. Wydanie jubileuszowe niskonakładowe.

Tytuł: Czas Jerzego Limona. Księga pamiątkowa ku czci twórcy Gdańskiego Teatru Szekspirowskiego

Autor: red. Agnieszka Żukowska Jacek Kopciński

Wydawca: Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego

Książka stanowi owoc międzynarodowej konferencji naukowej „Jerzy Limon. Inspiracja – Dialog – Polemika”, która odbyła się w Gdańskim Teatrze Szekspirowskim w maju 2022 roku. Partnerem wydania jest Bank Pekao S.A.

Jednym z ulubionych Szekspirowskich conceptów prof. Jerzego Limona były „sylaby czasu” (Makbet, V.5), zbieżne z jego przekonaniem, że nadanie przeszłości formy za pomocą języka, czy to naturalnego, czy języka sztuki, wprowadza rzeczy minione do innego obszaru bytowania, czyniąc je elementem naszego doświadczenia współczesności. Podobne intencje przyświecają też publikacji niniejszego tomu, który zaświadcza o tym, że czas Limona trwa nadal, choć w innym wymiarze – wymiarze pamięci, lektury, inspiracji, dialogu, polemiki.

Tytułowy „czas Jerzego Limona” odpowiada temu, co najbardziej pociągało twórcę Gdańskiego Teatru Szekspirowskiego w teatrze oraz sztuce, ale też wskazuje na epokę, w której żył i pracował – a której rytm wyznaczały kolejne etapy budowy jego teatru, edycje Festiwalu Szekspirowskiego czy rozliczne przedsięwzięcia artystyczne i naukowe, jakich był inicjatorem bądź współautorem. „Czas Jerzego Limona” to także czas rozwoju nauki, który odcisnął się w jego badaniach, i czas jego indywidualnych poszukiwań badawczych oraz literackich.

Tytuł: Z kurtyną i bez

Autor: Jerzy Limon

Wydawca: Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego

Ilustracje: Henryk Cześnik

Książka zawiera zbiór felietonów publikowanych w magazynie „Prestiż” w latach 2016–2021. Profesor Jerzy Limon pojawił się na łamach „Prestiżu” już w 2014 roku. Jeszcze nie jako felietonista, ale bohater okładki. Dziennikarce Marcie Jaszczerskiej udało się „wyciągnąć” od profesora nie tylko zwierzenia natury zawodowej, ale także dotyczącej sfery prywatnej. To było nie lada wyzwanie, rozmówcą był wszakże wybitny anglista, a do tego szekspirolog. Już samo to określenie wzbudza niemały respekt, niosąc z sobą cały strumień podprogowych i pełnych dostojeństwa skojarzeń: Anglia, królowe i królowie, dynastie, wielka historia. Szekspir i jego nieśmiertelne „Być albo nie być”. Fakt, że ów szekspirolog był założycielem i dyrektorem Gdańskiego Teatru Szekspirowskiego, a przy tym uznanym profesorem, potęgował jeszcze te odczucia. (...) Od tego momentu Profesor stał się częścią „prestizowej” redakcji, a jego felietony publikowane w cyklu „Z kurtyną i bez” stały się jednym z najjaśniejszych elementów każdego wydania. Połączyć Szekspira z otaczającą nas codziennością, pikantnie, dowcipnie i bez nadęcia? Przez 52 odcinki? Któż miał to zrobić jak nie Profesor Limon.

Michał Stankiewicz, Redaktor naczelny magazynu „Prestiż Trójmiasto”

Tytuł: **Winiarska i Kiskis. W słowie są piękno i siła...**

Autor: Mariusz Szmidka

Wydawca: Wydawnictwo Region

„Winiarska i Kiskis. W słowie są piękno i siła...” to książka otwierająca nową serię wydawniczą „Wybitni Pomorzanie”, prezentującą sylwetki znamienitych artystów, przedsiębiorców i polityków Pomorza. Jerzy Kiskis wspomina wspólne życie aktorskie ze zmarłą w 2022 roku żoną, Haliną Winiarską. Opowiada też, co zapewne będzie równie interesujące dla czytelników, o prywatnych i społecznych zmaganiach, podejmowanych od lat 70. w walce o wolną, samorządną Polskę. Obecność Haliny Winiarskiej wyraża się we wspomnieniach zaczerpniętych z książki *Życie dla wartości*. Publikację wzbogacają liczne zdjęcia z prywatnych archiwów aktorskiej pary oraz rozważania J. Kiskisa o etyce, moralności oraz odpowiedzialności za słowo i Ojczyznę.

Tytuł: **Zmień się!**

Autorka: Agnieszka Kochanowska

Wydawnictwo: TASHKA

Ilustracje: Magdalena Parfieniuk

„Zmień się!” to dramat dla dzieci w wieku 4-12 lat autorstwa Agnieszki Kochanowskiej. To opowieść o pragnieniu zmiany, pogoni za zmianą i zmianie perspektywy na zmianę. Ale też o wartości bycia tu i teraz, przyjaźni i akceptowaniu tego, co jest.

Tytuł: **Feta 25 lat**

Autor: red. Aleksandra Twardowska, Karolina Pacewicz

Wydawnictwo: Gdański Archipeląg Kultury

Album powstał z okazji jubileuszu 25-lecia FETY. Zawiera zebraną historię festiwalu, wspomnienia związanych z nami przez lata artystów, animatorów kultury i organizatorów oraz archiwalne zdjęcia i plakaty towarzyszące poszczególnym edycjom. Zespół redakcyjny stworzyły Aleksandra Twardowska i Karolina Pacewicz wieloletnie programerki festiwalu. A do napisania tekstów zaprosiliśmy Łukasza Rudzińskiego dziennikarza, recenzenta i wieloletniego obserwatora festiwalu Feta, dr Ewelinę Damps teatrolożkę i dawną organizatorkę oraz Przemysława Szczygła, dziennikarza. Składem i projektem graficznym książki zajęły się projektantki ze Studia Kmicic, Hanna Kmiec i Katarzyna Cichosz.

Tytuł: **Rozproszenie. Almanach Between.Pomiędzy 2023**

Autorzy: red. Katarzyna Kręglewska Tomasz Wiśniewski

Wydawnictwo: Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego

Kolejny tom Almanachu Between.Pomiędzy, który oddajemy w ręce czytelników, tradycyjnie ma za zadanie odzwierciedlać różnorodność działań podejmowanych w ramach festiwalu. Publikujemy przekłady wierszy i form prozatorskich, zapis przeprowadzonych przez nas rozmów oraz szkice naukowe dotyczące zagadnień współczesnego teatru i literatury. Istotnym elementem funkcjonowania Between.Pomiędzy jest kreowanie przestrzeni dla rozmaitych aktywności studenckich – w niniejszym tomie można znaleźć zarówno opisy wybranych studenckich projektów dyplomowych, jak i komentarze na temat zorganizowanego we współpracy z metaLAB (at) Harvard seminarium naukowego poświęconego teatrowi przyszłości. Na osobną uwagę zasługują materiały dokumentujące przeprowadzoną w marcu 2022 r. akcję „Głos wsparcia dla Ukrainy”, czyli zorganizowane z inicjatywy studentów kierunków wiedza o teatrze oraz zarządzanie instytucjami artystycznymi czytanie performatywne pt. Deputinizacja, połączone z rozmową ze specjalistami oraz

zbiórką na rzecz osób dotkniętych wojną. Całość zamyka blok tekstów o charakterze dokumentacyjnym.

Tytuł: Teatr, który nadchodzi?

Autor: Dariusz Kosiński

Wydawnictwo: słowo/obraz terytoria

Zbiór artykułów i esejów poświęconych najnowszej historii teatru w Polsce. Autor – jako performatyk – zgodnie ze swoimi zainteresowaniami opisuje przedstawienia i zjawiska teatralne w kontekście wydarzeń społecznych i politycznych, uważa bowiem, że: „konflikty teatralne dowodzą, że w ostatnich latach teatr w Polsce stał się szczególnym polem walki o kwestię tak fundamentalną jak wolność wypowiedzi artystycznej w sytuacji, gdy jej wytworzenie jest praktycznie możliwe wyłącznie za publiczne pieniądze, którymi dysponuje władza polityczna – rządowa i samorządowa”. Jako historyka teatru Kosińskiego interesują też przemiany kulturowe, które spowodowały radykalną zmianę konwencji teatralnej, języka, sposobu konstruowania wypowiedzi scenicznej i w związku z tym odmieniły także sposób odbioru i pozycję widzów. Zamiast teatru powołującego i umacniającego wspólnotę mamy dziś spektakle-spotkania: z własną pojedynczością, z nieusuwalną samotnością, z niedającą się delegować na cokolwiek i kogokolwiek odpowiedzialnością za swoje życie.

Tytuł: Samotność przestrzeni: Because I could not stop for Death i Tajemnica powierzchni

Autorka: Masa Paulina Eryka

Wydawnictwo: druk cyfrowy

Sztuka znalazła się w XV półfinale Gdyńskiej Nagrody Dramaturgicznej. Sylvia Plath spotyka swoje literackie alter ego, Esther Greenwood. Być może są dwoma osobnymi bytami, być może emanacją jednego umysłu. Kobiety przegłądają się w sobie, dręczone podskórnym przecuciem końca. Odbicia multiplikują się; do tego pękniętego świata wkracza Ja, być może alter ego autorki, Sylvia Plath przyjmuje rolę psychoterapeutki, a do tego pojawia się jeszcze poetka Emily Dickson (tytuł sztuki jest cytatem z twórczości Amerykanki), w rozmowach przewija się również postać Virginii Woolf. Kobiety inicjują wielostronny dialog, w trakcie którego opowiadają o zmaganiach z chorobą psychiczną, w szczególności z chorobą afektywną dwubiegunową, ale również o niezbywalnym poczuciu samotności związanym z aktem twórczym.

Tytuł: Powidoki

Autor: Andrzej Żurowski

Wydawnictwo: Fundacja Światło Literatury

Książka, napisana przez zmarłego w styczniu 2013 roku Andrzeja Żurowskiego. Powstała na krótko przed śmiercią tego wybitnego gdyńskiego teatrologa, krytyka literackiego, eseisty i prozaika, profesora nauk humanistycznych i jest jego ostatnim dziełem literackim. Opisuje czterdzieści lat „życia w walizce”, jak sam to autor określił. Książka „Powidoki” stanowi swoistego rodzaju duchowy i intelektualny przewodnik po miejscach, które w swojej długoletniej karierze odwiedzał teatrolog. Nie jest to jednak zwykły przewodnik. Żurowski pisze bardzo erudycyjnie, a jednocześnie prywatnie, opowiada niemalże intymne historie, a jednocześnie daje popis swojej ogromnej, międzykulturowej wiedzy.

Tytuł: Podróż po siebie

Autor: Dorota Bielska, Jarek Rebeliński

Wydawnictwo: Dorota Bielska, Jarek Rebeliński

„Podróż po siebie” stworzona jest w konwencji picture book. Każdej stronie tekstu odpowiada grafika, która ściśle koresponduje z treścią, dodając jej dodatkowych znaczeń. Przez swą plastyczność otwiera się na młodych, a nawet bardzo młodych ludzi zachowując potencjał estetyczny i intelektualny czytelny dla dorosłych odbiorców. Jest to pozycja, która zabiera czytelnika w sferę mitu. Opowiada o tym, że jesteśmy podobni, bez względu na ocean czasu i szerokość geograficzną, która nas dzieli. Opowiada o kręgu życia, o tym, że jesteśmy tym samym, co zwierzęta, rośliny, wiatr, deszcz i minerały. Mówi o poszukiwaniu a nawet – doznawaniu – sensu. O jedności, wspólności, ciągłości, szacunku, następstwie: bierzesz-dajesz i o uświadamianiu sobie tego. O tym, że człowiek nie trzyma w rękę prawa do życia, że nie jest jego władcą. O miłości. O tym, że ona buduje świat. Autorzy książki wychodzą z założenia, że warto z miłością edukować, by potem nie leczyć.

Tytuł: **Karnawał 1956-1968**

Autor: Mieczysław Kochanowski

Wydawnictwo: słowo/obraz terytoria

O październikowej odwilży 1956 roku i zmianach, które po niej zaszły i umożliwiły powstanie w Polsce nowej kultury liberalnej. O młodości – zwanej dziś pokoleniem październikowym – która tę kulturę tworzyła. O pierwszym w Polsce parlamencie studenckim, powołanym przy Politechnice Gdańskiej. O wyjątkowym teatrze Bim-Bom i o przyjaźni z Cybulskim, Kobielą, Fedorowiczem czy Afanasjewem. Bim-Bomowi zawdzięcza bliski kontakt z polską kulturą w latach jej wspaniałego rozkwitu i znajomość wielu jej twórców, których wspomina w swojej książce.

* Wykorzystane opisy pochodzą z materiałów nadesłanych, medialnych oraz opisów wydawnictw.

Personalia

[Joanna Kreft-Baka](#) (35-lecie pracy twórczej)

[Monika Chomicka-Szymaniak](#) (25 lat pracy twórczej)

[Jerzy Gorzko](#) (45 lat pracy twórczej)

[Rafał Kowal](#) (30 lat pracy twórczej)

[André Ochodlo](#) (25 lat pracy artystycznej)
[Monika Babicka](#) (25 lat pracy artystycznej)

Pożegnania

[Wojciech Misiuro](#) (1952-2023)
[Krystyna Łubieńska](#) (1932-2023)
[Wincenty Grabarczyk](#) (1931-2023)
[Antoni Franczak](#) (1943-2023)
[Paweł Huelle](#) (1957-2023)
[Prof. Zbigniew Majchrowski](#) (1955-2023)

Dobre praktyki

Scena Inicjatyw Aktorskich – Teatr Miniatura

Projekt Inicjatyw Aktorskich – Teatr Muzyczny

Rezydencja w Gdańskim Teatrze Szekspirowskim

Rezydencje w Teatrze Atelier

Paszport GERASA (uprawniający do przekraczania granic w świecie monodramu)

Repertuar do końca sezonu – Teatr Muzyczny

Muzyka ze spektakli Teatru Wybrzeże na Spotify

Warte odnotowania

[Teatr Biuro Rzeczy Osobistych obchodzi 25 lat](#): istnieje od 1998 r. przy PSONI/Gdynia. Zespół tworzą osoby z niepełnosprawnością intelektualną. W ramach działalności prowadzi zajęcia warsztatowe, obozy, próby i pokazy spektakli. W przedstawieniach porusza tematy ukazujące świat widziany z perspektywy osób z niepełnosprawnościami. W swoim dorobku ma spektakle nagradzane na festiwalach teatralnych oraz udział w filmie dokumentalnym i fabularnym. W roku 2021 odbyła się premiera filmu fabularnego pt. „Amatorzy” w reż. Iwony Siekierzyńskiej.

Ten społeczny Teatr założył Zbigniew Biegajło, pedagog, reżyser, aktor, instruktor teatralny i animator kultury. Oprócz działalności artystycznej BRO ma na koncie projekty edukacyjne i terapeutyczne. W 2015 roku realizowało projekt „Bez maski”, cykl spotkań i warsztatów teatralnych, których nadrzędnym celem, oprócz twórczej aktywności i edukacji teatralnej, była integracja lokalnego środowiska z osobami niepełnosprawnymi intelektualnie. Ważnym przedsięwzięciem w historii Teatru był zrealizowany w 2015 r. projekt „Człowiek człowiekowi”, w ramach którego zespół BRO

współpracował z profesjonalnymi twórcami, a efektem wspólnych działań był spektakl „Moja sprawa”. Porusza on problem ciąży w związkach osób niepełnosprawnych intelektualnie. Spektakl wyreżyserowała Iwona Siekierzyńska na podstawie napisanego specjalnie dla BRO tekstu Radosława Paczochy.

Jubileusz 20. edycji [Turnieju Teatrów Jednego Aktora „Sam na scenie”](#) organizowanego w słupskim Ośrodku Teatralnym Rondo. Jest to *cykliczny ogólnopolski festiwal, podczas którego prezentują się najlepsi w kraju monodramiści. O możliwość przyjazdu do „polskiej stolicy monodramu” rokrocznie starają się „teatralni samotnicy” z całej Polski, prezentujący spektakle w ramach eliminacji do Ogólnopolskiego Konkursu Recytatorskiego. Najlepsi z nich, zwycięsko przeszedłszy gęste sito ocen jurorów, trafiają do słupskiego Finału Turnieju Teatrów Jednego Aktora. Na tych, którzy zyskają przychylną opinię arbitrów czeka możliwość występu razem z zawodowymi monodramistami i inne atrakcyjne nagrody. Pierwsza słupska edycja festiwalu odbyła się w 2004 r. Jego nazwa została zainspirowana tytułem książki prof. dr hab. Jana Ciechowicza „Sam na scenie. Teatr jednoosobowy w Polsce. Z dziejów form dramatyczno-teatralnych” (cyt. samnascenie.art.pl).*

Kolejnych 12 odcinków [videokronik Teatru Wybrzeże](#) (łącznie 24). Celem serii jest popularyzacja historii Teatru Wybrzeże. W ramach cyklu średnio raz w miesiącu przypominane są wybrane wydarzenia, które opatrzone komentarzem, cytatami z recenzji i zdjęciami. Ponadto [11 odcinków cyklu Teatr w budowie](#).

[Sztuka się robi: konkurs Teatru Miniatura](#) na koncepcję spektaklu dla dzieci – w roku 75-lecia teatru lalkowego w Trójmieście rozpoczęto w 2022 r. nowy projekt mający na celu rozwój teatru dla dzieci i młodzieży poprzez poszukiwania w zakresie nowych tematów i form, biorąc pod uwagę współczesne trendy w myśleniu o dzieciństwie, edukacji oraz dostępności. Druga edycja Sztuka się Robi poświęcona została ponownie teatrowi dla przedszkolaków, żeby pogłębić refleksję nad tym tematem i podkreślić jego znaczenie.

14 lat [PC Dramy](#), z udziałem pomorskich aktorów. W 2023 odbyło się dziesięć czytań.

Spotkania [Teatru przy stole](#) rozpoczęły się w Sopotece w styczniu. Czytania koordynowane od stycznia 2016 r. są przez prof. Małgorzatę Jarmułowicz. Opiekę reżyserską nad projektem od lat sprawuje Krzysztof Gordon. W 2023 odbyło się dziewięć czytań z udziałem aktorów Teatru Wybrzeże.

[Platforma Teatru Amatorskiego](#), prowadzona od 2019 przez gdańskie Stowarzyszenie Lampart.

Utworzono internetową [Petycję do prezydenta miasta Gdańska o nadanie Gdańskiemu Teatrowi Szekspirowskiemu imienia profesora Jerzego Limona](#). Od dnia założenia (26.06) zebrano 634 podpisy.

W ramach Stypendium Kulturalnego Miasta Gdańska [Małgorzata Brajner nagrała cztery odcinki serii „Aktorki”](#), które są dostępne na Spotify.

Rekomendacje

Nowa rzeczywistość domaga się nowego myślenia o teatrze na wszystkich poziomach jego funkcjonowania. Czas na transparentną, odważną debatę, czas na dobre praktyki i pomysły, czas na wizje i wizjonerów.

Należy skierować większy strumień pieniędzy na innowacyjne projekty artystyczne. Stworzyć właściwie „oprzyrządowane” miejsce dla inicjatyw artystycznych. Off nie powinien być tylko wyzebrany, ale może być także profesjonalnie oświetlony, nagłośniony i promowany. Najlepsze praktyki w tym względzie to Ośrodek Teatralny „Rondo” w Słupsku i Chojnickie Centrum Kultury. Paradoksalnie Trójmiasto, centrum województwa, nie ma takich miejsc i nie ma woli, by takie miejsca powstały albo zostały zaadaptowane. Pomyślmy, jak wykorzystać rezerwy tkwiące w istniejących teatrach, skoro na nowe nas nie stać. Nie pozwólmy, by takie inicjatywy jak Sopocki Teatr Tańca czy Zakład Kulturalny umierały. Bez prawdziwej, realnej alternatywy nasz teatr się nie rozwinie.

Potrzebujemy synergii powstałej z różnorodności zamiast dominacji. Przy doskwierającym braku miejsc w Trójmieście konieczny do zmiany sytuacji jest nowy mechanizm finansowania wspierający produkcję i eksploatację realizacji pozainstytucjonalnych.

Skoro teatr jest najważniejszy, a jest, może warto budować nową publiczność poprzez domyślaną edukację kulturalną? Ciągłą, a nie projektową. Teatr jako przedmiot nauczania w szkołach samorządowych? Czemu nie, nie bylibyśmy aż tak oryginalni w tym względzie, a pomysł przyniósłby już po kilku latach gwarantowane efekty.

Konieczne należy przywrócić artystom i autorytetom intelektualnym, chyba że tego absolutnie nie chcą, należne miejsce w społeczeństwie. Odbudować krytykę artystyczną, na co nie trzeba niebotycznych środków. Efekt tych działań byłby piętrowy.

Najwyższy czas na realizację podstawowej zasady nowoczesnego społeczeństwa – subsydiarności. Organizatorem / głównym podmiotem prowadzącym: teatru instytucjonalnego, festiwalu, cyklu dużych wydarzeń, profesjonalnego medium, badania – może być kompetentna organizacja pozarządowa lub biznes. Dobre praktyki w tym względzie znane są już w Polsce.*

* Tekst z poprzednich raportów nie stracił na aktualności, dlatego został ponownie przywołany po lekkiej redakcji

Opracowali: Magdalena Olszewska, Piotr Wyszomirski

Raport przygotowano w ramach zadania „Pomorze Kultury – monitoring i promocja kultury województwa pomorskiego w 2023 roku”, zrealizowanego ze środków Województwa Pomorskiego.